TAMIL NADU POLLUTION CONTROL BOARD

MINUTES OF THE PUBLIC HEARING MEETING CONDUCTED FOR OBTAINING THE ENVIRONMENTAL CLEARANCE FROM MINISTRY OF ENVIRONMENT, FOREST & CLIMATE CHANGE BY M/s. VKP ENGINEERING INDIA PRIVATE LIMITED ROUGH STONE AND GRAVEL QUARRY CLUSTER (3 NOS.) OVER AN EXTENT OF 09.05.38 HA LOCATED AT PERUNTHOLUVU VILLAGE, TIRUPPUR SOUTH TALUK, TIRUPPUR DISTRICT i.e., P1- S.F.No.543/2. - OVER AN EXTENT OF 1.64.38 Ha, P2 - S.F.No.538/2A, 538/2B, 539/2(Part) - OVER AN EXTENT OF 2.90.0 Ha and P3 - S.F.No.536, 537/1, 537/2 & 537/3 - OVER AN EXTENT OF 4.51.0 Ha HELD ON 10.02.2026 AT 10.30 AM AT M/s. MUTHUKUMARAN MARRIAGE HALL, S.F.NO. 424/3C, PERUNTHOLUVU, TIRUPPUR, KODUVAI NACHIPALAYAM ROAD,TIRUPUR.

PROJECT NAME:

M/s. VKP Engineering India Private Limited Rough Stone and Gravel Quarry Cluster (3 Nos.) over an Extent of 09.05.38 Ha located at Peruntholuvu Village, Tiruppur South Taluk, Tiruppur District.

Sl. No	Name & Address of the Project	Location of the project	Land area (Hectare)
1.	M/s. VKP Engineering India Private Limited Rough Stone and Gravel Quarry Cluster (3 Nos.) over an Extent of 09.05.38 Ha located at Peruntholuvu Village, Tiruppur South Taluk, Tiruppur District	S.F. No.543/2.	1.64.38 Ha
2.		S.F.No.538/2A, 538/2B, 539/2(Part).	2.90.0 Ha
3.		S.F.No.536, 537/1, 537/2 & 537/3.	4.51.0 Ha

PARTICIPANTS:

1	Thiru. K. Sivaprakash	:	Revenue Divisional Officer, Tiruppur.
2.	Thiru. S. Bharathiraja	:	District Environmental Engineer Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North

3.	Thiru. M.A.M. Mannar Thippu Sulthan	:	Assistant Engineer Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North
4.	Tmt.S.Mathanakeerthi	:	Assistant Engineer Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North
5.	Thiru. M.Sheikh Nawas	:	Project Consultant Geo exploration and solutions, Salem, Tamil Nadu.
6.	Project Proponent / Owner	:	Thiru. P. Jagadheesan, M/s. VKP Engineering Ind Pvt Ltd Rough Stone and Gravel Quarry Cluster (3 Nos.)
7.	Public	:	243 No. (Attendance Register enclosed) vide **Annexure-I**.

District Environmental Engineer, Tamilnadu Pollution Control Board, Tiruppur North:

The District Environmental Engineer, on behalf of the District Administration and the Tamil Nadu Pollution Control Board, welcomed all dignitaries and participants. He respectfully welcomed the Honourable Revenue Divisional Officer who is presiding over this Public Hearing. He also welcomed the general public, environmental activists, other government officials, police officers, and the owners of the ordinary stone and gravel quarries who have come to participate and express their views.

As per the Environmental Impact Assessment (EIA) Notification, 2006, issued by the Ministry of Environment, Forest and Climate Change, Government of India, it is mandatory for eight categories of activities and industries to obtain prior Environmental Clearance before starting their projects. For certain types of projects mentioned in the EIA Notification 2006, conducting a Public Hearing is compulsory as part of the Environmental Clearance process.

Accordingly, in Tiruppur District, Tiruppur South Taluk, Peruntholuvu Village, M/s. VKP Engineering India Private Limited has applied for Environmental Clearance to establish a Rough Stone and Gravel Quarry in the name of M/s. VKP Engineering India Private Limited Rough Stone and Gravel Quarry Cluster (3 Nos.) over an Extent of 09.05.38 Ha. Therefore, this Public Hearing is being conducted as part of the Environmental Clearance procedure.

In connection with this Public Hearing, a Public Notice was issued 30 days in advance in the newspapers "Dhinamalar" and "The New Indian Express" on 31.12.2025, in accordance with the statutory requirements. In addition, pamphlets were distributed to the residents of Peruntholuvu Village and nearby villages to inform them about the conduct of this Public Hearing.

During this meeting, the project consultants on behalf of the quarry owners will explain details of the project and the Environmental Impact Assessment Report through a PowerPoint Presentation. After this, the public and environmental volunteers from the region may express their views either orally or in writing.

All opinions and statements provided by the participants are being recorded. The entire proceedings of this Public Hearing are being documented through audio and video recording. These recordings, along with the minutes of the meeting and the written statements, will be compiled and sent to the State Environmental Impact Assessment Authority (SEIAA) for further action.

Participants who wish to express their views must clearly mention their name, village, and address. They are requested to provide remarks related only to the proposed stone and gravel quarry project.

Once again, the District Environmental Engineer earnestly requests that only comments related to this quarry project be submitted and that irrelevant statements be avoided.

Finally, the District Environmental Engineer respectfully invites the Honourable Revenue Divisional Officer to preside over and conduct the Public Hearing.

Revenue Divisional Officer, Tiruppur:

Revenue Divisional Officer, Tiruppur greeted everyone and said that a public consultation meeting is being held today regarding the proposed quarry project of VKP Engineering India Private Limited. The quarry is planned to be established over a total area of 9.05.38 hectares, consisting of P1 – 1.64.38 hectares, P2 – 2.90.0 hectares, and P3 – 4.51.0 hectares. He requested everyone to share their opinions clearly and without creating any problems. He also asked that each person limit their comments to not more than 10 minutes. Before giving their opinion, he requested each participant to first state their name and the name of their village, and then share their views.

The Project Consultant, Geo exploration and solutions, Salem, Tamil Nadu:

The Project Consultant welcomed all the participants who had gathered for the public hearing. He then explained the details of the project in the following manner:

1. Newspaper Advertisement
2. Issuing Notice for the Public Opinion Hearing Meeting
3. Introduction about the Quarry
4. Location Map of the Project Site
5. Project Details of the Quarry
6. Features Surrounding the Project Site
7. Satellite Photograph – 500 m Radius
8. Photographs of the Project Site – Thiru. V.K.P. Engineering India Private Limited (3 Nos.), 09.05.38 Hectares
9. Photographs of the Project Site Fencing & Green Belt (3 Nos.)

10. Mineral Resource Reserves and the Proposed Quantity to be Excavated (3 Nos.)
11. Features Present within a 10 km Radius around the Existing Quarry
12. Land Use within a 10 km Radius around the Existing Quarry
13. Base line Data Map within a 10 km Radius around the Existing Quarry
14. Baseline Environmental Monitoring
15. Map of the Location where Soil Samples were Collected
16. Satellite Photograph of the Locations where Water Quality Analysis was Conducted
17. Photograph of Wind Direction, Map of the Location where Wind Monitoring was Conducted, and Information on Ambient Air Quality
18. Satellite Photograph of the Locations where Noise Level Study was Conducted and the Results of the Noise Level Study
19. Anticipated Environmental Impacts and Mitigation Measures
20. Environmental Impact Assessment
21. Anticipated Environmental Noise Impacts and Mitigation Measures
22. Anticipated Environmental Water Impacts and Mitigation Measures
23. Sprinkling of Water on Roads and Sample Photograph
24. Establishment of Green Belt
25. Technology and Site details
26. Benefits of the Project
27. Conclusion

A copy of the PowerPoint presentation is also enclosed vide **Annexure – II**

After that, the District Environmental Engineer of the Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North, said that in this public hearing, the public may record their opinions either in writing or verbally. Before giving their opinions, he requested that people must clearly mention their name, address, and the name of the village they belong to. he also repeatedly emphasized that opinions should be given only about this proposed quarry project.

1. **Mr. P. Vadivel, Peruntholuvu:**

He stated that the quarry business does not cause any problems for them. If the road has been damaged, they can ask the concerned people to repair it. Apart from that, he said he is unable to speak about anything else, as he is not accustomed to speaking in such matters.

2. **Mr. P. Ramkumar, Perunthozhuvu:**

He conveyed his morning greetings to everyone gathered there. He stated that VKP Crusher has currently applied for permission to operate a quarry. Regarding this, he said that the government should seek the opinions of the people of Perunthozhuvu Panchayat and then decide, in accordance with the laws and regulations of the

government, whether to grant permission or reject the application. He further mentioned that VKP had previously carried out quarry operations with a valid license. He requested that the site should not be left as it is after the quarrying activities are completed. Instead, it should be developed into something useful, such as a rain water harvesting project, which could help increase the groundwater level.

However, he cautioned that if the rock pit is left unattended after the quarry license expires, there is a possibility that it could become a dumping ground for garbage, similar to what has happened in the village of Mudalipalayam. Therefore, he requested that the quarry pit be developed in a useful manner, such as a rain water harvesting structure, so that it would benefit the people. He also stated that the government should consider all the opinions expressed by the people of Perunthozhuvu Panchayat and, after proper consultation, grant permission according to government rules if appropriate.

He emphasized that the authorities should decide whether to grant or reject permission for the quarry strictly according to government regulations. The government should avoid taking any one-sided decision and should act in a way that supports the people. He reiterated that the quarry pit should not simply be left abandoned. According to him, the authorities should seek the views of the people and act based on their opinions. In his humble view, the government should listen to the opinions of the village residents before making a final decision.

3. **Mr. P. Krishnapraveen, Maniyampalayam:**

He stated that VKP Quarry has now applied for permission to operate a quarry. He acknowledged that they have submitted an application seeking approval to start new quarry operations. He further said that during the quarry operations, soil or materials from the quarry should be provided to the people living in the area at a lower price. Compared to the price charged in outside places such as Karur, it should be given to the local people at about half the price.

He also requested that proper care be taken to ensure that the roads are not damaged due to the quarry activities. If the roads become damaged, they should be repaired and a new road should be laid if necessary.

In addition, he suggested that many native trees should be planted and properly maintained in the area. Finally, he said that the authorities should act according to the government's rules and make sure that no harm comes to the people while making their decision. He concluded by saying that this was all he wanted to state.

4. **Mr. V. Ravichandran, Perunthozhuvu:**

He greeted everyone with a good morning. He welcomed the Revenue Divisional Officer and the District Environmental Engineer, Tamilnadu Pollution Control Board to the public hearing meeting. He stated that the meeting had been organized so that the public could clearly express their views without any tension.

He further mentioned that only the residents of Perunthozhuvu Panchayat should record their opinions in the meeting, and that opinions from people belonging to other villages would not be accepted. He respectfully requested that people from other villages refrain from attending the meeting, as the discussion concerned the livelihood issues of

the local residents. Since the meeting was arranged to hear the opinions of the local people, he requested that they be allowed to present their views clearly. According to him, people from other villages had no role in this matter and were requested to leave the venue.

He also acknowledged that quarry operations had previously been carried out in their panchayat and that the operators had provided soil for various public purposes. They had supplied soil for the construction of schools and for laying roads in many places for public benefit. He said that they did not deny or disregard these contributions and accepted them.

However, he explained that if a new stone quarry were to be established now, farmers who own small agricultural lands—such as one acre, two acres, three acres, or four acres—in that area would be affected. Since their lands fall within a 300-meter radius of the proposed quarry, restrictions would be imposed that would prevent them from constructing houses, carrying out agriculture, or undertaking other activities within that area. Because of this, their livelihoods would be severely affected, and therefore he requested that permission for the stone quarry should not be granted.

He further stated that after the quarry license expires, if the quarry pit is left as it is, then after ten or fifteen years the village may become part of a municipality. If that happens, municipal authorities might start dumping city waste in the abandoned quarry pits without even consulting the local residents or village leaders. This could severely affect groundwater and the surrounding environment.

Considering these potential problems, he stated that their collective view was that the quarry operators could carry out their business elsewhere, but not in their village. He said that quarry operations had already been allowed in the village in the past, and they had permitted it to continue until the current license period. However, he requested that no new quarry should be established in the area as it would create further problems.

He concluded by saying that this was the common opinion of the people. He also mentioned that the Revenue Divisional Officer had asked them to submit their views in the form of a written petition with signatures. Accordingly, he requested Mr. Dhandapani to make arrangements for the same. He ended his remarks by thanking everyone.

5. <u>Mr. M. Shanmugasundaram, Nochchipalayam</u>

He greeted everyone and welcomed the Revenue Divisional Officer and the District Environmental Engineer who had attended the public opinion hearing. He also welcomed all the members of the public who had gathered there in large numbers.

He stated that Perunthozhuvu is an agricultural village where farming is widely practiced. According to the farmers present at the meeting, there is no need for a stone quarry in this area. He explained that many people in the area own small agricultural lands of one acre, two acres, or three acres. If a quarry is established there, it could create an unsafe environment even for activities such as grazing goats and cattle.

He further pointed out that if the example of 63–Velampalayam village is considered, the entire area there is filled with stone quarries. Whenever one visits that

place, the surroundings are constantly filled with dust and smoke, and the farmers living there have been severely affected.

He explained that quarry operations create serious difficulties for farmers. Those who depend on one or two acres of agricultural land have been pushed into a situation where they must either sell their land or move elsewhere. He also mentioned that nearly a year ago, a farmer had protested against such issues by undertaking a hunger strike for fifty days.

In this situation, he questioned whether Perunthozhuvu Panchayat really needs a quarry and asked the public themselves to consider this carefully.

He further stated that the consequences of such projects may not be visible immediately. The project officer had explained that the work would be carried out at a certain depth and that the water collected could be provided to farmers. They also claim that when blasting takes place, water sprinklers will be used to control dust. However, he expressed doubt that these measures would actually be implemented.

According to him, quarry operators usually demonstrate proper compliance only when officials from different departments come for inspection. For a short period, they show that all regulations are being followed, but afterward they neglect those measures.

He also cited the example of the Tiruppur dyeing industry. To prevent environmental damage, a zero-discharge system was introduced. However, due to the mistakes of a few dyeing unit owners who discharged untreated wastewater into the Noyyal River, many others have been affected. The polluted water from the river eventually reaches the public as well.

Considering such circumstances, he stated that allowing the quarry to operate until now might have been acceptable, but he humbly requested the authorities not to extend the permission or allow further quarry operations in the future. He concluded by thanking everyone.

6. <u>Mr. Arunachalam, Ramalingapuram:</u>

He expressed his thanks to the Pollution Control Board officials, other government officials, and all the people who had gathered there. He stated that the quarry is located directly opposite his land. When he attempts to carry out agricultural activities on his land, he is told that he cannot enter within a 300-meter radius, and warning boards have been placed stating this restriction. Because of this, he questioned how they could continue their farming activities.

He further explained that they are also told not to use the road in that area because it has been declared a restricted zone. He asked how they are expected to travel if they cannot use that road. He added that the value of the nearby lands has already

decreased significantly. According to him, people can survive only if agriculture continues, as they cannot eat stones or soil.

He questioned whether soil and stones are more important than agriculture and asked the authorities to think carefully about this issue. He said that officials had previously stated that everything was acceptable, but he was unsure how such a conclusion had been reached. He asked whether the officials were aware of the present problems, particularly the condition of the road in the area. According to him, heavy vehicle movement from the quarry has made it extremely difficult for ordinary vehicles to pass through.

He also stated that the land directly opposite the quarry has already lost its value and that farming has become almost impossible. When he recently tried to go to his land to cultivate it, he had to return without doing anything because of the restrictions.

He reiterated that people are not allowed to enter within a 300-meter radius and requested the officials to carefully listen to their concerns. For them, agriculture is the most important livelihood. If large amounts of groundwater are extracted, there will not be enough water left for them, which would severely affect their farming activities and may worsen over time.

Considering these issues, he urged the Pollution Control Board to be very cautious while granting any permission. According to him, the stone quarry will cause greater problems in the future, and therefore he requested that permission should not be granted.

He concluded by stating that even now, when they attempt to carry out farming, they are told not to enter the area within the 300-meter restricted zone. Since the quarry is located directly opposite their lands and access to the road is restricted, they face great difficulty in moving through the area. Therefore, he once again requested that permission for the quarry should not be granted. He ended by thanking everyone.

7. **Mr. D. Mahalingam, Perunthozhuvu:**

He addressed the Revenue Divisional Officer and the District Environmental Engineer and stated that this area is a small rural region with single road. He explained that most of the roads in the area are single-lane roads. If vehicles carrying jelly stones and gravel from quarry operations pass through these roads, it would be very difficult for other vehicles to move or give way.

He further mentioned that for about seven to ten kilometers in this region, the roads remain narrow single road. In addition to this, crusher vehicles coming from the Kandiyan Temple area are already causing significant disturbances and damage on these roads.

He clearly stated that their village does not require a quarry. According to him, quarry operations should be carried out only in places that are suitable for such activities, and something that does not belong in their area should not be introduced there.

He also pointed out that there are about a thousand acres of barren land in the surrounding area. If permission is granted for one stone quarry today, it could eventually lead to the establishment of many more quarries in the future.

Therefore, on behalf of the people of Perunthozhuvu village, he humbly requested that no stone quarry should be permitted in their area.

8. **Mr. S. Kanagaraj, Ramalingapuram:**

He stated that a stone quarry is proposed to be established over an area of about one hundred acres. Surrounding this area, there are nearly seven thousand acres of agricultural land. He mentioned that **VKP Quarry** has already purchased this one-hundred-acre site and has additionally applied for permission to expand the quarry by another twenty-three acres.

He explained that around this proposed quarry area, nearly seven thousand acres of agricultural land exist in Perunthozhuvu village. According to him, if quarry operations are carried out, all these surrounding agricultural lands would be affected. In addition, it would also lead to problems such as depletion of groundwater and air pollution, which would create an unsafe environment for the people living in the area.

Therefore, he requested that permission should not be granted to expand the stone quarry. Furthermore, he also urged the government to take action not only to prevent the expansion but also to stop the quarry that is currently operating.

9. **Mr. Ponlingam, Maniyampalayam:**

He warmly welcomed the Revenue Divisional Officer, the District Environmental Engineer, the police officials present, and all the people of Perunthozhuvu village who had gathered for the meeting. He stated that it was encouraging to see such a large number of people attending the meeting when an issue affecting farmers was being discussed, and he expressed his happiness about their participation.

He explained that the quarry activity would create difficulties for the farmers living nearby. He requested the authorities to consider the livelihood of small farmers who own only one or two acres of land, as they would face significant hardships because of such operations.

He also pointed out that there is already a road problem in the area. Most of the roads there are single road. If heavy quarry vehicles continue to pass through these roads frequently, it would create serious transportation difficulties. He further mentioned that there is a Harijan colony located nearby, and the movement of heavy vehicles could cause problems for children and residents traveling through the area.

Therefore, he stated that under no circumstances should permission be granted for the quarry. He added that nearby agricultural lands and gardens, including coconut and other trees, are already being affected.

He mentioned that quarry operations had already begun in the past and requested that the people be given some relief at least now. Through this public hearing, he conveyed that the people of the area strongly oppose granting permission for the quarry. He concluded by thanking everyone.

10. Mr. Durai Thandapani, Nochchipalayam:

He greeted the Revenue Divisional Officer, the Environmental Officer, and everyone present at the meeting. He stated that the meeting had been organized to gather public opinions regarding the expansion of a quarry.

He mentioned that a similar situation had occurred earlier when the quarry operations were first started. According to him, when the company began its operations in 2019, no such public meeting had been conducted, and most of the people were not even aware of it. He expressed concern that while this meeting was being held now for the expansion, in the future, such as when another extension comes up in 2029, the authorities might not consult the people and might instead pressure them.

He then gave an example from history, stating that the British initially came to the country only to trade spices, but later they took control of the administration by influencing local people. He said that similarly, people had previously warned that allowing such activities could cause problems in the future, but their warnings were ignored, and now the community is facing the consequences.

He also referred to the claim that the company had donated ten lakh rupees for the construction of a temple. He questioned whether the people of the village, who had been living there for generations, were incapable of building their own temple without such contributions.

He further stated that outsiders often come and say they will build toilets, construct temples, and lay roads, but after earning their profits they eventually leave the area. He pointed out that the problems currently faced in Mudalipalayam could become the same situation in their village by 2030.

He referred to an earlier statement made by an official that the project would generate a revenue of thirty-nine crores. He questioned how much revenue had actually come to the panchayat since the company began operations in 2019. According to him, the quarry has been operating there for about seven years, and he asked whether there was any record showing how many crores had been received by the panchayat during that period.

He also responded to the suggestion that the quarry pits could later be used for rainwater harvesting. He urged the authorities to visit places like Velampalayam and Uthukuli to see the real situation. He compared the situation with dyeing industries that once promised to manage their waste properly but later caused serious environmental damage. He remarked that because of such industries, Tiruppur has been severely affected. He criticized the practice where products meant for people in other places are produced there while the pollution remains in their region.

Because of these experiences, he insisted that the quarry should not be allowed to operate. He stated that expanding the quarry was one issue, but even the existing operations should be stopped through appropriate measures by the authorities.

He also mentioned that when the quarry initially began operations, the company had offered ten lakh rupees for temple construction. He questioned whether such a contribution was significant, stating that the company would earn far greater profits

within a few years and then leave the area. According to him, once the quarry pits are abandoned, municipal authorities may start dumping city garbage there, especially if the village becomes part of a larger municipal administration in the future.

He pointed out that similar situations have already caused serious problems for people in places like Velampalayam, and he feared that the same could happen in their area as well. Therefore, he requested the Revenue Divisional Officer not to grant permission for any new quarry activities and also to suggest ways to close the existing quarry.

He added that many quarry operations are already taking place in areas such as Velliyampalayam and Velampalayam, where people may not oppose them. However, he requested that further expansion should not be allowed in their area. He asked the authorities to provide a way to prevent the project from continuing.

He also noted that government officials may be transferred in the coming years, but the local residents would continue to live there permanently. He emphasized that the villagers do not want conflicts, disputes, or legal battles with anyone. Instead, they would protest peacefully following Gandhian principles if necessary. If required, they would continue their struggle through lawful and ethical means to stop the quarry.

He concluded by warning that if the issue is ignored now, future generations may suffer the consequences. He also expressed doubt that the company would fulfill promises such as repairing roads, saying that heavy tipper lorries would continue to operate and cause damage. He urged the authorities to take note of his words carefully.

He further stated that when the time comes for renewal in 2028–2029, none of the assurances given now may be followed. Instead, he feared that decisions might be imposed in an authoritarian manner, where people would simply be expected to obey orders. He expressed concern that if anyone opposes such activities, incidents might occur and later be reported as accidents, such as activists dying in lorry accidents.

He also alleged that even now the company is attempting to pressure officials. He emphasized that the country is a democratic nation and not an authoritarian one. Referring to a statement made earlier by Mr. Mugilan, he noted that this meeting is not meant to make a final decision but to gather opinions. However, he warned that in a few years' time, such issues could escalate, and people who oppose the quarry might face serious risks.

He stated that the present generation has a responsibility to preserve property and resources for the next generation. To ensure that existing lands and properties are not lost or forced to be sold, he urged everyone to remain united and work together.

11. <u>Mr. Karthikeyan, Kandhampalayam;</u>

He greeted everyone and introduced himself as Karthikeyan from Kandhampalayam. He stated that his house is located close to the area where the crusher unit operates.

He mentioned that the they had given their land to the Crusher unit. He further said that the company has now requested permission to expand its operations beyond the existing crusher unit.

According to him, the crusher has been operating properly so far. He stated that the operators have planted trees and have carried out their activities without causing environmental damage. He also mentioned that water is regularly sprinkled on the roads to control dust and that the operations have been conducted in a proper manner.

Therefore, he stated that he personally has no objections to the expansion of the quarry operations. He concluded by thanking everyone.

12. Mr. Balusamy, Kandhampalayam:

He stated that a crusher unit is not required in their area of Kandhampalayam and that there is no necessity for such an operation there. He added that the presence of the crusher is affecting the surrounding agricultural lands. He said, this is his opinion.

13. Mr. V. Balakrishnan, Ramalingapuram:

He greeted everyone and expressed his thanks to all those present at the meeting. He stated that he owns about thirty acres of coconut plantation located near the quarry pit, and that these plantations are already being affected.

He mentioned that he has been raising this issue for the past two years. According to him, any further expansion of the quarry would cause additional damage. He explained that it would lead to problems such as depletion of groundwater, pollution, and several other difficulties.

He also pointed out that there are electricity-related problems in their panchayat and stated that the quarry pit is the main reason for these issues, as it consumes a large amount of electricity. Because of this, he said that the area is experiencing environmental impacts and pollution.

He further explained that the coconut trees in his plantation have already begun to show reduced yield and poor fruiting. If the situation continues, he feared that it may eventually become difficult for people to even live in the area. He described the situation as very serious.

Therefore, he strongly stated that permission should not be granted and that the quarry operations should be completely stopped. He humbly requested all the officials to cooperate in taking action to prevent the quarry from continuing.

14. Mr Muthu Jayanthi, Ramalingapuram:

She greeted everyone and stated that she is from Ramalingapuram village, which is the most affected by the crusher unit. She explained that heavy lorries pass through their village road continuously for twenty-four hours a day, and since many houses are located very close to the road, the residents are unable to sleep. Elderly people are facing great difficulty and children are also unable to sleep because vehicles move along the road both day and night. She further mentioned that the villagers work in agriculture from early morning, moving through fields, forests, and hilly areas, but they are still unable to rest peacefully at night. She stated that the village has been severely affected after the

crusher started operating, and only recently the villagers realized the extent of the problems caused by it. She also mentioned that they now have to repeatedly seek permission from the unit operators even to go to their own agricultural lands. She expressed concern that if the crusher is expanded by about twenty-three acres, the livelihood of the people in that area will be seriously affected.

She stated that the villagers depend mainly on agriculture for their livelihood and also graze goats and cattle. Earlier, the lands under conditional patta had forest areas where they used to graze their sheep. She mentioned that only if all the villagers unite and struggle together, a proper solution can be achieved. She questioned that if a few people support the crusher unit for their own benefit, whether they do not also need houses and land to live and whether they would be willing to move elsewhere. She further stated that the operators may earn money for a few years and then leave the place, whereas about five thousand people are living in the village and must continue to stay there. She added that after earning enough profit, the operators may abandon the quarry pit and move to another place, leaving the villagers behind.

She stated that after ten years, if the municipal corporation starts dumping waste in the area, it would be difficult for the villagers to protest, and she questioned whether everyone would come forward to support them at that time. She mentioned that the issue will affect future generations and therefore the stone quarry itself should not be permitted, and even the existing operation should not be allowed to continue. She requested the authorities to stop the quarry as the villagers depend on agriculture for their livelihood and rear goats and cattle. She also stated that sometimes dogs attack their livestock and that the quarry operators do not even allow them to graze their animals. According to her, the villagers are unable to go to the eastern side of the quarry area, where earlier they used nearly one hundred acres of land for grazing. She further mentioned that many villagers own small agricultural lands of one or two acres around the quarry, but they are not able to carry out farming activities freely. She also stated that a person named Arunachalam, whose land is located near the quarry, was not permitted to dig a borewell as the area was declared restricted, and she questioned how the villagers could manage their livelihood under such conditions.

She stated that the villagers once thought of selling their forest lands and moving elsewhere, but even if they try to sell the land, buyers are not willing to pay a fair price. According to her, the quarry operators decide the price and their decision becomes the rule. She mentioned that people say they will buy the land only if the quarry operators agree to the price. She further stated that the operators reportedly call certain officials and inform them not to allow anyone to purchase land within 500 meters of the quarry. Even if someone buys the land, they are reportedly told through lower-level officials that no activities should be carried out on that land. She added that many officials do not take action on this issue, but she clarified that she is not blaming all officials, and that only a few officials may be involved in such actions.

She stated that the local people are simple and have very little exposure outside their village. She said that people from other places come to carry out industrial activities and eventually leave the village in a damaged condition. She expressed concern that after ten years it may become impossible for the villagers to continue living there and questioned where they would go if their livelihood and living conditions were destroyed. Therefore, she stated that they do not want the limestone quarry and insisted that it should not operate in their area from the following day onward. She further mentioned that the villagers would continue to take every possible step within their capacity and added that they were even considering boycotting elections, as their livelihood had been severely affected and they were in a situation where their means of living were gradually being destroyed.

She stated that her father is no longer alive and that she is not even able to visit the forest land belonging to her family. She mentioned that soil has been excavated on both sides of the land, which has made the situation very difficult for them. She explained that the forest land is the only property they have for their livelihood. She said that they depend on it for grazing their livestock and for agricultural activities, but they are not being allowed to do so. She questioned how they could survive under such circumstances and therefore requested that the stone quarry should not be allowed. She appealed to the authorities to stop the quarry immediately and stated that it should not be permitted to operate there any longer.

She stated that the road has become very damaged and it is difficult for anyone to travel on it. She mentioned that when the villagers raise complaints, they are told that the road will be repaired and other facilities will be provided, but the villagers do not want those promises. She emphasized that the quarry should be moved away so that their livelihood is not affected. She explained that the villagers depend on rearing goats, cattle, and other livestock and wish to live peacefully in their village. She requested that outsiders should not come and destroy their village and appealed that the stone quarry should not be allowed in that area. She also stated that the quarry does not provide any income to the villagers, as none of the local people are employed there for labor or other work, and the operators mainly employ workers from outside the village.

She stated that the villagers do not receive any benefit or support from the quarry operations. She mentioned that the operators excavate the soil and extract mineral resources, which leads to pollution of both the land and water. She further stated that around ten borewells of about 1500 feet depth have been installed to draw groundwater. She explained that their coconut grove is located within about half a kilometer from the quarry, but the villagers are unable to drill borewells beyond 800 to 900 feet because they are farmers and cannot afford the high cost of deeper borewells. She added that even at those depths, water is not available, and there is not enough water even for their goats and cattle. She also stated that when groundwater levels go down to around 1500 feet, the water becomes saline, and she questioned how the villagers could drink such water or provide it to their livestock.

She stated that the authorities are aware that environmental pollution is increasing across the world, which is also often shown on television. She expressed concern that if such activities in their village are not addressed now, after another ten years the area may end up receiving municipal waste, as some people have already warned, and the entire place may be used for dumping garbage. She mentioned that if garbage is dumped, it will pollute the soil and water, and the villagers will not be able to do anything or protest later. She further stated that although the project report claims that trees will be planted and that the project will benefit the environment, the villagers are worried about the long-term impact on their surroundings and livelihood.

She questioned whether the trees planted under the project would provide any real benefit to the villagers. She asked whether those trees would produce vegetables, flowers, or anything useful for agriculture, and whether even goats and cattle could eat their leaves. She also questioned what kind of trees were being planted and whether they would actually benefit nature or help bring rainfall. She stated that since the quarry started operating, their area has been receiving very little rainfall. She mentioned that there is a pond near the quarry, but even that pond is not receiving water. She further questioned how rainwater could be collected in the quarry pit if there is no rainfall in the area. She added that the soil which supports rainfall and agriculture is being excavated and that the roads in the area have also been badly damaged.

She stated that recently her elder brother had chest pain and it took about twenty minutes to reach the Maniyampalayam hospital from their village because of the poor condition of the road. She questioned how villagers could manage such emergencies and what they would do if a sudden medical situation occurred. She mentioned that the road is in such a bad condition that even an ambulance cannot easily reach the village. She requested the officials to personally inspect the road and understand the situation. She also stated that officials may be transferred to other places after a few years, while new officials will take their place, but the villagers have to continue living there. She emphasized that the villagers, who depend on agriculture and agricultural labor, are the ones who suffer the most. Therefore, she appealed to the authorities to close the quarry immediately and provide a better solution for the welfare of their village, and she concluded by thanking them.

15.Tmt. Dhanalakshmi, Ramalingapuram:

She greeted the officials and introduced herself as Dhanalakshmi from Ramalingapuram. She stated that their agricultural land is located very close to the stone quarry. She explained that due to the deep borewells drilled near the quarry, there is no sufficient water for their land, and as a result many of their coconut trees are drying up. She also mentioned that cattle are unable to graze because the grazing areas are covered with dust and smoke. She stated that the villagers are facing great difficulties due to these conditions and therefore requested that the stone quarry should be removed, as it has caused many problems for them.

She stated that when they are milking their cows, lorries pass by with loud noise, which frightens the animals and makes it difficult for them to continue their dairy activities.

She questioned how they could carry out farming under such conditions and mentioned that the villagers do not even have sufficient drinking water. She explained that they depend mainly on borewell water, which is normally recharged when water flows from the eastern side and collects in a pond before seeping into the borewells. However, she stated that this natural flow of water from the east has been blocked, causing serious water issues. She added that the quarry operations have created many problems for the villagers and therefore requested that the quarry should be removed. She also mentioned that elderly people and children are unable to travel on the roads, and heavy lorries move continuously for twenty-four hours a day, making it difficult for the villagers to sleep. Therefore, she stated that the villagers do not want the stone quarry in their area.

16. Mr Sivasami, Maniyampalayam:

He introduced himself as Sivasamy from Maniyampalayam and stated that the stone quarry has been affecting their roads and agricultural activities. He mentioned that farming and coconut trees in the area are being impacted due to the quarry operations. Therefore, he expressed that the villagers do not want the quarry and requested that it should be closed. He also stated that no new permission should be granted for quarry operations and that even the existing quarry should be stopped.

Subsequently, the Revenue Divisional Officer informed that members of the public who wished to express their views, particularly those who would be affected by the project and those residing in villages surrounding the project area, should first register their names in the register and then speak by mentioning their name and the name of their village. He further stated that other individuals could submit their opinions in the form of written petitions, and such petitions would be officially recorded and forwarded to the State Environment Impact Assessment Authority for consideration.

17. Mr Vijayakumar, Maniyampalayam:

He greeted the farmers gathered there, the police officials, and the officials of the Pollution Control Board. He stated that the quarry owners may be good people and the farmers are also good people, but the issue arises due to the long-term impact of quarry operations. He explained that quarry owners usually operate for ten to twenty years by breaking rocks and may do some good for the nearby villages during that time, but later they hand over the quarry land to the government and leave. He added that the government may eventually use the abandoned quarry pits for dumping waste, and when people later try to stop such activities, conflicts begin. Therefore, he expressed that the stone quarry should not be allowed.

18. Mr Selvaraj, Kanthampalayam:

He stated that the stone quarry has not caused any problem for them. He mentioned that all their agricultural lands are located within about three hundred meters of the quarry area. Subsequently, the Revenue Divisional Officer stated that the local residents who were affected by the project should first register their names and then express their views.

19. Mr Muthukumar, Ramalingapuram;

He stated that he does not support the establishment of the stone quarry and that he is expressing his opposition to it. He concluded by thanking the gathering.

20. Mr Murugesan, Andipalayam:

He greeted the officials and everyone present. He stated that his agricultural land is located about five hundred meters from the quarry. He explained that since the quarry operations began, their water sources have been affected. He mentioned that they used to graze goats and cattle in the area, but the blasting noise from the quarry disturbs the grazing activities. He further stated that if additional permission is granted for the quarry, they may not be able to construct houses or drill borewells in the future. Therefore, he expressed that they do not want the stone quarry in their area.

21. Mr Kuppusamy, Andipalayam:

He introduced himself as Kuppusamy from Andipalayam and stated that they do not want any activity that causes harm to farmers or the general public.

22. Mr Prakash, Aandipalayam:

He stated that their agricultural land is located very close to the crusher unit and that its operation greatly affects their livelihood. He expressed concern that it may also cause serious problems for future generations. Therefore, he stated that they do not want the stone quarry.

23. Mr Senthilkumar, Ramalingapuram;

He stated that the stone quarry is severely affecting their livelihood and agricultural activities. He demanded that the quarry should be stopped immediately. He also mentioned that the villagers may even block the vehicles, if necessary, as they do not want the quarry to continue operating.

24. Mr Prakash, Aandipalayam:

He stated that the quarry operators claim that the quarry can function without problems if trees and plants are grown around it. However, he mentioned that blasting takes place at night, causing the entire area to shake, and he questioned whether the authorities are aware of this situation. He stated that this can be understood only by visiting the site directly. He added that the operators say they will provide roads, but he questioned whether constructing roads alone would solve the problem. He explained that even if roads are laid, people may still face danger if stones fall on them or on their houses. He also mentioned that goats and cattle graze in the area and are affected by the blasting activities. Although the operators claim that blasting occurs only at night, he stated that it also happens during the day. Therefore, he expressed that the villagers do not want the stone quarry, and if permission is granted for its operation or expansion, they may be forced to begin various forms of protest. He requested the authorities to take this

matter seriously and stated that the villagers have unanimously decided that they do not want the quarry or its expansion.

25. Tmt. Pushpa, Ramalingapuram:

She stated that she was speaking on behalf of the Pongalur Panchayat. She mentioned that families with children are suffering because they hear continuous lorry noise and blasting sounds both day and night. Due to the blasting noise at night, the villagers are unable to sleep properly. She also stated that when women walk on the roads, there is hardly any space because lorries keep moving, forcing them to walk along the edges of the road. She requested that the movement of lorries on the road should be stopped and that proper roads should be provided for the villagers. She added that the people are suffering greatly and that their drinking water is also being affected. Therefore, she requested that the quarry operations, including the excavation of soil and creation of pits, should be stopped and that the pollution and smoke caused by the quarry should be prevented.

She stated that the villagers are living in fear due to the current situation and requested that these activities should be stopped. She mentioned that the roads in their area have been badly damaged with many potholes and need to be properly repaired. She explained that when women walk on the roads, there is no proper space because lorries frequently pass by, forcing them to walk along the edges of the road. She described the situation as unfair and stated that even when villagers request that lorries should not travel on their roads, their concerns are not considered. Therefore, she insisted that lorries should not be allowed to pass through their village streets.

She stated that the quarry operations must be stopped as the villagers feel there is no safety for the public. She mentioned that children and elderly people do not have enough space to walk on the roads because of the frequent movement of lorries. She requested that lorries should not be allowed to travel through their village roads and should be directed to use other routes. She added that if the lorry movement continues, the villagers may be forced to organize road block protests. She also stated that the quarry activities are taking place in the nearby forest area where soil is being excavated and pits are being created. She expressed concern that the villagers have only that forest land left and questioned how they would continue agriculture in the future. Therefore, she requested the authorities to provide a proper solution and strongly insisted that lorries should not be allowed to pass through their village roads. She concluded by thanking the gathering.

26. Mr Krishnamurthy, Maniyampalayam:

He introduced himself as Krishnamoorthy from Maniyampalayam and stated that the stone quarry has been expanded to about twenty-three acres. He mentioned that the roads in the area are being damaged and the water resources have been severely affected. He explained that due to water scarcity, the villagers had already been forced to depend on water tankers nearly ten years ago as a result of earlier struggles. At present, he stated that borewells are being drilled to depths of around 500 to 1000 feet, which has

made the situation very difficult for the villagers. He added that the groundwater resources have been largely depleted and that the quarry operations are causing serious environmental impacts.

He stated that in the Mudalipalayam area, protests have been taking place for the past two to three months against the dumping of municipal waste. He mentioned that there are now concerns that the waste may be brought and dumped in their area, although the exact details are not clear. He expressed that if waste is dumped there, natural farming will be severely affected, the Noyyal River may become polluted, and the soil of the entire village may be damaged. Therefore, he strongly requested that the quarry should not be established in the area. He also stated that if the quarry is permitted, he would strongly oppose it and may even participate in a road blockade protest at Maniyampalayam.

27. Mr Vijayakumar, Aandipalayam:

He greeted everyone and stated that the crusher unit has caused more negative impacts than benefits to the people in the area. He mentioned that only a few people receive any advantage from it. He explained that before the crusher started operating, the agricultural lands were in good condition and the groundwater level had not declined significantly. However, after the crusher began operating, the groundwater level has dropped considerably, leading to many problems. He added that constructing roads or planting trees will not solve these issues. Therefore, he strongly emphasized that the existing crusher should not be expanded and that the currently operating crusher should also be stopped.

He stated that the regulations imposed by the quarry operators restrict activities within about three hundred meters, including drilling borewells or carrying out agricultural activities. He mentioned that the quarry began operating about six to seven years ago and is now attempting to expand. He expressed concern that after another six or seven years, there may be further expansion, and the restricted area may increase from the current three hundred meters to six or seven hundred meters. He added that this would affect more landowners and villagers, which could lead to greater protests in the future. However, he feared that people may not even be allowed to protest at that stage. Therefore, he emphasized that the issue should be stopped now itself before it reaches such a situation and strongly stated that the villagers do not want the crusher unit.

He stated that when permission is granted for a business activity, it should not be given by considering only the quarry owner, especially when a large number of local people are protesting against the quarry and demanding that it should not be allowed. He requested the authorities to respect the feelings of the public and prevent the establishment of the crusher. He further mentioned that in a democratic system, representatives are elected through the votes of the people, and if the number of people present there is considered, it is clear that the needs of the public are greater than those of those engaged in the business. Therefore, he urged the authorities to respect the protest of the large number of people and not permit the crusher, stating that it would cause significant impact to them. He added that the people are currently living peacefully

by depending on their existing gardens and forest areas, and requested that their livelihood and peaceful life should not be disturbed by establishing the crusher.

28. Mr Kumar, Aandipalayam:

He greeted the officials and stated that his agricultural land is located about 500 meters from the stone quarry. He explained that the quarry operations are causing many problems for them. He mentioned that they are unable to graze their goats and cattle, and there is also a shortage of water. He added that coconut fruits are already falling prematurely and they are unable to cultivate coconuts properly due to the severe dryness in the area. Because of this situation, livestock grazing has also become difficult. He further stated that a road has been laid very close to their agricultural land.

He stated that large vehicles travel at high speed on the road near their area, which makes it difficult and frightening for the villagers to move from one place to another. He mentioned that the situation feels threatening to the residents. Therefore, he requested that the currently operating stone quarry should be stopped, and that no further permission should be granted for its expansion. Speaking on behalf of the villagers and the panchayat, he strongly appealed to the authorities not to grant any approval and emphasized that the people of the village do not want the quarry.

29. Thanagavel, Kavundampalayam:

He stated that the crusher unit is not required in Perunthozhuvu village as it affects agricultural activities and the availability of drinking water. Therefore, he expressed that the villagers do not want the crusher unit in their area.

30. Mr Pazhanichamy, Ramalingapuram:

He stated that the road is located about one hundred feet from his house. From the beginning, crusher lorries were operating on that road, and later Taurus lorries also started using it. At present, three vehicles frequently travel on the road, often competing with each other, which makes it difficult for him to sleep even at night. Due to the continuous movement of these heavy vehicles, the road has been completely damaged. He further mentioned that if one observes the crusher located on the eastern side, earlier people used to visit that area during the Thaipusam festival to collect Aavaram flowers, but now dust and smoke have settled there, causing the grass and other plants in the area to deteriorate completely.

He stated that on behalf of the general public, he requests that the stone quarry should not be allowed. He explained that due to the dust and smoke from the quarry, even grass and small plants are no longer growing in the area. He mentioned that this year even the Aavaram flowers did not grow, whereas in earlier years villagers used to collect Aavaram flowers from that place for their traditional rituals. He added that now there is no grass or vegetation in the area and therefore requested, on behalf of the villagers, that the quarry should not be permitted.

31. Mr Jambu Shanmugam Maniyampalayam:

Mr. Jambu Shanmugam from Maniyampalayam has stated that from this quarry there is no benefit to the general public, not only in Perunthozhuvu village and Andipalayam but across the entire state of Tamil Nadu, there is no use. Hence Stone quarries should be completely banned.

32. Mr Gurusamy Ramalingapuram :

Mr. Gurusamy, Ramalingapuram, stated that he owns a four-acre land located near the Stone quarry. Due to the presence of the quarry, they are facing difficulties in allowing cattle to graze in that area. Similarly, rainwater cannot be conserved there. Ultimately, the area may end up being used for dumping of municipal solid waste. Therefore, he requested the District Collector to cancel the Stone quarry permit.

33. Mr. Chandrakishore, Ramalingapuram:

Mr. Chandrakishore, Ramalingapuram, stated that his land is located at a distance of about 1,500 meters from the place where the crusher unit is currently located. He further stated that the available water source in that area is being used for irrigating coconut trees. However, due to the crusher operators extracting and utilizing the groundwater in that area, they are uncertain about how their water requirements will be met in the future. Therefore, he requested that their grievance be taken into consideration and that the crusher unit be completely removed.

34. Mr. Mugilan, Chennimalai :

On behalf of the Tamil Nadu Environmental Protection Movement, he conveyed his greetings to the Chairperson of the Public Hearing, the respected Tiruppur Revenue Divisional Officer, for presiding over the public hearing jointly conducted by the Tiruppur District Administration and the Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North, regarding the three Stone quarries of VKP Engineering India Private Limited located in Perunthozhuvu village over an extent of twenty-three acres. He is also extended his greetings to the District Environmental Engineer of the Pollution Control Board who is coordinating the proceedings, the officials from various departments present at the meeting, the local residents, farmers, and social activists who have participated with concern to protect the village, the land, the people, and future generations, as well as the representatives of various farmers' associations, the quarry owners, and those who have been brought by the quarry owners.

Mr. Mugilan stated that he had earlier worked for one year alongside the respected Mr. Sagayam in the Madurai District Granite Irregularities Investigation Committee, which was appointed by the Government of Tamil Nadu as well as by the High Court and the Supreme Court. During that period, he contributed to the investigation that resulted in the imposition of a penalty amounting to ₹1,13,000 crore.

He further stated that recently, in January, when a tungsten mining project was proposed in Madurai, he submitted the relevant documents, based on which action was taken to stop the proposed 5,000-acre tungsten mining project. He mentioned that the state minister for Mines and Minerals himself referred to his name in the Legislative Assembly, stating that the action to stop Vedanta's tungsten mining project was initiated

based on the documents provided by Mr. Mugilan. Consequently, a resolution was brought forward to cancel the tender related to the project. He concluded by stating that all such matters would be presented only with proper documentary evidence.

He stated that earlier he had taken part in efforts to stop illegal sand mining, prevent illegal beach mineral sand mining, and expose irregularities in granite quarry operations. At present, he is also involved in exposing irregularities related to Stone quarries. He further stated that the Government of Tamil Nadu has accepted their demands and has constituted a committee under the leadership of IAS officer Alaudheen. The government has currently announced a "One Time Settlement" in this regard, and the matter is progressing at various levels. He also mentioned that five of his articles were published in Frontline magazine, which even the respected Revenue Divisional Officer is aware of. As a result of these articles, the Chief Minister immediately took action by transferring Minister Duraimurugan and also transferring the Director of the Department of Geology and Mining.

With regard to this Stone quarry, he stated that the legal provisions must be examined. According to the project proponent and the Village Administrative Officer, it has been stated that there are no approved residential houses within a distance of 300 meters surrounding the quarry. This requirement is in accordance with the rules governing mineral extraction.

He further stated that he would specifically speak about the first quarry located in Survey Field Nos. 543/1 and 543/2, covering an extent of 1.64.0 hectares. When examining whether there are approved houses surrounding this quarry, it is evident that such houses do exist. He added that these houses are clearly indicated in the official government document, namely the village map

He stated that according to the village map, there is a house located in Survey No. 553, which lies to the south of Survey No. 543, and this has also been recorded in the government report along with the village map. It may now be argued that the quarry operator has purchased the land and demolished the house, and therefore it could be questioned how it can still be considered a house. However, he stated that they had obtained clarification under the Right to Information Act, which explains how a house should be treated in such cases. As per the clarification, an approved house recorded in the UDR and Natham land survey field registers must continue to be recorded in the same manner as originally registered, even if the structure has become dilapidated or has collapsed. The Assistant Director of Survey and Land Records has also instructed that, while preparing the distance measurement report for a quarry, approved houses, house sites, streams, and pathways must be verified with reference to the village map, field map, and A-Register records. Therefore, even if the house located in Survey No. 553 has collapsed or been demolished, it must still be considered as a house.

He further stated that not only that, but several houses approved by the Village Panchayat exist in Survey No. 553, and the approval for these houses was granted by the Panchayat President who is present here. He pointed out that one such house is located at a distance of 175 meters from the quarry, while the quarry itself lies within 200 meters. He emphasized that the Panchayat President who granted this approval is seated here in the meeting. The house in Survey No. 553 has also received approval from the Department of Town and Country Planning. He explained that the approval of the Department of Town and Country Planning came into effect in 2005, and it clearly states that, with regard to approval, a layout or plot division must be approved by the competent local authority, Town and Country Planning authority, or Metropolitan Planning authority. Furthermore, as per the Tamil Nadu Minor Mineral Concession Rules, 1959, under Section 36(1) Explanation, it is clearly stated that if a house is approved by the Village Panchayat, it must be considered as an approved house.

He stated that, with regard to this quarry, there is a house located at a distance of 175 meters and an approved house site at a distance of 200 meters. Not only that, if one examines the area within 280 meters of the quarry, there is a house site approved by the Department of Town and Country Planning located to the west in Survey Nos. 17 and 18. He pointed out that permission for the quarry is being sought only now, whereas the house sites approved by the Department of Town and Country Planning already exist in Survey Nos. 17 and 18. He also mentioned that the persons belonging to that layout have also attended this meeting. Therefore, he stated that there are houses present, house sites approved by the Panchayat, and house sites approved by the Department of Town and Country Planning. Hence, he concluded that there is no legal provision to grant permission for this quarry.

He further stated that not only this, but the respected Assistant Director (Mines), Mr. Sasikumar, who issued the specific note for this mining proposal, has also issued similar instructions for several quarries stating that even temporary houses should not exist within a radius of 300 meters around a quarry. The reason, he explained, is that even if there are labour quarters or houses that merely pay Panchayat tax and have electricity connections within the 300-meter distance, in the event of blasting it cannot be determined whether the affected structure is an approved house or an unapproved house. He referred to the quarry blasting accident that occurred on May 1, 2024, at Aaviyur in Virudhunagar district, where the impact was felt up to three kilometers away. He pointed out that although many people here may say that they have no problem, in that incident not only were areas up to three kilometers affected, but six people also lost their lives. Therefore, he stated that even temporary settlements should not be present within a 300-meter radius as per the constitutional and regulatory provisions, and on that basis, permission cannot be granted for this quarry.

He further stated that it may be questioned what evidence exists for the claims being made based on Google images. In response, he explained that they possess the relevant maps and supporting materials. He pointed out that in the northern and western

portions surrounding the quarry there are temporary houses and labour quarters present. He added that these have also been documented through Google images, which they have collected and kept as evidence. Therefore, he stated that on this basis permission cannot be granted for this quarry.

He further stated that there are high-tension transmission towers located at three points from the quarry site at distances of 35 meters, 183 meters, and 238 meters. He clarified that these are not merely high-tension power lines but transmission towers carrying high-voltage lines, which are different, and when such transmission towers are present a minimum clearance distance of 300 meters must be maintained. He pointed out that the respected Assistant Director (Mines) of the district had sought clarification on this matter from the Tamil Nadu Transmission Corporation. In response, Mr. Parameswaran, B.E., M.B.A., Superintending Engineer (Operations), Coimbatore, through Letter No. 692/2024 dated 29.05.2024, stated that permission for quarry operations may be granted only if the horizontal distance between the quarry and the transmission towers of the Tamil Nadu Transmission Corporation is maintained at 300 meters as per the rules prescribed by the Central Electricity Authority. However, the project proponent himself has stated that the tower line is located only 35 meters away, while the rules require a minimum distance of 50 meters even in their own proposal. It has also been mentioned that during the operation of the quarry they may approach the Directorate General of Mines Safety (DGMS), Chennai, and obtain the necessary clearance. In Page No. 280-A of the document it is stated that a tower line runs on the western side of the proposed field, which is also shown in Annexure Page 80-A, and that a high-tension transmission tower passes at a distance of 35 meters to the west of the proposed quarry field. It further states that the working permission will be issued only after obtaining and submitting a No-Objection Certificate. He questioned how such a decision could be made, stating that one authority had sought clarification and the Superintending Engineer had clearly replied, yet within two months permission was being indicated for the quarry to proceed with the condition that they could later obtain the DGMS No-Objection Certificate. He questioned how such a situation could occur and alleged that such actions indicate serious irregularities, noting that these details are available in the English document in Annexure Page 80-A.

He further stated that this indicates the extent of irregularities involved. The same company is operating quarries in different locations, and in Panayampalli village near Chennimalai, with regard to the Tamilarasan Stone quarry, it was clearly instructed that a distance of 300 meters must be maintained from the high-tension transmission tower before operating the quarry. In that case, a letter had been issued by Mr. Anbarasu, the Executive Engineer responsible for the high-tension transmission tower at Ellaimedu. He questioned that if this is the rule, how can the same rules be violated here, and if it is assumed that anything can be done merely with money, how can the country function or progress. He pointed out that, in this case, three transmission towers are located at

distances of 135 meters, 183 meters, and 238 meters respectively from the quarry site. He added that these three towers can clearly be seen in the Google images presented here and questioned the IAS and IFS officers present, as well as the technically qualified experts and scholars with doctoral degrees, as to how permission could be granted in such circumstances and how the proposal could have progressed this far. He stated that even the basic procedural requirements cannot be complied with in this case and therefore the entire public hearing process becomes meaningless, wasting the efforts of the public and the officials. He alleged that such actions only show that approvals can be obtained through irregular means, and therefore concluded that permission cannot be granted for this quarry on the basis of the presence of high-tension transmission towers.

He further stated that people have been continuously raising complaints regarding this matter. He pointed out that the total area involved is about 100 acres, where a quarry is already operating in 10 acres. At present, the proponent has applied for about 23 acres in total for three quarries, out of which approximately 1.69 hectares (around 4 acres) has been sought in this particular proposal. He stated that this land falls under the category of conditional land classification, the details of which are well known to the Revenue Department officials. Such land cannot be transferred or allotted to others, as it is land that has been assigned specifically for the benefit of Scheduled Caste communities and must be used only for that purpose. He alleged that irregularities have also occurred in this regard and requested that appropriate action be taken.

He further stated that in the present proposal they have mentioned that about 800 trees will be planted within the four-acre area. However, he pointed out that the same company has already been operating a quarry over 10 acres, for which permission was obtained in 2020 and operations were carried out until 2024. He questioned whether any green belt development had actually been implemented in that quarry. According to the report submitted by the proponent, they had stated that native tree species such as banyan, fig, neem, poovarasu, and pungai would be planted and maintained. Addressing the local residents present at the meeting, he asked them to confirm whether any such native trees had actually been planted there. He questioned how many trees they claim they will plant in the future when they have not fulfilled the same condition that existed at the time of the earlier approval. He pointed out that no such trees have been planted so far and remarked that merely writing something on paper does not make it real, comparing it to saying "sugar" on paper which does not make anything sweet unless it is actually present. Therefore, he stated that these are examples of the kind of irregularities being committed.

He further stated that, with regard to this quarry, permission has been granted only for the extraction of gravel soil. For the quarry that is already in operation, they have obtained permission to extract ordinary stone and gravel. However, he alleged that stone is not actually available in that location and that the soil is being excavated, processed,

and reprocessed by crushing it. He pointed out that while permissions are being granted for quarry operations, the operators obtain approval under the category of gravel but subsequently process the material and claim that they are converting it into sand. He questioned who would guarantee the quality of such sand and whether any proper authorization has been obtained for producing sand in this manner.

. He further stated that the permission granted is only for transporting the soil as it is, and for that the Tamil Nadu Pollution Control Board issues the consent, while the Assistant Director issues the operational permit. He pointed out that many people here have mentioned that the soil is being crushed, and if soil is being crushed it effectively becomes a factory operation. He questioned whether such a factory has obtained proper authorization, particularly whether approval has been obtained from the Public Works Department. He further questioned that if red soil is being excavated and converted into sand, what quality standards apply to that sand and what would be the condition of the houses constructed using such material. Therefore, he demanded that such activities should be immediately prohibited, and if any damage occurs to houses constructed using this material, compensation should be recovered from the quarry owner and provided to the affected people. He concluded by questioning the seriousness of such irregularities and practices.

He further stated that the government certifies that river sand is of standard quality and also recognizes M-sand as a standard material. However, he questioned whether the government has provided any certification stating that the sand produced in this manner is of acceptable quality, and stated that no such certification exists. He questioned how such a situation could be allowed and whether it means that anything can be done merely because money is available. He alleged that if sand is being produced through such irregular methods, it would amount to a serious form of fraud and malpractice. Therefore, he insisted that appropriate criminal action should be initiated in this matter and clearly stated to the Pollution Control Board engineer present that the authority has the power to initiate criminal proceedings in such cases.

He further stated that they have already filed a case in this matter and referred to a High Court order issued earlier in relation to the Thamirabarani river, directing those criminal cases must be registered against those responsible for pollution affecting water bodies such as the Uyyakondan canal and the Cauvery River. He pointed out that the court had clearly stated that in such cases it is not sufficient to impose fines or merely cancel the license, but criminal proceedings must also be initiated against those causing pollution. He alleged that under the name of sand production, fraudulent and improper activities are being carried out and described it as a deceptive practice.

He further stated that several people have mentioned that blasting is being carried out throughout the night. He questioned what conditions have been specified in the license. In the Environmental Clearance (EC), the operational order clearly states that

quarry activities should be conducted only between 7:00 a.m. and 5:00 p.m. However, in the documents examined, it has been mentioned that the quarry will operate from 9:00 a.m. to 5:00 p.m. Even if it is assumed to be up to 6:00 p.m., he questioned why blasting activities are being carried out throughout the night. He asked whether such blasting is actually taking place or not and pointed out that many people who spoke in the meeting had recorded this issue. Therefore, he raised the question as to how such irregularities could be occurring.

He further stated that it should also be noted that this company has already operated quarries in several other locations, including one in Ingur and three in Ekkattampalayam. He pointed out that there is a signed letter submitted by the quarry owners to the Perundurai Pollution Control Board, in which they had declared that whenever they obtain operational permits for explosives, they would procure and use detonating cord (nonel blast). The letter bears the signatures of the quarry owner Mr. Mahendran, the managers, and three other individuals. However, he alleged that not even a single such record has been submitted to date regarding the procurement of detonating cord or explosives. He questioned whether this indicates the presence of illegal movement and use of explosives in the area, and stated that it is the responsibility of the police department to detect and prevent the use of unauthorized explosives. He further questioned whether any such seizures have been made and stated that none have been reported. He pointed out that several fatal accidents have occurred due to blasting, including incidents in Tiruppur where four persons died and in Kodangipalayam where three persons died. He also stated that across Tamil Nadu nearly fifty people died in blasting-related accidents last year alone. Therefore, he questioned from where such illegal explosives are being sourced and alleged that they are being smuggled from outside the country.

He further stated that detonating cord (nonel blast) must be procured only through proper government channels and that it should be purchased from the Aravankadu Explosives Factory as per official procedure. However, he alleged that the quarry owners are not following these procedures and claimed that they are acting in a manner detrimental to national interests by smuggling explosives from foreign sources and using them for blasting activities. Therefore, he requested that strict action be taken against such practices.

Mr. Mugilan further stated that several petitions regarding road usage had already been submitted. He stated that, as per the rules, only 10 tons of load is permitted on Panchayat roads. Even if a vehicle carries one ton above the permitted limit, the vehicle should not only be fined but also a criminal case should be registered under the Tamil Nadu Public Property (Prevention of Damage and Loss) Act (TNPPDL), as instructed by the Transport Commissioner not by the mugilan. He further mentioned that the Transport Commissioner had issued a circular dated 24.09.2023 directing all authorities that vehicles transporting stones, M-sand, or jelly exceeding 10 tons including vehicle weight

should not be allowed to use Panchayat roads, and that the Supreme Court has also issued directions in this regard.

He stated that representations had been made to the Revenue Divisional Officer that if vehicles carrying loads exceeding 10 tons on district roads are not intercepted and penalized within ten days, and if criminal cases are not registered for damage to public property, there may be serious law and order issues during the election period. He added that Article 51-A of the Constitution of India provides citizens with a duty to protect public property and requested the authorities to take action so that the public would not be compelled to take matters into their own hands.

Mr. Mugilan further stated that vehicles should carry only up to 10 tons on Panchayat roads and 49 tons on National Highways. However, he alleged that 16-tyre lorries are transporting up to 90 tons on roads meant only for 10 tons. He stated that constructing a Panchayat Road costs about ₹50 lakhs to ₹1 crore per kilometre, whereas a National Highway costs ₹5 crores to ₹210 crores per kilometre. He remarked that even if three quarries operate for five years and generate about ₹8 crores revenue for the Panchayat, that entire amount would be exhausted if even one kilometre of road is damaged.

He further stated that quarry operators should not claim credit for public welfare merely because they pay Green Fund, District Mineral Foundation (DMF), or Corporate Social Responsibility (CSR) contributions, as these are statutory payments similar to taxes such as GST. He stated that if the issue is not addressed by 18.02.2026, further action would be taken in Tiruppur District.

He further stated that the issue also leads to social problems, as actions taken in relation to the quarry operations create social tension within the community. It was alleged that attempts are made to create divisions by claiming that funds are being given for temple purposes in the village or that money is being paid to certain individuals. It was also stated that, even recently, the quarry operator had reportedly mentioned to a person present there that ₹10 crore had already been paid to Mugilan earlier and that an additional ₹10 lakhs had been given recently, and that he also claimed that the person concerned belonged to their own village. He remarked that such statements are repeatedly made in order to influence the situation. He further stated that a book had been submitted to the Revenue Divisional Officer and requested that the front page and the fifth article in the book be examined. It was pointed out that the same quarry which had operated at Ekkattampalayam was previously closed down through the efforts of one Mr. Tamilselvan. It was alleged that, on 04 May 2022, he was attacked by hired persons, which they attributed to the quarry owners. He questioned whether the quarry operators would deny this allegation. It was further stated that a similar situation could arise in other villages as well. He added that Mr. Tamilselvan had reportedly played a role in closing nine quarries, and that the owners of those quarries had collectively acted in retaliation. Therefore, it was stated that such activities could create social issues and lead to social

tension. He concluded by stating that if an industry provides livelihood to the people, it would be beneficial; however, in the case of this quarry, the operations were alleged to be carried out entirely with violations.

He further referred to employment and stated that it was claimed about 140 persons would get jobs in four quarries including the three proposed quarries. They questioned whether the quarry owners, managers, or project planners had provided statutory benefits such as ESI, PF, or insurance to any worker as required by law. He stated that when workers die, there is often no one to question it, and alleged that in the past five years fifteen workers had died in quarry-related incidents in Tiruppur District without any compensation being paid. They added that, through protests in Karur, ₹24 lakhs compensation was obtained from the NTC quarry. They concluded that there is no adequate protection for workers and farmers, and that destruction of government property also affects the Government.

Mr. Mugilan stated that the quarry project report mentions that air monitoring was carried out at six locations. He requested the Revenue Divisional Officer to verify the latitude and longitude provided for those six monitoring points. He stated that electricity had reportedly been used for three months to conduct the study, which he acknowledged as appropriate. However, he questioned where the records of electricity consumption for conducting the study were available. He stated that the power could have been taken from a shop, house, industry, or even an agricultural electricity connection, but asked that the exact source be identified. He added that if such monitoring had been carried out continuously once every hour for three months, as mentioned in the report, there would be a corresponding increase in electricity consumption at the source. He further stated that the report mentions the monitoring period as March to May 2025 and asked that the location from which electricity was drawn be shown. He questioned whether such proof could be produced and alleged that the report appeared to have been prepared without actual field monitoring. Therefore, he stated that permission should not be granted for the quarry.

It was stated by Mugilan that 45 types of documents are required to be submitted. As an example, he pointed out that in the case of the presence of a tower line, appropriate verification should have been carried out. He further stated that the concerned party should have verified whether the tower line exists or not and obtained a confirmation letter from the Superintending Engineer. However, he questioned whether such a letter had actually been obtained. He further stated that it had been claimed that a house approved by the Town and Country Planning Department exists. In this regard, he questioned whether a supporting letter had been obtained from the Panchayat and whether approval from the Town and Country Planning Department had been secured. He pointed out that no such documents were available. He also stated that four certificates should have been obtained from the Revenue Department authorities and maintained as records. Instead, he alleged that the required procedures were not followed and that documents were simply written or prepared without proper verification. He further stated that if all the

required documents had been properly obtained and maintained, there would have been no necessity for him to raise these issues, and the proposal itself would not have been forwarded for approval. Therefore, he informed that due to such irregularities and misrepresentations, permission for the quarry cannot be granted.

It was further stated that many people may raise the question: *"If this sand is not permitted, what should be done?"* It was mentioned that river sand is being opposed by Mugilan, and that during the previous regime the then Chief Minister had also stated that river sand should not be used. At present, if both river sand and manufactured stone sand (M-sand) are not to be used, the question arises as to what alternative should be adopted to meet the demand for sand. He stated that he was not the one raising this issue. Instead, he referred to a statement made by the present Honourable Chief Minister of Tamil Nadu, M.K. Stalin, who had written on his official Facebook page on 22 November 2014 at 5:17:14 PM, in both English and Tamil. In that post, it was stated: *"To prevent the depletion of natural resources in Tamil Nadu, why is the government refusing to permit the sale of sand imported from foreign countries? There has been no answer to this question."* He further stated that Tamil Nadu requires approximately 21,000 lorry loads of sand per day. It was also mentioned that arrangements could be made to procure natural river sand from Southeast Asian countries such as Malaysia and the Philippines, where earthquakes occur frequently, and that such sand could potentially be obtained without cost. He stated that in this regard, the Tamil Nadu Water Resources Department (WRD) had issued orders on five occasions, both during the administration of Edappadi K. Palaniswami and during the administration of M.K. Stalin, to facilitate the import of sand. According to the WRD, it was directed that five lakh metric tonnes of sand per month should be imported. However, it was stated that fifteen lakh metric tonnes per month should actually be imported to meet the demand. He further stated that the intention was not merely to highlight the problem but also to suggest possible solutions. Therefore, he informed that as per the legal provisions, permission cannot be granted for the first stone quarry in Survey No. 543.

Subsequently, it was pointed out that the application includes Survey Nos. 538/2A, 538/2B, and 538/2 (Part). In this regard, he stated that a major question arises. The applicants claim that they are carrying out production worth hundreds of crores of rupees, yet they have submitted the land details as "part" of the survey field. He questioned why entities claiming such large-scale production have not carried out proper sub-division of the land. He stated that when even a one-cent piece of land is dealt with, it is normally subdivided and assigned a separate survey number. However, in this case, the applicants are seeking permission to operate a quarry for a period of thirty years, as the Government has presently revised the quarry lease period to thirty years. He further stated that the discussion is not about the duration of permission already granted. Instead, the question is why those engaged in such a large-scale industrial activity have not undertaken the formal sub-division of the land. He pointed out that describing the land as "part" creates ambiguity and may allow activities in other areas while concealing the actual location. He

also stated that carrying out a sub-division process would only take a few weeks, whereas the application submitted in 2023 has taken nearly three years to reach the current stage of processing. According to him, submitting the land details as "part" from the beginning creates scope for irregularities. Therefore, he requested that whenever applications seeking quarry permission are submitted after payment of the prescribed fees, the Tiruppur Revenue Divisional Officer (RDO) should ensure that if proper sub-division has not been carried out, such applications should not be processed further. He also requested that such applications should not be forwarded to the Village Administrative Officer (VAO) and should not be sent for preparation or issuance of A-1 notices. He stated that they have been repeatedly raising these concerns, and requested that this requirement be strictly implemented in practice.

He further stated that, for this quarry as well as for the quarry proposed in Survey No. 553, which had been mentioned earlier, there are residential houses located nearby. He stated that if the Village Administrative Officer (VAO) present there verifies the records, it can be confirmed that a house exists in the vicinity. He further pointed out that, as per the existing government orders, even if a house has collapsed, become dilapidated, or has been vacated, it must still be recorded as a house in the official government records. Therefore, he stated that an approved residential house is located at a distance of 280 meters on the north-western side of the quarry in Survey No. 583, and hence permission should not be granted for this quarry. Further, he stated that an approved housing layout sanctioned by the Panchayat exists in Survey No. 543. Hence, as residential houses and an approved housing layout exist within a distance of 300 meters, he informed that permission for this quarry cannot be granted as per the provisions of law.

He further stated that temporary houses are already located around the quarry site. With reference to this quarry, he mentioned that if the location is verified through Google map, houses can be observed at distances of 191 meters, 271 meters, and 293 meters from the quarry site. He stated that these locations have been shown as Google image references in the supporting documents, and that the same would be submitted to the concerned authorities as documentary evidence. Therefore, he pointed out that houses are located within 271 meters on the eastern side and within 191 meters and 293 meters on the south-eastern side of the quarry area. Hence, he requested that permission for this quarry should not be granted as per the applicable legal provisions, since residential structures exist within the restricted distance.

He further stated that in the Annexure Book, Page Nos. 241 and 242, it has been mentioned that a tower line is located at a distance of 135 meters on the western side of the quarry field. Similarly, it has also been indicated that two tower lines are located at a distance of 248 meters from the quarry area.

He stated that the presence of these tower lines within 300 meters has also been verified and documented through Google map, which have been kept as supporting evidence. Therefore, he stated that permission for this quarry cannot be granted. He

further pointed out that in the Annexure Book, Page Nos. 241 and 242, it has been clearly mentioned that since a tower line passes at a distance of 135 meters, a No Objection Certificate (NOC) from DGMS would be obtained. However, he stated that permission itself cannot be granted for the quarry, and therefore obtaining a DGMS NOC at a later stage becomes irrelevant. He questioned the purpose of seeking such a certificate when the regulations clearly specify that no tower line should exist within a distance of 300 meters. He explained that during blasting operations, rock fragments may be projected and could fall on the electric transmission line. If the rocks fall on the line, the transmission cable may snap and fall to the ground, which could result in serious risk to human life and livestock. He further stated that this is the very reason why regulations stipulate that no residential house should exist within 300 meters, no high-tension tower line should pass within 300 meters, and no low-tension electric line should pass within 50 meters from the quarry area. In the present case, he stated that two high-tension tower lines are located near the proposed quarry site. Therefore, he informed that permission for this quarry cannot be granted as per the applicable legal provisions. He also stated that the quarry proposed in Survey Nos. 538/2A, 538/2B, and 538/2 (Part), covering an extent of 2.90.8 hectares (approximately 7.25 acres), should not be granted permission as per law, and hence permission cannot be accorded for the said quarry.

He further stated that, as the third proposal, permission has been sought for a quarry in Survey Nos. 537/1, 537/2, 537/3, and 536, covering a total extent of 4.51.0 hectares (approximately 11 acres). With respect to this quarry, he stated that temporary houses are located within a 300-meter radius of the quarry site. He further pointed out that on the southern side of the quarry field, buildings and residential structures are located at distances of 54 meters, 134 meters, and 141 meters. Therefore, he stated that permission for this quarry also cannot be granted as per the applicable legal provisions.

He further stated that, with respect to all the three quarries collectively, he wished to make a general observation. He stated that if a government borewell or an overhead water tank exists within a radius of 500 meters, permission should not be granted for quarry operations. He clarified that this is not merely his personal statement, but a provision specified under the Minor Mineral Concession Rules. He pointed out that the said rules clearly state that if there are water extraction systems or water supply arrangements, such as borewells installed by local bodies, or by the Central or State Government, or infrastructure belonging to the Tamil Nadu Water Supply and Drainage Board (TWAD Board), quarry operations should not be carried out within a distance of 500 meters from such facilities. He further explained that the reason for this restriction is that during blasting operations, rock fragments may be projected and could block the borewell or damage the water supply infrastructure, and the structures may also collapse due to blasting vibrations. Therefore, he asked whether there are government borewells

or overhead water storage tanks located within 500 meters around these quarries, and requested the concerned persons to confirm the same. Based on this, he stated that as per the legal provisions, there are no permissible conditions under which permission can be granted for any of these three quarries.

He further stated that the applicants may claim that the quarry can be operated after obtaining permission from DGMS (Directorate General of Mines Safety). However, he clarified that the points raised by him are not mere statements, but are based entirely on the prescribed criteria and regulatory provisions. He stated that due to the numerous violations of the prescribed criteria, the public hearing for these quarries has taken nearly three years from the date of registration to be conducted. He alleged that during these three years, significant time has been spent in attempts involving bribery. He also pointed out that in the previous week, another quarry public hearing attended by the Revenue Divisional Officer (RDO) was conducted within three months of obtaining permission, whereas the public hearing for the present quarry proposals has taken three years. According to him, this delays itself reflects the extent of violations involved in these quarry proposals. He further stated that the impact of such quarry operations would not affect only the Scheduled Caste communities and other backward communities, but would also affect livestock such as goats and cattle, birds, wild animals, and agricultural crops in the surrounding areas. He emphasized that these proposals involve multiple violations of the prescribed rules, and stated that their concerns are being expressed not only from a humanitarian perspective, but also from the perspective of protecting all living beings and the surrounding environment.

He further stated that two days prior, he had visited a resident living near a quarry operated by the same company. During that visit, he observed that a two-year-old child was suffering from diabetes and was undergoing insulin treatment. He stated that, according to the medical records of Erode Baby Hospital, there are approximately 2,000 individuals below the age of 17 who have been diagnosed with diabetes. He further stated that the Government of India has issued clear instructions to all CBSE schools. He mentioned that many people who have the means send their children to CBSE schools, and that such schools have been instructed to establish facilities for diabetes monitoring (Sugar Board) and to conduct blood sugar tests for children once every six months. He questioned the direction in which society is moving and stated that while discussions are often centered on development, people with conscience should consider the broader consequences. He stated that if the quarry is allowed to operate, there is a risk that air pollution generated from quarry activities could contribute to health issues, including diabetes among children. He further stated that such risks could affect anyone's children, whether they belong to the officials present, himself, the quarry owners, or the general public. He added that discussions often focus only on issues such as livestock not being able to graze due to blasting activities, but the larger concern is the health and future of the coming generations. He also stated that, in view of the growing concern regarding

diabetes among children, the Union Government issued an order on May 17 directing the establishment of sugar (diabetes) monitoring Boards or facilities. He further expressed concern that health issues such as infertility may also arise as a consequence of environmental pollution. He stated that society exists for the sake of future generations, whether they are children or grandchildren, and emphasized that if environmental conditions result in a situation where future generations are unable to have children, it would ultimately threaten the sustainability and continuity of society.

He further stated that it is well known that the village Mudhalipalayam, which is located near their village, has been affected by the dumping of municipal solid waste. He mentioned that the municipal solid waste of the Corporation was not brought and dumped there voluntarily by the local residents. He further stated that a friend had informed him that, as per Government Order (G.O.) No. 23/2022, it has been permitted that after quarry operations are completed, the quarry pits may be used for water storage reservoirs. He pointed out that even earlier, the law had clearly stipulated that once quarry operations are completed, even the quarry owners themselves are not permitted to enter the quarry pits, and such pits are to be used as water storage reservoirs. However, he stated that G.O. No. 23/2022 provides that managed solid waste may be dumped in quarry pits for the purpose of filling them. In this regard, he questioned who would actually ensure the proper management and segregation of such waste. He further stated that although leaders and authorities are present and regulations exist, in practice it is difficult to avoid plastic usage. For example, he mentioned that when he purchases pulses, they are supplied in plastic packets; when he purchases shampoo, it also comes in plastic packaging; and when salt is obtained from the ration shop, it is again provided in plastic packets. In this manner, several plastic covers accumulate in everyday life. He questioned whether the government has any effective waste processing or recycling plan to properly treat such plastic waste, and stated that in reality there appears to be no effective mechanism in place. As a result, he expressed concern that such waste would ultimately end up being dumped in abandoned quarry pits in their region. He questioned whether anyone could categorically state that this would not happen. He also expressed concern that in Mudhalipalayam, the Total Dissolved Solids (TDS) level in groundwater has reportedly reached around 1,20,000, and he conveyed this with considerable concern.

He further stated that water with a TDS (Total Dissolved Solids) level of 200 is considered suitable for drinking, and water with a TDS level of 500 can be used for agricultural purposes. He then questioned whether the people present were aware of the current TDS level of the water in their village. He pointed out that, according to the Draft Environmental Impact Assessment (EIA) Report itself, the TDS level of the surface water samples collected from the area is reported to be around 700. He explained that the term surface water refers to the water collected from the local stream flowing in the area and from the nearby pond, and that the report specifically mentions that the TDS level of this water is about 770. He questioned whether future generations would be able to live in such an environment if the water quality continues to deteriorate. He further stated that

some people may come forward in support of quarry operations by saying that quarry operators provide small financial benefits or expenses, but emphasized that the water being consumed by the residents is already contaminated. He also mentioned that some people suggest bringing water from the Cauvery River as a solution. However, he stated that the water from the Cauvery has also become contaminated. In this regard, he stated that he has filed a case before the High Court concerning the issue. He clarified that the claim about contamination was not merely his personal opinion, but that a study conducted by the Indian Institute of Technology (IIT), commissioned by the Union Government, had carried out investigations at 22 locations over a two-year period, and the findings indicated that medical waste contamination was present in the Cauvery River water. According to that study, he stated that consumption of such contaminated water could lead to various health issues, including diabetes, infertility, cancer, thyroid disorders, and other related diseases. He further stated that if Cauvery water becomes unsuitable for drinking, and the Noyyal River water has already deteriorated, and if the local groundwater sources in the area also become polluted, then it raises a serious question about how people would continue to live in the future. He concluded by expressing that the community is presently facing such a potential environmental and public health risk.

He further stated that he had not come merely to argue whether a quarry should be permitted or not, but to highlight the environmental impacts associated with such activities. He pointed out that a news report published in a newspaper from this region had reported that children as young as three years old were attaining puberty. He specifically referred to a report published in The Hindu Tamil on 26 September, which stated that due to pollution-related issues in this region, several children between the ages of three and six years were reportedly attaining early puberty. He emphasized that puberty should normally occur only at the appropriate adolescent age, but that such environmental pollution, particularly air pollution, could contribute to such abnormal conditions. He further stated that the general public may not be fully aware of such issues unless someone brings them to their attention. He added that informing the public about such environmental and health risks is ideally the responsibility of government authorities, but that they themselves have been raising these concerns to create awareness. Therefore, he stated that similar environmental and health impacts are also being observed in the VKP quarry area, and he brought this to the attention of the authorities and the public.

He further stated that another matter should be clearly understood. At present, government buildings, private buildings, and residential houses are being constructed at various scales. He mentioned that people with sufficient financial capacity spend around three lakhs or more to construct buildings, while those with limited means construct houses under the Green Housing Scheme of the Government. He also stated that middle-class farmers take loans and spend around thirty lakhs to construct houses, whereas financially well-off individuals construct houses costing up to three crores. In addition, the

Government is constructing various infrastructure projects, including buildings and public facilities. In this context, he stated that the owner of VKP Engineering Company, Mahendran, had informed him that in the manufactured sand (M-sand) produced from stones, their company mixes around 30 percent waste soil. He further alleged that the

owner had stated that about 30 percent waste material is mixed in the sand supplied by them, and that he possesses a video recording of this statement. He stated that the Government constructs flyovers, hospitals, and other public infrastructure, and expressed concern about the quality of such materials. According to him, the statement was made in comparison with another M-sand manufacturing company, where it was allegedly claimed that they mix up to 50 percent waste material, whereas VKP Engineering mixes only 30 percent. He strongly criticized such practices and stated that such actions are unjust and harmful to society. Therefore, he requested that permission should not be granted to VKP Engineering Company. He further stated that if such materials are used, the houses constructed by the public may not remain structurally stable, and may even collapse within ten years. He clarified that this concern was not merely his own opinion, but that the owner of VKP Engineering Company himself had allegedly made such statements, which he claimed to have documented.

He further stated that journalists have previously been attacked and even killed in connection with issues related to quarry operations. He alleged that Tamilselvan was also attacked by persons associated with quarry operators. He further stated that Natarajan of Vengalappalayam was subjected to a violent attack with intent to kill after he was involved in the closure of a quarry. Therefore, he requested that permission should not be granted for this quarry, in order to prevent the occurrence of such atrocities and socially tense situations in the future.

He concluded by stating that he wishes to place on record that if he leaves the venue, there is a possibility that the quarry owner may attempt to harm or kill him by deliberately running a lorry over him. He alleged that the VKP company has committed serious violations and stated that its owner had directly informed him that about 30 percent waste material is mixed while supplying M-sand. He therefore strongly urged that permission should not be granted for this quarry. He further alleged that the persons involved are not merely individuals who have committed mistakes, but have committed offences, including the illegal transportation of explosive materials. He requested that legal action be taken against them in accordance with the law and reiterated that all the three proposed quarries are not fit for operation. He also pointed out that the licenses of the previously operated quarries had already expired in 2024, but alleged that soil is still being excavated and sand is being manufactured illegally. Hence, he requested that appropriate action be taken against such illegal activities. Finally, he warned that, if necessary, action is not taken, public protests may arise, and placed this statement on record.

CONCLUSION:

Finally, the District Environmental Engineer of the Tamil Nadu Pollution Control Board, Tiruppur North, informed that the general public may submit their written petitions to the Revenue Divisional Officer, Tiruppur. With this announcement, he declared that the public hearing meeting had come to an end.

A total of 25 Nos of petitions were received from the public during the hearing regarding the proposed quarrying of M/S. VKP Engineering India Private Limited Rough Stone and Gravel Quarry Cluster (3 Nos.) Over An Extent Of 09.05.38 Ha i.e., 1). P1- S.F.No.543/2. - Over An Extent of 1.64.38 Ha, 2). P2 - S.F.No.538/2A, 538/2B, 539/2(Part) - Over an Extent Of 2.90.0 Ha and 3). P3 - S.F.No.536, 537/1, 537/2 & 537/3 - Over an Extent Of 4.51.0 Ha, which are enclosed herewith vide **Annexure -III.**

Additionally, the list of participants (243 persons) of the aforementioned public hearing meeting, along with a video CD recording of the proceedings, and a pendrive containing the video, audio, and photographs, are also enclosed herewith vide **Annexure -IV**.

Revenue Divisional Officer
Tiruppur.

District Environmental Engineer,
Tamil Nadu Pollution Control Board,
Tiruppur North.

Enclosures:

1. Attendance register of those who participated in the public hearing meeting.
2. A copy of the Power Point presentation.
3. Petitions received from public – 25 Nos.
4. The Video CDs recording of the proceedings during the public hearing.

தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம்

திருப்பூர் மாவட்டம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், பெருந்தொழுவு கிராமம், 09.05.38 ஹெக்டர் பரப்பளவில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள தி/எ். விகேபி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி குழுமத்தின் கூட்டு கல் சுரங்கங்கள் (3 எண்ணிக்கையில்) அதாவது, 1). பி1 – புல எண்.543/2 – 1.64.38 ஹெக்டர் 2). பி2 – புல. எண்.538/2எ, 538/2பி, 539/2 (பகுதி) – 2.90.0 ஹெக்டர் மற்றும் 3). பி3 – புல எண்.536, 537/1, 537/2 537/3 – 4.51.0 ஹெக்டர் திட்டத்திற்கு, அரசின் சுற்றுச்சூழல் வனம் மற்றும் பருவநிலை மாற்றம் அமைச்சகத்தின் சுற்றுச்சூழல் அனுமதி பெறும் பொருட்டு திருப்பூர் மாவட்டம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், பெருந்தொழுவு கிராமம், புல. எண். 424/3சி ல் அமைந்துள்ள தி/எ். முத்துக்குமரன் திருமண மண்டபத்தில் 10.02.2026 அன்று காலை 10:30 மணி அளவில் நடைபெற்ற பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்ட நடவடிக்கை விபரங்கள்.

திட்டத்தின் பெயர்

உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள விகேபி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி குழுமத்தின் கூட்டு கல் சுரங்கங்கள் (3 எண்ணிக்கையில்), மொத்த பரப்பளவில் 09.05.38 ஹெக்டர் பெருந்தொழுவு கிராமம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், திருப்பூர் மாவட்டம்.

வ. எண்	தொழிற்திட்டத்தின் பெயர்	தொழிற்திட்டத்தின் அமைவிடம்	பரப்பளவு (ஹெக்டர்)
1.	விகேபி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி குழுமத்தின் கூட்டு கல் சுரங்கங்கள் (3 எண்ணிக்கையில்)	புல எண்.543/2	1.64.38
2.		புல. எண்.538/2எ, 538/2பி, 539/2 (பகுதி)	2.90.0
3.		புல எண்.536, 537/1, 537/2 537/3	4.51.0

பங்கேற்றோர்:

1.	திரு. க. சிவபிரகாஷ்	:	வருவாய் கோட்டாட்சியர் திருப்பூர்.
2.	திரு. சு. பாரதிராஜா	:	மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு.

3.	திரு. மூ.அ.மு. மன்னர் திப்பு சுல்தான்	:	உதவிப் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு.
4.	திருமதி.சீ. மதனகீர்த்தி	:	உதவிப் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு.
5.	திரு. ம. ஷேக் நவாஸ்	:	திட்ட ஆலோசகர் ஜியோ எக்ஸ்புளரேசன் அண்டு சொல்யுசன்ஸ், சேலம், தமிழ்நாடு
6.	திரு. ப. ஜெகதீசன்	:	உரிமையாளர், விகேபி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி (3 எண்ணிக்கை)
7.	பொதுமக்கள்	:	243 எண்ணிக்கை (வருகை பதிவேடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது) **இணைப்பு – I**

<u>மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு:</u>

இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தை தலைமையேற்று நடத்திக் கொண்டிருக்கும் மரியாதைக்குரிய வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களையும், இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு தங்கள் கருத்துக்களை பதிவு செய்ய வந்திருக்கும் பொது மக்கள், சுற்றுச்சூழல் தன்னார்வலர்கள், ஏனைய அரசு அதிகாரிகள், பொதுமக்கள், காவல் துறை அதிகாரிகள் மற்றும் சாதாரண கற்கள் மற்றும் கிராவல் குவாரி உரிமையாளர்கள் ஆகிய அனைவரையும் மாவட்ட நிர்வாகத்தின் சார்பாகவும், தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தின் சார்பாகவும், மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் ஆகிய நான் வருக வருக என வரவேற்கிறேன்.

மத்திய சுற்றுச்சூழல் வனம் மற்றும் பருவநிலை மாற்றம் அமைச்சகத்தின் கீழ் சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடு அறிவிக்கை 2006–ன் படி எட்டு வகையான செயல் இனங்கள், மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்கு திட்டம் தொடங்குவதற்கு சுற்றுச்சூழல் முன் அனுமதி பெறுவது அவசியமாகும். அவ்வாறு சுற்றுச்சூழல் முன் அனுமதி பெறுவதற்கு சுற்றுச் சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு அறிவிக்கை 2006–ல் குறிப்பிட்டுள்ள சில செயலினங்களுக்கு தொழிற்சாலைகளுக்கு பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடத்த வேண்டும் என்பது விதியாகும்.

அதன்படி திருப்பூர் மாவட்டம், திருப்பூர் தெற்கு வட்டம், பெருந்தொழுவு கிராமம், 09.05.38 ஹெக்டர் பரப்பளவில் உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள தி/ள். விகேபி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி குழுமத்தின் கூட்டு கல் சுரங்கங்கள் (3 எண்ணிக்கையில்) அதாவது, 1). பி1 – புல எண்.543/2 – 1.64.38 ஹெக்டர் 2). பி2 – புல. எண்.538/2எ, 538/2பி, 539/2 (பகுதி)

– 2.90.0 ஹெக்டர் மற்றும் 3). பி3 – புல எண்.536, 537/1, 537/2 537/3 – 4.51.0 ஹெக்டர் பரப்பளவில் அமைக்க சுற்றுச்சூழல் முன் அனுமதி பெற விண்ணப்பித்ததன் பேரில், இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் தற்போது நடைபெற்றுக் கொண்டு வருகிறது.

மேற்படி பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டம் நடத்துவது தொடர்பாக, முப்பது நாட்களுக்கு முன்னதாகவே, தினமலர் மற்றும் நியூ இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழ்களில் 31.12.2025 அன்று, பொது அறிவிப்பு அதாவது Public Notice ஏற்கனவே வெளியிடப்பட்டுள்ளது. மேலும், பெருந்தொழுவு மற்றும் அதனை சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் உள்ள பொதுமக்களுக்கு துண்டு பிரசுரங்கள் விநியோகித்து இந்தக் கூட்டம் நடத்துவது தொடர்பாக ஏற்கனவே அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சாதாரண கற்கள் மற்றும் கிராவல் குவாரிகள் சார்பாக திட்ட ஆலோசகர்கள் திட்டம் தொடர்பாகவும், சுற்றுச்சூழல் தாக்க அறிக்கை குறித்தும், தற்போது காணொளிக் காட்சி (Power Point Presentation) மூலம் எடுத்துரைப்பார்கள்.

இதனைத் தொடர்ந்து இந்தப்பகுதிப் பொதுமக்கள், சுற்றுச்சூழல் தன்னார்வலர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை வாய்மொழியாகவோ, எழுத்து மூலமாகவோ பதிவு செய்யலாம். அவ்வாறு பதிவு செய்யப்படும் கருத்துக்கள் அனைத்தும், ஒலி மற்றும் ஒளி நாடா மூலமாக இந்த முழு செயல்முறைகள் அனைத்தும் ஆடியோ, வீடியோ மூலம் கவரேஜ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்ட நடவடிக்கைகள் அனைத்தும் பதிவு செய்யப்பட்டு கூட்டத்தின் நடவடிக்கைகள், குறிப்புகள் அதாவது Minutes பதிவு செய்து, ஒலி மற்றும் ஒளி பதிவு செய்யப்பட்டு, குறுந்தகடுகள் மாநில சுற்றுச் சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்திற்கு மேல் நடவடிக்கைக்காக அனுப்பப்படும். மேலும், திட்ட ஆலோசகர் காணொலிக் காட்சி மூலமாக விளக்கிய பின்பு கருத்துக் கூறுபவர்கள் தங்களது பெயர், ஊர் மற்றும் முகவரி குறிப்பிட்டு, இந்தக் கல்குவாரி சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களை மட்டும் பதிவு செய்யவும்.

மீண்டும் ஒரு கோரிக்கை. இந்த குவாரி சம்பந்தமான உங்களுடைய கருத்துக்களை மட்டும் பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள். தேவையற்ற கருத்துக்களை பதிவிட வேண்டாம் என்பதை அன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். தற்போது, இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தை தலைமை ஏற்று நடத்தித் தருமாறு மரியாதைக்குரிய வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களை மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் கேட்டுக்கொண்டார்.

<u>வருவாய் கோட்டாட்சியர், திருப்பூர்:</u>

அனைவருக்கும் வணக்கம், இன்று இந்த வி.கே. பி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் குவாரி குழுமம் பி 1 – (1.64.38 ஹெக்ட்ர்), பி 2 – (2.90.0 ஹெக்ட்ர்), பி 3 – (4.51.0 ஹெக்ட்ர்) மொத்தம் 09.05.38 ஹெக்ட்ர் பரப்பளவில் அமைய உத்தேசிக்கப்பட்ட குவாரியின் பொதுமக்கள் கருத்துக்கேட்பு கூட்டமானது இன்றைக்கு நடக்கவிருப்பதால் எந்த ஒரு பிரச்சனையும் இல்லாமல் உங்களுடைய கருத்துக்களை தெளிவாகவும், 10 நிமிடத்துக்கு மிகாமலும் கருத்துக்களை பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டார். உங்களுடைய கருத்துக்களை பதிவு செய்யும் முன்பு உங்களுடைய பெயர் மற்றும் ஊர் கூறி பின்னர் கருத்தை பதிவு செய்யுமாறுக் கேட்டுக்கொண்டார்.

<u>திட்ட ஆலோசகர், ஜியோ எக்ஸ்புளரேசன் அண்டு சொல்யுசன்ஸ், சேலம், தமிழ்நாடு:</u>

இந்த பொது மக்கள் கருத்து கேட்புக் கூட்டத்திற்கு கூடியிருந்தவர்களை வரவேற்ற அவர், திட்டத்தின் விவரங்களை கீழே குறிப்பிட்டுள்ளபடி விளக்கினார்

1. செய்தித்தாள் விளம்பரம்
2. பொது மக்கள் கருத்து கேட்பு கூட்டத்திற்கான நோட்டீஸ் வழங்குதல்
3. சுரங்கத்தினை பற்றி ஓர் அறிமுகம்
4. திட்டதளத்தின் இருப்பிட வரைப்படம்
5. சுரங்கத்தின் திட்ட விவரங்கள்
6. திட்டதளத்தை சுற்றியுள்ள அம்சங்கள்
7. செயற்கைக்கோள் புகைப்படம்– 500 மீ சுற்றளவு
8. திட்டத்தளத்தின் புகைப்படம் – திருவாளர். V.K.P. இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் (3 எண்ணிக்கை) ,09.05.38 ஹெக்டர்
9. திட்டத்தளத்தின் கம்பி வேலி & பசுமை அரண் புகைப்படம் (3 எண்ணிக்கை)
10. கனிம வளங்கள் இருப்புகள் மற்றும் வெட்டி எடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள அளவுகள் (3 எண்ணிக்கை)
11. தற்போதுள்ள குவாரியை சுற்றி 10 கி.மீ. சுற்றளவில் இருக்கும் அம்சங்கள்
12. தற்போதுள்ள குவாரியை சுற்றி 10 கிலோ மீட்டர் சுற்றளவில் இருக்கும் நிலப்பயன்பாடு
13. தற்போதுள்ள குவாரியை சுற்றி 10 கி. மீ சுற்றளவு அடிப்படை தரவு வரைபடம்
14. அடிப்படை சுற்றுச்சூழல் கண்காணிப்பு
15. மண் மாதிரி சேகரிக்கப்பட்ட இடத்தின் வரைபடம்

16. நீர் தன்மை ஆய்வு செய்யப்பட்ட செயர்கைக்கோள் புகைப்படம்
17. காற்று வீசும் திசையின் புகைப்படம், காற்று கண்காணிப்பு செய்யப்பட்ட இடத்தின் வரைபடம் மற்றும் சுற்றுப்புற காற்றின் தரம் குறித்த தகவல்கள்
18. ஒலி அளவு ஆய்வின் செய்யப்பட்ட செயற்கைக்கோள் புகைப்படம் மற்றும் ஒலி அளவு ஆய்வின் முடிவுகள்
19. எதிர்ப்பார்க்கப்படும் சுற்றுச்சூழல் பாதிப்புகள் மற்றும் தடுப்பு நடவடிக்கைகள்
20. சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீடு
21. எதிர்நோக்கும் சுற்றுச்சூழல் ஒலி சூழல் மற்றும் தடுப்பு நடவடிக்கைகள்
22. எதிர்நோக்கும் சுற்றுச்சூழல் நீர் சூழல் தாக்கங்கள் மற்றும் தடுப்பு நடவடிக்கைகள்
23. சாலைகளில் நீர் தெளித்தல் மற்றும் மாதிரி புகைப்படம்
24. பசுமை அரண் அமைத்தல்
25. தொழில்நுட்பம் மற்றும் தளம்
26. திட்டத்தின் நன்மைகள்
27. முடிவுரை

பவர் பாயிண்ட் விளக்கக்காட்சியின் நகலும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. .(**இணைப்பு – II**)

அதன்பிறகு மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசுகட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு அவர்கள் இப்போது இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் பொதுமக்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எழுத்து மூலமாகவோ அல்லது வாய் மொழி மூலமாகவோ பதிவு செய்யலாம். அவ்வாறு கருத்துக்களை பதிவு செய்யும் முன்பு தங்களுடைய பெயர், முகவரி, தாங்கள் எந்த கிராமத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதை தெளிவாக குறிப்பிட்டு பதிவு செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன் எனக்கூறினார். மேலும், மீண்டும் ஒருமுறை இந்தக் குவாரி சம்பந்தப்பட்ட கருத்துக்களை மட்டும் தெரிவிக்குமாறு வலியுறுத்தினார்.

அதன்படி பொதுமக்கள் தங்களுடைய கீழ்கண்ட கருத்துக்களை தெரிவித்தனர்.

1. <u>திரு.பி. வடிவேல், பெருந்தொழுவு:</u>

இந்த குவாரி தொழில் நடத்துவதால் எங்களுக்கு எந்த பிரச்சனையும் இல்லை. சாலை பாழாகிவிட்டது என்றால், அந்த சாலையை சரி செய்து கொடுக்க சொல்லலாம். வேறு எதுவும் என்னால் பேச முடியவில்லை. எனக்குப் பழக்கம் இல்லை என்று அவர் தெரிவித்துள்ளார்.

2. <u>திரு.பி. இராம்குமார், பெருந்தொழுவு</u>.:

இங்கு வருகை புரிந்திருக்கும் அனைவருக்கும் எனது காலை வணக்கத்தை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறேன். வி.கே. பி கிரசர் இப்பொழுது, குவாரி அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பித்துள்ளார்கள். அதற்கு பெருந்தொழுவு பஞ்சாயத்து பொதுமக்களின்

ஆலோசனையை கேட்டும், அரசு சட்டப்படி என்னென்ன விதிகள் இருக்கின்றதோ, அதற்கு உட்பட்டு தான் அனுமதி வழங்குவதா? இல்லை மறுப்பு தெரிவிப்பதா? என்று அரசு தான் முடிவு செய்ய வேண்டும். அதுபோக ஏற்கனவே வி.கே. பி குவாரி உரிமத்துடன் தொழில் செய்திருப்பீர்கள். அந்த இடத்தினை அப்படியே விட்டுவிடாமல் அதை மழை நீர் சேகரிப்புத் திட்டம் போன்று ஏதாவது செய்து நிலத்தடி நீர் உயர வழிவகை செய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

ஆனால், அவ்வாறு செய்யாமல் பாறைக் குழியை அப்படியே விட்டு விட்டு சென்றுவிட்டால், குவாரி உரிமம் முடிந்த பிறகு, முதலிபாளையம் கிராமம் போல் இங்கும் குப்பையைக் கொட்டுவதற்கான வாய்ப்பு இருக்கிறது. எனவே, அதனை நீங்கள் மழை நீர் சேகரிப்புத் திட்டம் போல் ஏதாவது ஒரு பயனுள்ள வகையில் மக்களுக்கு நீங்கள் அதை செய்து கொடுக்க வேண்டும். பெருந்தொழுவு பஞ்சாயத்து மக்களை பொறுத்தவரை என்னென்ன கருத்துக்கள் கூறுகிறார்களோ, அனைத்து கருத்துகளையும் அரசு ஆலோசனை செய்த பிறகு, நீங்கள் அரசு விதிப்படி அனுமதி கொடுக்கலாம்.

அரசினுடைய விதி என்னவோ அதன் படி குவாரிக்கு அனுமதி கொடுப்பதா இல்லை மறுப்பதா என்பதை முடிவு செய்யுங்கள். எந்தவொரு ஒரு–தலைப்பட்சமாகவும் இதனை செய்யாமல் மக்களுக்கு ஆதரவாகவும், அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இது என்னுடைய கருத்து. அந்த குவாரிக்குழியினை அப்படியே விட்டுவிட்டு செல்லக்கூடாது. இப்பொழுது அனுமதியை மக்களின் கருத்தைக் கேட்டு, மக்கள் என்ன கருத்து கூறுகிறார்களோ அதன்படி செயல்படுங்கள். கிராம மக்களினுடைய கருத்தையும் கேட்டு தான் அரசாங்கம் முடிவு எடுக்க வேண்டும் என்பதே என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து என்று அதிகாரிகளிடம் கேட்டுக்கொண்டார்.

3. <u>திரு.பி. கிருஷ்ண பிரவீன், மணியம்பாளையம்:</u>

இப்பொழுது வி.கே. பி குவாரி அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள். இனி புதிதாக குவாரி தொழில் தொடங்குவதற்கு அனுமதி கேட்டு விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள், அது இருக்கட்டும். வேலை நடைபெறும்போது, இந்தப் பகுதியில் இருக்கும் மக்களுக்கு மண் குறைந்த விலைக்கு கொடுங்கள். வெளியூரான கரூரின் விலையை விட, இங்கு பாதி விலைக்குக் கொடுங்கள். அது போக சாலைக்கு சேதாரம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். சாலை பாழாகி விட்டால், அதை சரி செய்து புதிய சாலை ஏற்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நாட்டு மரங்கள் நிறைய நட்டு பராமரிப்பு செய்யுங்கள். அரசின் விதி என்னவோ, அதன்படி செய்யுங்கள். மக்களுக்கு எந்த தீங்கும் நேராமல் முடிவு செய்யுங்கள் அவ்வளவுதான் என்று கூறினார்.

4. திரு.வி. இரவிசந்திரன், பெருந்தொழுவு.:

அனைவருக்கும் காலை வணக்கம். வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களையும், மற்றும் மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களையும் இந்த பொதுமக்கள் கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்திற்கு வருக வருக என வரவேற்கிறேன். பொதுமக்கள் அவரவர் கருத்துக்களை பதட்டமில்லாமல் தெளிவாக சொல்லலாம். மக்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துரைப்பதற்காகத்தான் இந்த கூட்டம் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுருக்கின்றது. பெருந்தொழுவு ஊராட்சியில் வசிப்பவர்கள் மட்டும் தங்களுடைய கருத்துக்கள் பதிவு செய்யலாம். மற்ற ஊர்காரர்களின் கருத்துக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.

மற்ற ஊரைச் சேர்ந்தவர்கள் தயவு செய்து கூட்டத்திற்கே வர வேண்டாம் என்று நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம். ஏனென்றால், எங்களுடைய வாழ்வாதார பிரச்சனைகளை நாங்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். அரசு கருத்து கேட்பு கூட்டம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். எங்களது கருத்துக்களை நாங்கள் தெளிவாக எடுத்துரைப்பதற்காக, எங்களை விடுங்கள். மற்ற கிராமத்துக்காரர்களுக்கு இங்கு வேலையே இல்லை. தயவு செய்து வெளியில் கூட போய்விடலாம்.

அதேபோல் நமது ஊராட்சியில் ஏற்கனவே இந்த கல்குவாரி தொழில் நடத்தி இருக்கிறார்கள், ஏற்கனவே இவர்கள் மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு நிறைய இடத்தில் மண் கொடுத்திருக்கிறார்கள், பள்ளிக்கூடங்கள் கட்ட மண் கொடுத்திருக்கிறார்கள், சாலைகள் அமைக்கவும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை நாங்கள் மறுக்கவில்லை. ஏற்றுக் கொள்கிறோம். ஆனால், இப்பொழுது புதிதாக கல்குவாரி அமைத்தால், அங்கு இரண்டு ஏக்கர், ஒரு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர் என விவசாய நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் எல்லோருடைய நிலமும் முந்நூறு மீட்டர் சுற்றளவிற்கு வருவதால் அதற்குள் வீடு கட்ட கூடாது, விவசாயம் செய்யக்கூடாது, தொழில் செய்யக்கூடாது என்று நிபந்தனை விதிக்கிறார்கள். அதனால் எங்களுடைய வாழ்வாதாரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு அதனால் கல்குவாரி அனுமதிக்க கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அதே போல் கல்குவாரி உரிமம் முடிவடைந்த பிறகு, நீங்கள் அதை அப்படியே விட்டுச் சென்று விட்டால், ஒரு பத்து வருடம், பதினைந்து வருடம் கழித்து இந்த கிராமம் மாநகராட்சி ஆகிவிடும். மாநகராட்சி ஆகிவிட்டால் ஊராட்சி தலைவர்கள் ஒரு கருத்து கூட எங்களைக் கேட்காமல், மாநகராட்சி குப்பைகளை எல்லாம் இந்த செயல்படாத பாறைக் கழிவுகளில் தான் கொட்டுவார்கள். அதனால் எங்களுக்கு நிலத்தடி நீர், சுற்றுச்சூழல் முழுவதும் பாதிப்படையும்.

இது போன்ற நிறைய பாதிப்புகள் இங்கு இருப்பதால், ஒரே முடிவாக நீங்கள் எங்கேயோ தொழில் செய்யுங்கள். இங்கு எங்களுக்கு வேண்டாம். நீங்கள் இந்த கிராமத்தில் தொழில் தொடங்கி விட்டீர்கள். நாங்கள் விட்டுவிட்டோம். அதற்கு இருக்கும் வரை மட்டும் நீங்கள் செய்து கொள்ளுங்கள். இனிமேல் புதிதாக அமைத்து, அனைத்தையும் பாதிக்க வேண்டாம் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறோம். எங்கள் அனைவரின் கருத்தும் இது தான். வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்கள் நம் கருத்துக்களை மனுவாக எழுதி அதில் கையெழுத்து போட்டு கொடுக்க சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமாறு தண்டபானி அவர்களையும் கேட்டுக் கொண்டார்.

5. <u>திரு. எம். சண்முகசுந்தரம், நொச்சிபாளையம். :</u>

அனைவருக்கும் வணக்கம். இந்த கருத்து கேட்புக் கூட்டத்திற்கு வருகை புரிந்திருக்கின்ற மாவட்ட வருவாய் கோட்டாட்சியர் மற்றும் மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கும், இங்கு பெரும் திரளாக வந்திருக்கின்ற அனைத்து பொதுமக்களையும் வருக வருக என வரவேற்கிறேன். இந்த பெருந்தொழுவு கிராமம் விவசாய பூமி. விவசாயத் தொழில் அதிகம் செய்யக்கூடிய பூமி. இந்த இடத்தில் கல்குவாரி தேவையில்லை என்பது இங்கு வந்திருக்கின்ற அனைத்து விவசாயிகளினுடைய கருத்தாகும். ஏனென்றால், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் போன்ற விவசாய நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் ஒரு நாளில் ஆடு, மாடு மேய்ப்பதற்கு கூட பாதுகாப்பற்ற சூழல் உருவாகும். ஏனென்றால், இதே போன்று 63 – வேலம்பாளையம் கிராமத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு முழுவதும் கல் குவாரி. அங்கு நாம் சென்றால் அனைத்து இடங்களிலும் புகையாக தான் இருக்கும். அங்கிருக்கும் விவசாயிகள் எல்லாம் மிகவும் பாதிப்படைந்திருக்கிறார்கள் என்று அவர் தெரிவித்தார்.

ஏனென்றால் குவாரி தொழிலானது விவசாயம் செய்பவர்களுக்கு இடையூறாக இருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கரில் விவசாயம் செய்பவர்கள் அங்கு மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு அந்த நிலத்தை விற்பதா? அல்லது வெளியே செல்வதா? என்ற சூழ்நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு வருடம் முன்பு கூட, ஒரு விவசாயி இதை எதிர்த்து ஐம்பது நாட்கள் உண்ணாவிரதம் இருந்தார். இந்த கால சூழ்நிலையில் நமது பெருந்தொழுவு பஞ்சாயத்திற்கு வேண்டுமா? பொதுமக்களாகிய நீங்களே சொல்லுங்கள்.

இதன் விளைவு இன்று தெரியாது. திட்ட அலுவலர் அதனை எடுத்துக் கூறினார். அவர் கூறியதில் முழுவதும் ஆபத்து நமக்கு இருக்கிறது. என்ன வேலை

செய்யப்போகிறோம், எத்தனை அடிக்குக் கீழே செய்யப்போகிறோம், அதன் தண்ணீரை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். அதேபோல் வெடி வைத்தால், நீர் தெளிப்பான்கள் மூலம் மேல் தண்ணீர் தெளிப்போம் என்றெல்லாம் கூறுவார்கள். ஆனால், அதை செய்ய மாட்டார்கள். நாம் தான் அனைத்தையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றோமே? ஒவ்வொரு துறை வரும் வரை சிறப்பாக நாங்கள் அதை செய்கிறோம். இதை செய்கிறோம் என்று பத்து நாட்களுக்கு நாடகம் காட்டுவார்கள். பின்பு அதை கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள்.

இன்று திருப்பூர் டையிங் சங்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். சுற்றுச்சூழல் பாதிக்கப்படக் கூடாது என்பதற்காக, ஜீரோ டிஸ்சார்ஜ் செய்தார்கள். அதில் டையிங் உரிமையாளர்கள் பத்து நபர்கள் செய்த தவறுக்காக, தொண்ணூறு நபர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏனென்றால், அவர்கள் லாப நோக்கில் அதன் கழிவுநீரை சுத்திகரிப்பு செய்யாமல் நொய்யல் ஆற்றில் கலக்கிறார்கள். அந்த தண்ணீர் தான் நமக்கும் வருகிறது. இந்த மாதிரியான சூழலில், இந்த கல் குவாரி இயங்க இதுவரை

அனுமதித்தது சரி. இனி நீட்டிக்கவோ, நடத்துவதற்கோ அனுமதிக்கக் கூடாது என அதிகாரிகளிடம் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன் என்று தன் கருத்தைப்பதிவு செய்தார்.

6. <u>திரு. அருணாசலம், இராமலிங்கபுரம்.:</u>

இங்கு வருகை புரிந்திருக்கும் மாசு கட்டுப்பாடு வாரிய அதிகாரிகளுக்கும், மற்ற அதிகாரிகளுக்கும், அத்தனை மக்களுக்கும் நன்றி. இந்த குவாரி எனது இடத்திற்கு எதிரியிலேயே இருக்கிறது. நான் விவசாயம் செய்யலாம் என்று போனால், முந்நூறு மீட்டருக்குள் வரக்கூடாது என்று பலகை மாட்டி இருக்கிறார்கள். நாங்கள் எப்படி விவசாயம் செய்ய முடியும்? இதன் சாலையில் செல்லக்கூடாது. இது தடை செய்யப்பட்ட பகுதி என்று சொல்கிறார்கள். வேறு எந்த வழியில் செல்வது. அங்கு இருக்கும் இடங்களின் மதிப்பே குறைந்து விட்டது. விவசாயம் இருந்தால் தான் சாப்பிட முடியும். கல்லையோ மண்ணையோ சாப்பிட முடியாது.

மண், கல் முக்கியமா? விவசாயம் முக்கியமா? நன்றாக சிந்தனை செய்து பாருங்கள். இதற்கு முன் அதிகாரிகள் பேசினார்கள். எல்லாம் சரி, என்று சொன்னார்கள். அது எப்படி சொன்னார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்போது இருப்பதற்கு பின்னால் என்ன பிரச்சனை இருக்கிறது? என்று இங்கு இருக்கும் சாலையை அவர்கள் அறிவார்களா? வண்டியில் கடக்க முடியவில்லை. அந்த அளவுக்கு வண்டிகள் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இப்பொழுது நேர் எதிர் பகுதி

நில மதிப்பு குறைந்துவிட்டது. விவசாயமே செய்ய முடியவில்லை. விவசாயம் செய்யலாம் என்று போனால், அங்கிருந்து அப்படியே திரும்பி வந்து விட்டேன்

இங்கு முந்நூறு மீட்டருக்குள் வரக்கூடாது என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதிகாரிகள் நன்றாக கேட்டுக் கொள்ளுங்கள். எங்களுக்கு விவசாயம் தான் முக்கியம். குடிநீர் அனைத்தும் அதிகமாக உறிஞ்சப்பட்டால், எங்களுக்கு தண்ணீர் இருக்காது. அதனால் எங்கள் விவசாயம் கடுமையாக பாதிக்கும். இன்னும் போகப் போக அதிகமாக பாதிக்கும். இதனை கருத்தில் கொண்டு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம் கவனமாக அனுமதி கொடுக்க வேண்டும்.

இந்த கல் குவாரியால் பின்னாட்களில் பாதிப்பு அதிகமாகத்தான் வரும். அதனால் இதற்கு அனுமதி கொடுக்க வேண்டாம். நாங்கள் இப்பொழுதே விவசாயம் செய்யலாம் என்று போனால், அங்கு செய்யக்கூடாது, அந்த இடத்தில் முந்நூறு மீட்டருக்குள் வரக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் சாலையில் எவ்வாறு செல்வது? நேர் எதிரில் குவாரி அமைந்திருக்கிறது. முந்நூறு மீட்டருக்கு தடை செய்யப்பட்ட பகுதி. இங்கு யாரும் வரக்கூடாது, யாரும் போகக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். இதற்கு என்ன முடிவு சொல்கிறீர்கள்? அதனால் இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டார்.

7. <u>திரு.டி. மகாலிங்கம், பெருந்தொழுவு</u>.:

மாவட்ட கோட்டாட்சியர் அவர்களே, மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களே, இந்தப் பகுதி குக்கிராமம். முழுவதும் சிங்கில் ரோடு. இதில் ஜல்லி, கிராவல் மண் வாகனங்கள் சென்றால் ரோட்டில் எந்த இடத்திலும் விலக முடியாது. இந்தப் பகுதியில் ஏழு கிலோமீட்டரில் இருந்து, பத்து கிலோமீட்டர் வரை முழுவதும் சிங்கில் ரோடு. அதுபோக ஏற்கனவே கண்டியன் கோயிலில் இருந்து வரும் கிரசர் வண்டிகளும் இப்பாதைகளில் நிறைய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றது.

எங்கள் கிராமத்திற்கு குவாரி தேவை இல்லை. எந்தப்பகுதி கல்குவாரிகளுக்கு ஏற்றதோ அங்கே குவாரி தொழிலைச் செய்யுங்கள். இல்லாத ஒன்றை இங்கு வந்து புகுத்த வேண்டாம். இந்தப் பகுதியில் ஆயிரம் ஏக்கர் வெறும் காடு இருக்கிறது. இன்று ஒரு கல் குவாரிக்கு அனுமதி கொடுத்தால் நாளை நூறு கல் குவாரிகள் வரும். அதனால் எங்களது பகுதிக்கு கல்குவாரியே வேண்டாம் என்பதை பெருந்தொழுவு கிராம மக்கள் சார்பாக தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டார்.

8. <u>திரு. எஸ். கனகராஜ், இராமலிங்கபுரம்.:</u>

இங்கு நூறு ஏக்கரில் கல்குவாரி அமைய இருக்கிறது. அதை சுற்றி கிட்டத்தட்ட ஏழாயிரம் ஏக்கர் விவசாய பூமி இருக்கிறது. இந்த நூறு ஏக்கர் இடத்தை வி.கே. பி கல்குவாரி வாங்கி இருக்கிறார்கள். மேலும், இருபத்து மூன்று ஏக்கர்

விரிவுபடுத்த அனுமதி கோரியிருக்கிறார்கள். இதனை சுற்றி கிட்டதட்ட ஏழாயிரம் ஏக்கர் விவசாய பூமிகள் பெருந்தொழுவு கிராமத்தில் இருக்கிறது. குவாரி தொழில் நடத்துவதால், சுற்றி இருக்கும் ஏழாயிரம் ஏக்கர் விவசாய பூமி அனைத்தும் பாதிக்கும். அது இல்லாமல் நிலத்தடி நீர் பாதிப்பு காற்று மாசுபாடு ஏற்படும். அதனால் மக்களுக்கு பாதுகாப்பு அற்ற சூழ்நிலை உருவாகும். அதனால் இந்த கல்குவாரி மீண்டும் விரிவுபடுத்த அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. அதுமட்டுமல்லாமல் இப்போது இயங்கிக்கொண்டிருப்பதையும் இயங்க விடாமல் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

9. <u>திரு. பொன்லிங்கம், மணியம்பாளையம்:</u>

இங்கு வருகை புரிந்துள்ள வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களையும், மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களையும், மற்றும் இங்கு வருகை புரிந்துள்ள காவல் துறை அதிகாரிகள் அவர்களையும், எங்கள் பெருந்தொழுவு கிராம பொது மக்கள் அனைவரையும் வருக வருக என்று அன்போடு வரவேற்கிறேன், விவசாயிகளுக்கு ஒரு பிரச்சனை எனும் போது இவ்வளவு பேர் ஆர்வமாக வந்துள்ளது. மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது என்று கூறினார்.

இவர்கள் செய்யும் தொழிலானது பக்கத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு இடையூறாகத்தான் அமையும். ஒரு பெரிய முதலாளியாகிய நீங்கள் முதலாளிகளின் வாழ்வாதாரத்தை நினைத்துப் பாருங்கள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் சிறிய நிலங்கள் வைத்திருப்பவர்கள் எல்லாம் சிரமத்திற்கு ஆளாக வேண்டி வரும். சாலை பிரச்சனை வேறு இருக்கிறது. இங்கு இருக்கும் பாதைகள் அனைத்தும் சிங்கில் ரோடு. அதில் மாற்றி மாற்றி வண்டிகள் சென்று கொண்டே இருந்தால், போக்குவரத்து எவ்வாறு செயல்படும்? பக்கத்தில் அரிஜன காலனி எல்லாம் இருக்கிறது. குழந்தைகள் சென்று வருவதற்கு இடையூறாகத்தான் அமையும். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் நிச்சயமாக இதற்கு அனுமதி அளிக்க கூடாது என்பது எங்கள் கருத்து.

பக்கத்தில் எங்களது தோட்டம் எல்லாம் இருக்கிறது. தேங்காய், தென்னை மரங்கள் பாதிப்படைகின்றது. அனைவருக்கும் பாதிப்பாக தான் இருக்கிறது. ஏற்கனவே தொழில் தொடங்கி விட்டார்கள். இனிமேலாவது எங்களுக்கு ஒரு விடுதலை கொடுங்கள். இந்த கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தின் வாயிலாக, எக்காரணத்தைக் கொண்டும் குவாரி அனுமதிக்க கூடாது என்பது எங்களது பகுதி மக்களின் கருத்தாக உள்ளது என்று தெரிவித்துள்ளார்.

10. திரு. துரை தண்டபாணி, நொச்சிபாளையம்:

ஐயா வணக்கம். வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் கோட்டாட்சியர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் அலுவலர் அனைவருக்கும் வணக்கம். இன்று ஒரு கருத்து கேட்டு கூட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். இது ஒரு குவாரி விரிவாக்கத்திற்கான கூட்டம். இதற்கு முன்னரும் இதேபோல் தொடங்கினார்கள். அன்று யாராவது கூட்டம் போட்டார்களா? 2019 இல் இதே நிறுவனம் தொடங்கினார்கள். யாராவது ஒருவருக்காவது தெரியுமா? தெரியாது. இதன் விரிவாக்கம் 2029 – ல் வரும். அன்று கேட்க மாட்டார்கள். மிரட்டுவார்கள்.

வெள்ளைக்காரர்கள் மிளகு விற்கத்தான் வந்தார்கள். நன்றாக புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆனால் அதற்கு பிறகு ஆட்சியைப் பிடித்தார்கள். நம் ஆட்களையே விலைக்கு வாங்கினார்கள். அதே போல், இவர்களை விட்டு விடாதீர்கள் பாதிப்பு ஏற்படும் என்று நம் ஆட்கள் அன்றே சொன்னார்கள். நாம் அதை கேட்காமல் போய்விட்டோம். இன்று பாதிப்பை சந்திக்கிறோம். கோவில் கட்டுமானத்திற்கு பத்து லட்சம் கொடுத்ததாக சொல்கிறார்கள், இவ்வளவு பெரிய பரம்பரையாக நாம் இங்கு வசித்து வருகிறோம். கோவில் கட்டுவதற்கு நம்மால் இயலாதா என்ன?

ஒரு கழிவறை கட்டிக் கொடுக்கிறோம். கோயில் கட்டிக் கொடுக்கிறோம். சாலை அமைத்துக் கொடுக்கிறோம் என்று வெளியூரில் வந்தவர், சம்பாதிப்பார், போய்விடுவார். முதலிப்பாளையத்தில் இன்று என்ன பிரச்சனையோ? இதே தான் 2030ல் இங்கு நமக்கு நடக்கும். இப்பொழுது ஐயா சொன்னார். முப்பத்தொன்பது கோடி வருமானம் வரும் என்று. ஐயா 2019ல் இருந்து இத்தொழில் இங்கு இன்றுடன் ஏழு வருடம் ஆகிறது. எத்தனை கோடி ஐயா பஞ்சாயத்திற்கு வருமானம் வந்திருக்கிறது? சொல்லுங்கள். இதன் பட்டியல் இருக்கின்றதா?

ஒருவர் சொன்னார் மழை நீர் சேமிக்க வேண்டும் என்று சென்றால். வேலம்பாளையம் சென்று பாருங்கள். ஊத்துக்குளி சென்று பாருங்கள். இதே மாதிரி தான் டையிங் நிறுவனத்தினர் சொன்னார்கள். நாங்கள் காய வைத்துக் கொள்கிறோம் என்று. சலவை செய்து கொள்கிறோம் என்று. இப்பொழுது என்ன ஆனது? திருப்பூர் சுடுகாடு ஆனது தான் மிச்சம். எங்கேயோ வெளியூர்காரர்கள் பனியன் போடுவதற்கு, நம் ஊரில் சாயம் போடுகிறோம். அதனால் இந்த குவாரியை இயங்க விடக்கூடாது. இருப்பதை விரிவுபடுத்துவது என்பது வேறு. ஆனால், ஏற்கனவே நடப்பதையும் முகிலன் ஐயா ஆகியோர் மூலம் ஏதோ முயற்சி செய்து தடுக்க வேண்டும். அன்று அவர் தொடங்கும்போது கோயிலுக்கு பத்து லட்சம் கொடுக்கிறேன் என்று கூறினார். பத்து லட்சமா பெரியது? இன்னும் ஐந்து வருடத்தில் அதைவிடப் பெரிய லாபம் ஈட்டி அவர் பெருந்துறை சென்று விடுவார். இந்த பாறைக் குழியில் பஞ்சாயத்து தலைவர்

சொன்னது போல், மாநகராட்சி குப்பையை கொட்டும். நம்முடைய பஞ்சாயத்து நூறாவது வார்டுகள் ஆகும். நூறு வார்டு குப்பையையும் பாறைக்குழியில் கொட்டுவார்கள். இன்று வேலம்பாளையத்தில் எத்தனை நபர்கள் இதனால் சீரழிகிறார்கள்? அதே தான் இங்கும் நடக்கும்? எனவே தயவு செய்து புதியதற்கும் அனுமதி கொடுக்க வேண்டாம் மற்றும் ஏற்கனவே உள்ளதையும் மூடுவதற்கும் உண்டான வழியை கூறுமாறு கோட்டாட்சியர் ஐயா அவர்களிடம் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

ஏனென்றால் குவாரி வேலையானது வெள்ளியம்பாளையத்தில் எத்தனையோ நடக்கிறது. வேலம்பாளையத்தில் எவ்வளவோ நடக்கிறது. அங்கெல்லாம் யாரும் தொந்தரவு செய்யப் போவதில்லை. அவர் இங்கு வந்து தொடங்கி விட்டார். எதாவது செய்து விட்டு போகட்டும். ஆனால் இனிமேல் தயவுசெய்து விரிவாக்கம் செய்ய வேண்டாம். இனி தொடங்காமல் இருப்பதற்கு வழி சொல்லுங்கள். ஏனென்றால் அதிகாரிகள் எல்லாம் இன்று இருக்கிறார்கள். அடுத்த வருடம், அதற்கு அடுத்த வருடம் மாறுதல் ஆகிவிட்டு, சென்று விடுவார்கள். திட்ட மதிப்பீட்டாளர் சொல்வார், சென்று விடுவார். இங்கு இருப்பதும் வாழ்வதும் நாம்தான். அவர்களில் யாரிடமும் நமக்கு சண்டை வேண்டாம், வம்பு வேண்டாம், வழக்கு வேண்டாம். காந்திய வழியில் போராடுவோம். இல்லை என்றால், அதற்கு உண்டான அறவழியில் என்ன எந்த போராட்டமும் முன்னெடுத்து இதனைத் தடுக்கும் வழியை பார்ப்போம். இன்று விட்டு விட்டால் அடுத்த தலைமுறையே உங்களுக்கு இருக்காது. சாலைகளைச் சரி செய்ய சொன்னீர்கள். இவர்கள் அதெல்லாம் செய்ய மாட்டார்கள். டிப்பர் லாரியைத் தான் மேலே ஏற்றுவார்கள். எழுதி வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

2028–2029 புதுப்பித்தலுக்கு இது எதுவுமே நடக்காது. சர்வாதிகாரம்தான். கட்டளைக்கு கீழ்படி என்பது தான். அதையும் மீறி யாராவது எதிர்த்தார்கள் என்றால், சமூக செயல்பாட்டாளர்கள் லாரி விபத்தில் இறந்தார்கள் என்ற பெயர்தான் வரும். இப்பொழுதே அதிகாரிகளை இவர்கள் மிரட்டுகிறார்கள். இது ஜனநாயக நாடு. சர்வாதிகார நாடு அல்ல. முகிலன் ஐயா சொன்னது போல், இது முடிவெடுப்பதற்கான கூட்டம் அல்ல. இருந்தாலும், நாளை இன்னொரு மூன்று வருடம் என்னும்போது கண்டிப்பாக லாரி ஏற்றி கொன்று விடுவார்கள்.

அடுத்த தலைமுறைக்கு நாம் சொத்து சேர்த்து விட்டு செல்ல வேண்டும். இருக்கின்ற சொத்தை விற்காமல் இருக்க வேண்டும் என்றால், தயவு செய்து எல்லோரும் ஒன்றிணைந்து பாடுபட இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இனிமேல் புதிய குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. இருப்பதையும் தடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறேன். அதேபோல் அதிகாரிகளிடம் மனு கொடுக்கிறோம். 2019–ல் இருந்து எவ்வளவு கற்கள் வெட்டி எடுத்து இருக்கிறார்கள் என்று எங்களுக்கு கணக்கு சொல்லுங்கள். அதற்குண்டான வரியை

கட்டி இருக்கிறார்களா? என்று பாருங்கள். பஞ்சாயத்திற்கு முப்பத்து ஒன்பது கோடி வருமானம் என்று சொல்கிறார்கள் அல்லவா? இந்த ஏழு வருடம் எவ்வளவு கட்டியிருக்கிறார். நீங்கள் கனிமத்துறையில் அளந்து 'சரியான முடிவு சொல்லுங்கள். முறைப்படி இதையும் பதிவு செய்யுங்கள். நாங்கள் மனு கொடுக்கிறோம் என்றார்.

11. **திரு. கார்த்திகேயன், கந்தாம்பாளையம்:**

அனைவருக்கும் வணக்கம். எனது பெயர் கார்த்திகேயன், கந்தம்பாளையத்தில் இருந்து வருகிறேன். ஐயா வணக்கம். இப்பொழுது பார்த்தீர்கள் என்றால், கிரஷர் இருக்கும் இடத்திற்கு அருகில் தான் எங்களது வீடு இருக்கிறது. அந்த கிரஷருக்கு நாங்களும் காடு கொடுத்திருக்கிறோம், எல்லாம் செய்திருக்கிறோம். இதுவரை இருந்த கிரசரில் இருந்து இப்பொழுது விரிவுபடுத்துவதாக கோரியுள்ளார்கள். இதுவரை நன்றாகத்தான் தொழில் செய்திருக்கிறார்கள். மரங்கள் நட்டு, சுற்றுச்சூழலை எந்த வகையிலும் பாதிக்காமல் தான் செய்திருக்கிறார்கள். சாலையிலும் தண்ணீர் தெளித்து, முறையாக தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் எனக்கு தனிப்பட்ட முறையில் எந்த ஒரு ஆட்சேபணையும் இல்லை என்றார்.

12. **திரு. பாலுசாமி, கந்தாம்பாளையம். :**

எங்கள் பகுதியான கந்தம்பாளையத்திற்கு கிரசர் தேவைப்படாது. தேவைப்பட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. விவசாய பூமிகள் பாதிப்படைகின்றன. இதுவே எனது கருத்து என்று தெரிவித்தார்.

13. **திரு.வி. பாலகிருஷ்ணன், இராமலிங்கபுரம்:**

வணக்கம். இங்கு வந்திருக்கும் அனைவருக்கும் நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த பாறை குழிக்கு அருகில் எனது முப்பது ஏக்கர் தென்னந்தோப்பு இருக்கிறது. அவையெல்லாம் இப்பொழுதே பாதிப்பு அடைகின்றன. நான் இதற்காக இரண்டு வருடங்களாகச் சொல்லிக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். இதற்கு மேல் விரிவுபடுத்துவது என்பது பாதிப்பாகிவிடும். நிலத்தடி நீர்மட்டம், மாசு என அனைத்து சிரமங்களும் ஏற்படும். மின்சார பிரச்சனையும் நமது பஞ்சாயத்தில் இருக்கின்றன. இது அனைத்திற்குமே காரணம் இந்த பாறைக்குழி தான். பாறைக்குழிக்கு அளவுக்கு அதிகமாக மின்சாரம் செல்கிறது. இதனால் தான் நமக்கு பாதிப்பு மற்றும் மாசு ஏற்படுகின்றன. தென்னை மரம் காய்ப்பு இல்லாத நிலை இப்பொழுதே உருவாக்கி விட்டன. இனி அடுத்தது இங்கு குடியிருப்பதற்கு கூட வழி இல்லாமல் போய்விடும், மோசமான நிலையில் இருக்கிறோம். இதனை அனுமதிக்க கூடாது. அறவே நிறுத்த வேண்டும். எனவே, அதிகாரிகள் அனைவரும் இதற்கு ஒத்துழைப்பு தருமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொண்டார்.

14. <u>திரு. முத்து ஜெயந்தி, இராமலிங்கபுரம்:</u>

அனைவருக்கும் வணக்கம். எங்கள் ஊர் ராமலிங்கபுரம். எங்கள் ஊர்தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுகிறது. எங்கள் ஊர் வழியாகத்தான் லாரிகள் இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் பயணித்து கொண்டே இருக்கிறது. வீடு சாலைக்கு அருகிலே இருக்கிறது. இதனால் நாங்கள் தூங்கமுடிவதில்லை. பெரியவர்கள் அனைவரும் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். குழந்தைகள் அனைவரும் தூங்கவே முடிவதில்லை. இரவும் பகலும் சாலையில் வாகனம் சென்று கொண்டே இருக்கிறது. நாங்கள் அனைவரும் அதிகாலை முதல் விவசாயம் செய்து கொண்டு, காடு, மேடு அலைந்து பின் இரவு நிம்மதியாக தூங்கவும் முடிவதில்லை. இந்த கிரஷர் வந்ததால் அதிகமான பாதிப்பு எங்கள் ஊருக்கு தான். இதனை உணர்வதற்கு எங்களுக்கு இவ்வளவு நாள் ஆகிவிட்டது. இப்பொழுதுதான் தெரிகிறது. இந்த கிரசரினால் எவ்வளவு பிரச்சனை ஏற்படுகிறது என்று. எங்களது தோட்டத்திற்கு செல்வதற்கு, இவர்களிடம் அனுமதி கேட்டு கேட்டு தான் போக வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இப்பொழுதே இவ்வளவு செய்பவர்கள், இன்னும் இருபத்து மூன்று ஏக்கர் விரிவுபடித்தி விட்டால், அந்த பக்கம் வாழ்வாதாரமே இல்லாமல் போய்விடும் என கூறினார்.

நாங்கள் விவசாயத்தை நம்பி தான் இருக்கிறோம். ஆடு, மாடு மேய்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். முன்னால் நிபந்தனைப் பட்டாவில் அனைத்து காடுகளும் இருந்தது. நாங்கள் செம்மறி ஆடு அங்கு மேய்த்துக் கொண்டிருந்தோம். கிராம மக்கள் அனைவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து போராடினால்தான் முடிவுக்கு வரும். அதில் இரண்டு பேர் அவர்களுக்கு சாதகமாக செய்து கொண்டிருந்தீர்கள் என்றால், உங்களுக்கு எல்லாம் வீடு இடம் தேவை இல்லையா என்ன? நீங்கள் வெளியில் சென்று வாழ்வீர்களா? அவர்கள் கொஞ்சம் நாள் சம்பாதித்து விட்டு சென்று விடுவார்கள். இங்கு ஐயாயிரம் மக்கள் இருக்கிறோம். நாம் அனைவரும் இங்கு தான் இருந்தாக வேண்டும். அவர்கள் வேண்டும் என்ற அளவிற்கு சம்பாதித்து விட்டு இந்த குழியை விட்டுவிட்டு வேறுபக்கம் சென்று விடுவார்கள் என கூறினார்.

இன்னும் பத்து வருடம் கழித்து, மாநகராட்சி குப்பை கொட்டிய பிறகு நாம் போராட முடியுமா? அப்பொழுது எல்லாரும் வருவீர்களா? நமது சந்ததிகள் அனைவரையும் இது பாதிக்கிறது. அது அனைத்தையும் புரிந்து இந்த கல்குவாரியே வேண்டாம். இருப்பதையும் இனிமேல் இயங்குவதற்கு விடக்கூடாது. ஐயா எங்களுக்கு அதுதான் வேண்டும் இப்பொழுது. நாங்கள் விவசாயம் செய்து தான் பிழைக்கின்றோம். எங்களுக்கு ஆடு, மாடுகள் தான் இருக்கின்றன. அதையும் நாய் வந்து கடித்து விட்டு சென்று விடுகின்றன. இவர்கள் அந்த ஆடு, மாடு மேய்ப்பதற்கு கூட விட மாட்டார்கள். குவாரிக்கு கிழக்கு பகுதியில் போகவே முடிவதில்லை. அந்த நூறு ஏக்கரிலும் ஆடு, மாடு மேய்த்து மேய்ச்சல் தொழில் செய்து கொண்டுதான் இருந்தோம். பக்கத்தில் ஒரு

ஏக்கர் இரண்டு ஏக்கர் வைத்துள்ளவர்களை எல்லாம் விவசாயம் செய்ய விடுவதில்லை. எங்கள் ஊர் மக்கள் நிறைய பேர் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று எங்களது ஊர் காரர்கள் தோட்டம் தான் குவாரியை சுற்றி, நிறைய இருக்கிறது. குவாரி அருகில் அருணாச்சலம் என்பவர் ஆழ்துளை கிணறு அமைக்க சென்றார்கள். தடை செய்யப்பட்ட பகுதி என்று அவரை அனுமதிக்கவில்லை. இப்படி இருந்தால் என்ன செய்ய முடியும்? என கேள்வி எழுப்பினார்

நாங்கள் அந்த காட்டை விற்றுவிட்டு வெளியில் வரலாம் என்று நினைத்தோம். ஆனால் விற்றாலும் உரிய விலைக்கு கேட்பதில்லை. குவாரி செய்பவர்கள் வைத்தது தான் விலை. இவர்கள் வைத்தது தான் சட்டம். இந்த கல்குவாரிகாரர்கள் சொன்னால்தான் உரிய விலைக்கு வாங்குவோம் என்கிறார்கள். அதிகாரிகளுக்கு போன் செய்து சொல்லி விடுகிறார்கள். குவாரிக்கு ஐந்நூறு மீட்டர் அருகில் யாரும் காட்டை வாங்க கூடாது என சொல்லி விடுகிறார்கள். அப்படி வாங்கினால் அந்த காட்டில் எதுவும் செய்யக்கூடாது என்று கீழ்மட்ட அதிகாரிகளுக்கு சொல்லி விடுகிறார்கள். அவர்கள் அனைவரும் எதுவுமே கண்டு கொள்வதில்லை. நாங்கள் அனைத்து அதிகாரிகளையும் குறை சொல்லவில்லை. ஏதோ ஒரு சில அதிகாரிகள் அவ்வாறு செய்கிறார்கள்என தெரிவித்தார்.

எங்கள் மக்களுக்கு எதுவும் தெரியாது. நாங்கள் கிராமத்தை விட்டு வெளியில் வந்ததே இல்லை. இவர்கள் எங்கெங்கோ தொழில் செய்துவிட்டு, கடைசியில் எங்கள் கிராமத்தை பாழாக்குகிறார்கள். இன்னும் பத்து வருடங்கள் கழித்தால், எங்கள் கிராமத்தில் யாரும் வாழ முடியாது. நாங்கள் எங்கே செல்வது? அதனால் எங்களுக்கு இந்த கல்குவாரியே வேண்டாம். இனிமேல் நாளையிலிருந்து இந்த கல்குவாரி இங்கு இயங்கக் கூடாது. இதற்கு மேல் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியுமோ? அனைத்துமே நாங்கள் செய்து கொண்டுதான் இருப்போம். நாங்கள் தேர்தலை கூட புறக்கணிப்பதாகத்தான் இருக்கிறோம். அந்த அளவிற்கு எங்கள் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்டு, அழிகின்ற நிலைமையில் இருக்கிறோம் என கூறினார்.

எனது அப்பாவும் இல்லை. அந்த காட்டை நான் சென்று பார்க்க கூட முடியவில்லை. அந்த காட்டில் இருபுறம் மண்ணை வெட்டி எடுத்து விட்டார்கள். நாங்கள் எவ்வாறு பிழைப்பது? அந்த ஒரு காடு தான் எங்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த வாழ்வாதாரத்தை வைத்து, நாங்கள் கால்நடைகள் மேய்த்து விவசாயம் செய்யலாம் என்றால், அதற்கும் விடுவதில்லை என்கிறார்கள். நாங்கள் என்ன ஐயா செய்ய முடியும்? அதனால் எங்களுக்கு கல்குவாரியே வேண்டாம். ஐயா இதனை இதோடு தடை செய்து விடுங்கள். இனிமேல் அந்த கல்குவாரி அங்கு இயங்கவே கூடாது என குறிப்பிட்டார்

சாலை மிகவும் மோசமாகிவிட்டது. அந்த சாலையில் யாரும் பயணிக்க முடிவதில்லை. கேட்டால் சாலை போட்டு தருகிறோம். அது செய்து தருகிறோம். இது

செய்து தருகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அது எதுவுமே எங்களுக்கு வேண்டாம். எங்களது வாழ்வாதாரத்தை பாதிக்காத வகையில் இந்த கல்குவாரியை அகற்றி விடுங்கள். எங்களது பிழைப்பை நாங்கள் இப்படியே ஆடு, மாடு, கால்நடைகள் வளர்த்து கிராமத்தில் அமைதியாக பிழைத்துக் கொள்கிறோம். நீங்கள் வந்து எங்களது கிராமத்தை ஒன்றும் இல்லாமல் செய்து விடாதீர்கள். தயவு செய்து இந்த பகுதியில் எங்களுக்கு கல்குவாரியே வேண்டாம். அந்த கல்குவாரியால் எங்களுக்கு எந்தவித வருமானமும் கிடையாது. இங்கு இருப்பவர்கள் யாரும் அங்கு, கூலிவேலை செய்யவோ தொழில் செய்யவோ செல்வது கிடையாது. எங்கள் மக்களுக்கு வேலை கொடுப்பது கிடையாது. வெளி ஆட்களை வைத்து தான் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என கூறினார்.

அப்பொழுது எங்களுக்கு அந்த குவாரித் தொழிலினால் எந்தவித ஒரு உறுதுணையும் இல்லை. இவர்கள் மண்ணை வெட்டி கனிம வளத்தை எடுத்து சென்று விடுகிறார்கள். மண்ணும் மாசுபடுகிறது. தண்ணீரும் மாசுபடுகிறது. ஆயிரத்து ஐந்நூறு அடியில் பத்து ஆழ்துளை கிணறு அமைத்து தண்ணீர் உறிந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். குவாரிக்கு அரை கிலோ மீட்டருக்கு அருகில் எங்களது தென்னந்தோப்பு இருக்கிறது. நாங்கள் தொள்ளாயிரம் அடி, எண்ணூறு அடிக்கு மேல் ஆழ்துளை கிணறு அமைக்க முடியவில்லை. ஏனென்றால் நாங்கள் விவசாயிகள். நாங்கள் அவ்வளவு பணம் போட்டு எப்படி ஆழ்துளை கிணறு அமைக்க முடியும்? ஆழ்துளை கிணற்றில் தண்ணீர் வரவில்லை. ஆடு, மாடுகளுக்கு குடிக்க கூட தண்ணீர் இல்லை. ஆயிரத்து ஐந்நூறு அடிக்கு நிலத்தடி நீர்மட்டம் கீழே செல்லும் போது தண்ணீர் கசப்பாகி விடுகிறது. அந்த தண்ணீரை நாங்கள் எவ்வாறு குடிப்பது ஐயா? கால்நடைகளுக்கு எவ்வாறு கொடுக்க முடியும்? என கேள்வி எழுப்பினார்.

உங்களுக்கு அனைத்தும் தெரிகிறது அல்லவா அய்யா. உலகின் சுற்றுப்புற சூழல் மாசடைந்துகொண்டு செல்கிறது என்று நீங்களும் தொலைக்காட்சியில் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறீர்கள். நம் ஊரில் இவ்வாறு நடப்பதை நீங்கள் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்தால், இன்னும் பத்து வருடங்கள் கழித்து ஏற்கனவே பேசியவர்கள் போல மாநகராட்சி குப்பை முழுவதும் இங்குதான் வரும். குப்பையை முழுவதும் கொட்டுவார்கள். குப்பையை கொட்டினால் என்ன ஆகும்? தண்ணீர், மண் அனைத்தும் மாசுபடும். அப்புறம் நாங்கள் எங்கு சென்று போராடி, என்ன செய்ய முடியும். ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இப்பொழுது திட்டஅறிக்கையில் மரம் வைத்திருக்கிறோம். சுற்றுப்புறச் சூழலுக்காக நன்மை செய்கிறோம், என்று சொல்கிறார்கள் என குறிப்பிட்டார்

அந்த மரத்தினால் ஏதாவது உபயோகம் இருக்கின்றதா? அதில் ஏதாவது காய்கறி வருகிறதா? பூ வருகிறதா? விவசாயத்திற்கு ஏதாவது பயன்படுமா? ஆடு, மாடு கூட அந்த

இலை தழைகளை தான் உண்ண முடியுமா? அப்படி என்ன மரத்தை வைத்து இருக்கிறீர்கள். அந்த மரத்தினால் இயற்கையில் ஏதாவது நடக்குமா இல்லை. மழை பொழியுமா? கல்குவாரி வந்ததிலிருந்து எங்கள் பகுதிக்கு மழையே இல்லை. குவாரி அருகில் குளம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த குளத்திற்கும் தண்ணீர் வருவதில்லை. நீங்கள் எவ்வாறு கல்குவாரி குளத்தில் மழைநீர் சேகரித்துக் கொண்டு வருவீர்கள். மழை பெய்தால் தானே கொண்டு வருவீர்கள். இங்கு தான் மழையே இல்லையே? மழை வருவதற்குள் மண்ணை வெட்டி எடுத்து விடுகிறீர்கள். சாலையையும் மோசம் செய்து விட்டீர்கள் என குறிப்பிட்டார்.

நேற்று எங்கள் அண்ணனுக்கு நெஞ்சுவலி. இங்கிருந்து மணியம்பாளையம் மருத்துவமனை செல்வதற்கு இருபது நிமிடம் ஆகிவிட்டது. எவ்வாறு அய்யா நாங்கள் கூட்டி செல்வது? திடீர் என்று ஏதாவது நடந்தால் என்ன செய்வது? ஆபத்து காலத்தில் எப்படி வெளியில் செல்வது? ஆம்புலன்ஸ் கூட வரமுடியாத அளவிற்கு அந்த சாலை இருக்கிறது. அதிகாரிகள் எங்களது சாலையை பார்த்து விட்டு செல்லுங்கள். மோசமான நிலையில் தான் சாலை இருக்கிறது. அதிகாரிகள், மூன்று வருடம் கழித்துவேறு பணியிடத்திற்கு மாறுதலாகி சென்று விடுவீர்கள். இந்த பணியிடத்திற்கு வேறு அதிகாரிகள் வந்து விடுவார்கள். நீங்கள் அனுமதி கொடுத்து விட்டு சென்று விடுவீர்கள் ஐயா. உங்களுக்கு எந்த பிரச்சினையும் இல்லை. நாங்கள் தான் இங்கு வாழ வேண்டும். எங்களது வாழ்வாதாரம் தான் பாதிக்கின்றது. நாங்கள் விவசாயிகளாகவும், விவசாய தொழிலாளர்களாகவும் இருக்கின்ற எங்களுக்கு தான் பாதிப்பு. அதனால் தயவுசெய்து இந்தக் குவாரியை இன்றோடு மூடி, எங்கள் ஊருக்கு ஒரு நல்ல வழியை காட்டுங்கள். நன்றி, வணக்கம்.

15. <u>திரு. தனலட்சுமி, இராமலிங்கபுரம்:</u>

வணக்கம் ஐயா. ராமலிங்கபுரம் என் பெயர் தனலட்சுமி. கல்குவாரிக்கு அருகில் தான் எங்களது தோட்டம் இருக்கிறது. அங்கு ஆழ்துளை கிணறு போட்டதனால் எங்களுக்கு தண்ணீர் இல்லாமல் தென்னை மரம் அனைத்தும் வாடுகிறது. மாடு கன்று மேய முடியாமல், மேய்ச்சல் நிலம் முழுவதும் புகையாக இருக்கிறது. மிகுந்த சிரமமாக இருக்கிறது. அதனால் இந்த கல்குவாரியை அகற்ற வேண்டும். கல் குவாரி எங்களுக்கு வேண்டாம். கல்குவாரியினால் எங்களுக்கு ஏகப்பட்ட பிரச்சனை என குறிப்பிட்டார்.

மாட்டிடம் பால் கறந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, வண்டியில் ஒலிஎழுப்பி கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் மாடு நிற்பதில்லை. பால் கறந்து தொழில் செய்ய முடிவதில்லை. நாங்கள் எப்படி விவசாயம் செய்வது? எங்களுக்கு குடிப்பதற்கு தண்ணீர் இல்லை. நாங்கள் ஆழ்துளை கிணற்றை நம்பித்தான் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். கிழக்கிலிருந்து தண்ணீர் வந்து குட்டையில் நிற்கும்.

குட்டையில் தண்ணீர் நின்றால் தான்ஆழ்துளை கிணற்றில் நீர் ஊறும். கிழக்கில் இருந்து தண்ணீர் வருவதற்கு இல்லாமல் அடைத்து விட்டார்கள். அதனால் குவாரியில் எங்களுக்கு நிறைய பிரச்சனை இருக்கிறது. எனவே நீங்கள் இந்த கல்குவாரியை அகற்ற வேண்டும். எங்களுக்கு கல்குவாரி வேண்டாம். சாலைகளில் வயதானவர்கள், குழந்தைகள் பயணிக்க முடிவதில்லை. இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் விடிய, விடிய லாரி பயணித்துகொண்டே இருக்கிறது. நாங்கள் தூங்க முடிவதில்லை. அதனால் எங்களுக்கு இந்த கல்குவாரி வேண்டாம் என கூறினார்.

16. **திரு. சிவசாமி, மணியம் பாளையம்:**

கல்குவாரியால் எங்களுக்கு சாலை, விவசாயம் எல்லாம் பாதிக்கிறது. எங்களுக்கு கல்குவாரி வேண்டாம். மூடி விட வேண்டும். புதியதாக அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. பழைய குவாரியையும் மூட வேண்டும். எங்களுக்கு குவாரியால் விவசாயம், தென்னை மரம் அனைத்தும் பாதிக்கின்றது என குறிப்பிட்டார்.

இதனைத் தொடர்ந்து பேசிய வருவாய் கோட்டாட்சியர், பொதுமக்கள் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவிக்க விரும்புவோர், யார் இந்த திட்டத்தால் பாதிப்படைகிறார்களோ யார் இந்த திட்டப்பகுதியை சுற்றியுள்ள ஊர்களில் வசிக்கிறார்களோ அவர்கள் தங்களின் பெயரை பதிவேட்டில் பதிவு செய்து பின் பெயர் மற்றும் ஊரின் பெயரை குறிப்பிட்டு பேசுமாறு அறிவுறுத்தினார். மேலும், மற்றவர்கள் தங்களின் கருத்துக்களை மனுவாக கொடுக்க வேண்டும் எனவும் மனுவானது பதிவு செய்யப்பட்டு மாநில சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு ஆணையத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் எனக் குறிப்பிட்டார்

17. **திரு. விஜயகுமார், மணியம்பாளையம்:**

இங்கு கூடியிருக்கும் அனைத்து விவசாய பெருமக்களுக்கும், காவல்துறை அதிகாரிகளுக்கும், மாசு கட்டுப்பாடு வாரிய அதிகாரிகளுக்கும் முதற்கண் வணக்கம். இப்பொழுது என்ன பிரச்சனை என்றால், குவாரி உரிமையாளர்கள் நல்லவர்கள்தான். விவசாயிகள் அனைவரும் நல்லவர்கள்தான். குவாரி இயங்கும் வரை உரிமையாளர்கள், சுற்றி இருக்கும் கிராமங்களுக்கு நல்லது செய்துவிட்டு பத்து, இருபது வருடங்களுக்கு பாறை உடைத்து விட்டு, பின் குவாரியை அரசிற்கு கொடுத்து விட்டு சென்று விடுகிறார்கள். அரசு அதில் குப்பையை கொட்டி விடுகிறது. கடைசியில் அதை தடுக்கும் பொழுது தான் பிரச்சனை ஆரம்பிக்கின்றது. அதனால் கல் குவாரி வேண்டாம் என கோரிக்கை விடுத்தார்.

18. **திரு. செல்வராஜ், கந்தாம்பாளையம்:**

இந்தக் கல்குவாரியினால் எங்களுக்கு எந்த பிரச்சனையும் இல்லை. எங்களது தோட்டம் அனைத்தும் முந்நூறு மீட்டருக்குள் தான் இருக்கிறது என கூறினார். இதனைத் தொடர்ந்து பேசிய வருவாய் கோட்டாட்சியர், இந்தத் திட்டத்தினால் பாதிப்படைந்த உள்ளூர் வாசிகள் தங்களின் பெயரை பதிவு செய்து பின்பு பேசுமாறு அறிவுறுத்தினார்.

19. **திரு. முத்துக்குமார், இராமலிங்கபுரம்:**

இந்தக் கல்குவாரி வருவதனால் எனக்கு விருப்பமில்லை. அதற்கு நாங்கள் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கின்றோம். நன்றி, வணக்கம் என கூறினார்.

20. **திரு. முருகேசன், ஆண்டிபாளையம்:**

அனைவருக்கும் காலை வணக்கம். அதிகாரிகளுக்கும் காலை வணக்கம். எங்களது தோட்டம் இந்த குவாரிக்கு அருகாமையில் ஐந்நூறு மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இந்தக் கல்குவாரி தொடங்கியது முதல் எங்களது நீர் ஆதாரமே கெட்டு போய் விட்டது. ஆடு, மாடுகள் மேய்த்துக் கொண்டிருந்தோம். வெடிச்சத்தத்தினால் மேய்ச்சலுக்கு இடையூறாக இருக்கின்றது. இதற்கு மேல் இவர்கள் அனுமதி கொடுத்தார்கள் என்றால், நாங்கள் வீடு கட்டவோ, ஆழ்துளை கிணறு அமைப்பதற்கோ வழி இல்லாமல் போய்விடும். ஆகையினால் இந்த கல்குவாரி எங்களுக்கு வேண்டாம்.

21. **திரு. குப்புசாமி, ஆண்டிபாளையம்.:**

வணக்கம். குப்புசாமி, ஆண்டிபாளையம். விவசாயிகளையும், பொது மக்களையும் பாதிக்கின்ற எந்தவொரு செயலும் சரி எங்களுக்கு வேண்டாம் என கோரிக்கை விடுத்தார்.

22. **திரு.பிரகாஷ், ஆண்டிபாளையம்:**

எங்களுடைய தோட்டம் கிரசருக்கு அருகில் தான் இருக்கின்றது. அது மிகவும் வாழ்வாதாரத்தை எல்லாம் பாதிக்கும். வருங்கால சந்ததிகளுக்கெல்லாம் அது பேரழிவை ஏற்படுத்தும் என்பதனால் கல்குவாரி எங்களுக்கு வேண்டாம் என கோரிக்கை விடுத்தார்.

23. **திரு.செந்தில்குமார், இராமலிங்கபுரம்:**

கல்குவாரி எங்கள் வாழ்வாதாரத்தை மிகவும் பாதிக்கின்றது. அந்த கல்குவாரியை உடனடியாக சிறை பிடிக்க வேண்டும். வாகனத்தை தடுத்து

நிறுத்துவோம். கல்குவாரி எங்களுக்கு வேண்டாம். விவசாயம் பாதிக்கப்படுகின்றது என கூறினார்.

24. திரு.பிரகாஷ், ஆண்டிபாளையம்

இப்பொழுது பார்த்தீர்கள் என்றால், கல்குவாரி நடத்தலாம் என்று கூறுகின்றார்கள். மரம், செடி, கொடிகள் வைத்தால் எந்தவித பிரச்சனையும் இல்லை என்று கூறுகின்றார்கள். இரவு நேரங்களில் வெடி வைப்பதனால் அந்த பகுதி முழுவதும் அதிர்கிறது. அதைப்பற்றி எந்த அதிகாரிகளுக்காவது தெரியுமா? அந்த இடத்தில் இருந்து பார்த்தால் மட்டுமே பார்த்தால் தெரியும். குவாரியை நடத்தலாம் என்று கூறுகின்றார்கள். சாலை போட்டு தருகிறோம் என்று கூறுகின்றார்கள். சாலைகள் போட்டு தந்தால் போதுமா? சாலை போட்டுத் தந்தால் நாம் அதில் பயணம் செல்லலாம். நம் மீதும் வீடுமீதும் கல் விழுந்தாலும் சரி. ஆடு, மாடுகள் மேய்கின்றன. அந்த வெடிகளால் ஆடு மாடுகளும் பாதிப்படைகின்றன. ஆனால் இரவு நேரங்களில் வெடி வைக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். பகலிலும் அது நடக்கின்றது. எங்களுக்கு கல் குவாரி வேண்டாம். அதற்கு அனுமதி கொடுத்தால் நாங்கள் பல கட்ட போராட்டத்தில் இறங்க வேண்டி வரும். அதிகாரிகள் இதை தயவு செய்து கவனத்திற்கு கொண்டுவர வேண்டும். எங்களுக்கு இனிமேல் கல்குவாரியும் வேண்டாம், அதன் விரிவாக்கமும் வேண்டாம். இது எங்களுடைய ஒரு மனதான முடிவு என தெரிவித்துக் கேட்டுக்கொண்டார்.

25. திருமதி. புஷ்பா இராமலிங்கபுரம்:

பொங்கலூர் ஊராட்சி மன்றத்தில் இருந்து பேசுகின்றேன். எங்களுக்கு குழந்தைகளை வைத்துக்கொண்டு, இரவு பகல் எல்லாம் லாரி சத்தம், வெடிச்சத்தம் கேட்கின்றது. இரவுகளில் எல்லாம் வெடிச்சத்தம் கேட்பதனால் எங்களால் தூங்க இயலவில்லை. பெண்கள் சாலைகளில் நடந்து சென்றாலும், நடக்க இடமில்லாமல் லாரி பயணிப்பதால் சாலை விளிம்பில் பயணிக்கிறோம். சாலைகளில் லாரி வருவதற்கில்லாமல் நிறுத்துங்கள். எங்களுக்கு சாலை அமைத்து கொடுக்க வேண்டும். மக்கள் எல்லாம் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். குடிநீர் பாதிக்கப்படுகின்றது. நிறுத்த வேண்டும். குவாரி வராமல் இந்த புகையை நிறுத்த வேண்டும். குவாரி அமைத்து குழி மண்ணை எடுக்க கூடாது என கூறினார்.

நாங்கள் ஊர்ப்பொதுமக்கள் எல்லோரும் பயந்து வாழ்கின்றோம். இவற்றையெல்லாம் நிறுத்த வேண்டும். சாலைகள் போட்டு தர வேண்டும். எங்கள் சாலைகளை எல்லாம் குழி செய்து விட்டார்கள். பெண்கள் சாலைகளில் நடந்து சென்றாலும், நடக்க இடமில்லாமல் லாரி பயணிப்பதால் சாலை விளிம்பில்

பயணிக்கிறோம். இது ஒரு அநியாயம். கிரசர் மண் நிறுத்த வேண்டும். இந்த சாலையில் லாரி பயணிக்க வேண்டாம் என சொன்னாலும் கேட்பதில்லை. எங்கள் வீதிகளில் லாரிகள் ஒரு போதும் வரக்கூடாது என குறிப்பிட்டார்.

அதனை தடுத்து நிறுத்த வேண்டும். கல்குவாரி எங்களுக்கு வேண்டாம். மக்களுக்கு எந்த பாதுகாப்பும் இல்லை. குழந்தைகள், பெரியவர்கள் சாலைகளில் செல்வதற்கு இடம் இல்லை. லாரிகள் மட்டும் எங்களது சாலையில் செல்லக்கூடாது. வேறு எங்கேயோ பயணிக்க சொல்லுங்கள். லாரி பயணித்தால் நாளை சாலை மறியல் செய்து விடுவோம். லாரிகள் எங்கள் ஊருக்கு வரக்கூடாது. குழந்தைகளை வைத்துக் கொண்டு தவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் ஊரில் குவாரி செயல்பாடு நடக்கக்கூடாது. பக்கத்துக் காட்டில் மண்ணை பறித்துக் கொண்டு, குழி வெட்டிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஒரு காடு தான் நாங்கள் வைத்துக் கொண்டுள்ளோம். நாங்கள் பின் வரும் காலங்களில் எவ்வாறு விவசாயம் செய்வது? எங்களுக்கு நல்ல ஒரு தீர்ப்பைக் கொடுக்க வேண்டும். எக்காரணத்தைக் கொண்டும் லாரிகள் எங்கள் சாலைகளில் வரக்கூடாது. அவற்றை தடுக்க வேண்டும். வணக்கம் என தெரிவித்துக் கேட்டுக்கொண்டார்

26. <u>திரு.கிருஷ்ணமூர்த்தி, மணியம் பாளையம்:</u>

வணக்கம். கிருஷ்ணமூர்த்தி, மணியம்பாளையம். கல்குவாரியை இருபத்து மூன்று ஏக்கரில் விரிவாக்கப்படுத்தி உள்ளார்கள். சாலைகளும் பாதிக்கப்படுகின்றது. நீர்வளம் முழுவதும் பாழடைந்துவிட்டது. போராட்டத்தின் விளைவாக பத்து வருடங்களுக்கு முன்னதாகவே தண்ணீர் வண்டி பயன்படுத்தி நீர் பற்றாக்குறையை சமாளித்தோம். இப்பொழுதெல்லாம் ஆயிரம் அடிக்கும், ஐந்நூறு அடிக்கும் ஆழ்துளை கிணறு தோண்டுகின்றார்கள். மிகவும் சிரமமாக இருக்கின்றது. நீர்வளம் முழுவதும் பாழடைந்துவிட்டது. சுற்றுச் சூழலை பாதிக்கின்றது என குறிப்பிட்டார்.

அடுத்து, முதலிபாளையம் பகுதியில் இரண்டு, மூன்று மாதங்களாக மாநகராட்சி குப்பை கொட்டுவதற்காக, போராட்டம் செய்து கொண்டுள்ளார்கள். அந்த குப்பையை இனி இங்கு கொட்டுவதாக சொல்கிறார்கள். அது என்னவென்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும் வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கின்றது. இங்கு குப்பை கொட்டினால் இயற்கை வேளாண்மை மிகவும் பாதித்துவிடும். நொய்யல் ஆறு பாதித்துவிடும். மொத்தமாகவே ஊர் மண் கெட்டுப் போய்விடும். இதுதான் என் கோரிக்கை. குவாரி அமைக்கக்கூடாது. கண்டிப்பாக வரக்கூடாது. அப்படி குவாரி அமைத்தால் அதைத்தடுக்க நான் மணியம்பாளையத்தில் மல்லாந்து படுத்து சாலை மறியலில் ஈடுபடுவேன் என கருத்து தெரிவித்தார்.

27. <u>திரு.விஜயகுமார், ஆண்டிபாளையம்</u> :

அனைவருக்கும் வணக்கம். இந்த கிரசர் வருவதால் மொத்தத்தில் பாதிப்புகள் தான் அதிகமாக இருக்கின்றது. ஆதாயம் என்பது அதிக பேருக்கு கிடையாது. இந்த கிரஷர் வருவதற்கு முன்னால், அனைத்து தோட்டங்களும் நன்றாக இருந்தது. நிலத்தடி நீர் கீழே செல்லவில்லை. கிரசர் வருவதினால், நிலத்தடி நீர் மிகவும் கீழே செல்கின்றது. இதனால் பாதிப்புகள் தான் அதிகம். சாலை போட்டு கொடுப்பதனால் மரம் வளர்ப்பதனால் பிரச்சனைகள் அனைத்தும் தீர்ந்து போவது கிடையாது. இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் எல்லாம் தீர வேண்டும் என்றால், இருக்கின்ற கிரசரை விரிவு செய்யக்கூடாது. இயக்கத்தில் உள்ள கிரசரையும் வேண்டாம் என்று தான் நாங்கள் வலியுறுத்துகின்றோம் என தெரிவித்தார்.

ஏனென்றால், அவர்கள் போடுகின்ற சட்ட திட்டங்கள் எல்லாம் முந்நூறு மீட்டருக்குள் ஆழ்துளை கிணறு போடக்கூடாது. விவசாயம் செய்யக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆறேழு வருடங்களுக்கு முன் ஆரம்பித்தது, தற்பொழுது விரிவாக்கம் செய்ய முயல்கிறார்கள். இன்னும் ஆறு ஏழு வருடங்கள் கழித்து மீண்டும் விரிவாக்கம் செய்வார்கள். இப்பொழுது இருக்கின்ற முந்நூறு மீட்டர், அப்பொழுது அறுநூறு, எழுநூறு மீட்டர் என்று வரும். மற்ற காட்டுகாரர்களுக்கும் பாதிப்பு ஏற்படும் பொழுது, இன்னும் அதிகமாக போராட வேண்டி வரும். ஆனால் போராட விட மாட்டார்கள். அந்த நிலைமைக்கு சென்று விடாமல், இப்பொழுது அதை தடுத்து நிறுத்தி விட வேண்டும். இந்த கிரஷர் வேண்டாம் என்று நாங்கள் முழுமையாக வலியுறுத்தினார்.

ஒருவர் தொழில் செய்கிறார்கள் என்றால், குவாரி உரிமையாளர் ஒருவரை மட்டும் பார்த்துக் கொண்டு அனுமதி கொடுப்பதை விட, மக்கள் இத்தனை பேர் சேர்ந்து குவாரி வேண்டாம் என போராடுகிறார்கள். எனவே, மக்களுடைய உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து, இந்த கிரசர் வராமல் தடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய வேண்டுகோள். ஜனநாயக முறையில் அனைவரும் ஓட்டு போட்டு தான் தேர்ந்தெடுக்கின்றார்கள். இங்கு இருக்கின்ற அனைவரின் ஓட்டைப் பார்த்தோம் என்றால், தொழில் செய்பவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்த்தோம் என்று சொன்னால், நமது தேவைகள் தான் அதிகம். நமக்கு இத்தனை மக்களின் போராட்டத்திற்கு மதிப்பளித்து, இந்த கிரஷர் எங்களுக்கு வேண்டாம். இந்த கிரஷரினால் எங்களுக்கு பாதிப்பு அதிகம். ஏற்கனவே இருக்கின்ற தோட்டம் காடுகளை வைத்து நாங்கள் நிம்மதியாக வாழ்கின்ற வாழ்க்கையை, வாழ்வாதாரத்தை கெடுக்க வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த கிரஷர் வேண்டாம் என்று கூறிக் கொள்கிறேன் என தெரிவித்துக் கொண்டார்.

28. **திரு.குமார், ஆண்டிபாளையம்:**

வணக்கம். இந்த கல்குவாரி இருக்கின்ற இடத்திற்கு 500 மீட்டர் தொலைவில் தான் எங்கள் தோட்டம் இருக்கின்றது. இதனால் எங்களுக்கு நிறைய பாதிப்பு ஏற்படுகின்றது. ஆடு, மாடுகள் எல்லாம் மேய்க்க முடியவில்லை. தண்ணீர் இல்லை. இப்பொழுதே தேங்காய் குறும்பையெல்லாம் விழுகின்றது. தேங்காயை நாங்கள் பயிரிட முடியாமல் இருக்கின்றோம். அந்த அளவிற்கு வறட்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. ஆகையினால் ஆடு, மாடுகள் மேய்க்க முடியவில்லை. அங்கே தோட்டத்தை ஒட்டித்தான் சாலையே போட்டுள்ளார்கள் என குறிப்பிட்டார்.

சாலையைப் பார்த்தீர்கள் என்றால் பெரிய பெரிய வண்டி வாகனங்கள் எல்லாம் மிகவும் வேகமாக செல்கின்றது. இந்தப் பகுதியில் இருந்து, அந்தப் பகுதிக்கு செல்வதற்கு எங்களுக்கு பயமாக உள்ளது. மிகவும் அச்சுறுத்தல் செய்கின்றார்கள். ஆகையினால் தயவுசெய்து, இப்பொழுது நடந்து கொண்டிருக்கின்ற கல்குவாரியும் சரி, இதற்கு மேலும் அவர்கள் அனுமதி கேட்டு உள்ளார்கள். அவற்றுக்கு கண்டிப்பாக அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. அனுமதி தர வேண்டாம் என்று கூறி, எங்கள் ஊர் பொதுமக்கள் சார்பாக, பஞ்சாயத்து சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். கண்டிப்பாக எங்களுக்கு இந்த குவாரி வேண்டாம், வேண்டாம், வேண்டாம் என தெரிவித்துக் கொண்டார்.

29. **திரு.தங்கவேல், கவுண்டம்பாளையம்:**

பெருந்தொழுவு கிராமத்திற்கு கிரஷர் வேண்டாம். விவசாயம் பாதிக்கின்றது. குடிநீர் பாதிக்கின்றது. ஆகையினால் கிரசர் வேண்டாம் என கூறினார்.

30. **திரு.பழனிச்சாமி, இராமலிங்கபுரம்:**

எனது வீட்டை ஒட்டி ஒரு நூறு அடி இடைவெளியில் தான் சாலை இருக்கின்றது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே கிரசர் லாரி வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் பிறகு டாரஸ் லாரி வர ஆரம்பித்தது. மொத்தம் மூன்று வண்டிகள் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பயணிக்கிறார்கள். விடிய விடிய தூங்க முடியவில்லை. மூன்று வாகனங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு பயணிக்கிறார்கள். சாலை முழுவதும் பழுதடைந்துவிட்டது. கிழக்கு புறத்தில் ஆரம்பித்த கிரஷரை பார்த்தீர்கள் என்றால், தைப்பூசத்திற்கு அங்கு சென்று தான் ஆவாரம் பூக்களை பறித்து வருவோம். அங்கே தூசு, புகை படிந்து புல் பூண்டு தாவரங்கள் முழுவதும் கெட்டுப் போய்விட்டது என கூறினார்.

ஆகையினால் இந்தக் கல்குவாரி வேண்டாம் என்று அனைத்துப் பொதுமக்கள் சார்பாக கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இந்தப் புகை படிந்து, புல், பூண்டுகள் கூட இங்கு

முளைக்கவில்லை. ஆகவே தயவு செய்து கல்குவாரி வேண்டாம். இந்த வருடத்தில் ஆவாரம்பூவே முளைக்கவில்லை. முன்னாட்களில் அங்கு சென்று ஆவாரம் பூ பறித்து வந்து தான் நாங்கள் காப்பு கட்டுவோம். இப்பொழுது அங்கே புல் பூண்டு எதுவுமே கிடையாது. அதனால் இந்த கல்குவாரி வேண்டாம் என்று பொதுமக்கள் சார்பாக தெரிவித்துக் கொண்டார்.

31. **திரு. ஜம்பு சண்முகம், மணியம்பாளையம்**

திரு. ஜம்பு சண்முகம். மணியம்பாளையம் இக்கல்குவாரியினால் பெருந்தொழுவு கிராமம், ஆண்டிபாளையம் மட்டுமல்ல, தமிழ்நாடு முழுவதுமாக கல்குவாரியினால் பொது மக்களுக்கு எந்தவித உபயோகமும் கிடையாது. ஆகையினால் கல்குவாரிகள் முற்றிலும் தடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

32. **திரு.குருசாமி, இராமலிங்கபுரம்:**

திரு. குருசாமி ராமலிங்கபுரம். கல்குவாரிக்கு அருகாமையில் நான்கு ஏக்கர் தோட்டம் உள்ளது. அங்கு மாடுகள் எல்லாம் மேய்க்க முடியாமல் சிரமப்படுகின்றோம். அதேபோன்று அங்கு எல்லாம் மழைநீர் சேமிக்க முடியாது. இறுதியாக அங்கு குப்பையை தான் கொட்டுவார்கள். ஆகையினால் இக்கல்குவாரியை கண்டிப்பாக ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று மாவட்ட ஆட்சியரிடம் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

33. **திரு.சந்திர கிஷோர், இராமலிங்கபுரம்:**

திரு. சந்திர கிஷோர், ராமலிங்கபுரம் தற்போது கிரசர் அமைந்த இடத்திலிருந்து ஆயிரத்து ஐந்நூறு மீட்டர் தொலைவில் எனது தோட்டம் உள்ளது. அங்கு இருக்கின்ற நீர் ஆதாரத்தை வைத்துதான் தென்னைமரத்திற்கு பயன்படுத்தி கொண்டிருப்பதாவும் இங்கு இவர்கள் இருக்கின்ற தண்ணீரையெல்லாம் உறிஞ்சி எடுத்துக் கொள்வதால் தண்ணீருக்கு என்ன செய்வது என்று எங்களுக்கு தெரியவில்லை. ஆகையினால் எங்களது கோரிக்கையை கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு கிரசரை முற்றிலும் எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

34. **திரு.முகிலன், சென்னிமலை:**

திருப்பூர் மாவட்ட நிர்வாகமும், மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கும் இணைந்து நடத்துகின்ற இக்கருத்து கேட்பு கூட்டம் பெருந்தொழுவு கிராமத்தில், இருபத்து மூன்று ஏக்கர் பரப்பளவில் இருக்கக்கூடிய வி.கே.பி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் நிறுவனத்தினுடைய மூன்று கல்குவாரிகளின் கருத்து கேட்புக் கூட்டத்தின் தலைவர் எங்களுடைய பெருமதிப்பிற்குரிய திருப்பூர் கோட்டாட்சியர் அவர்களுக்கும், இங்கு இதை வழிநடத்திக் கொண்டுள்ள மாசுக்கட்டுப்பாடு வாரிய மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர் அவர்களுக்கும், இங்கு கலந்து கொண்டுள்ள பல்வேறு துறை சார்ந்த அதிகாரிகளுக்கும், ஊரை, மண்ணை, மக்களை எதிர்காலத்

தலைமுறையை பாதுகாக்க வேண்டும் என்று அக்கறையோடு, கலந்து கொண்டுள்ள ஊர் பொதுமக்கள், விவசாயிகள், சமூக செயல்பாட்டாளர்களுக்கும், பல்வேறு விவசாய சங்க பொறுப்பாளர்களுக்கும், கல்குவாரி உரிமையாளர்களுக்கும், கல்குவாரி உரிமையாளர்களால் அழைத்துவரப்பட்டவர்களுக்கும், அனைவருக்கும், தமிழ்நாடு சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கத்தின் சார்பாக தன்னுடைய வணக்கத்தை தெரிவித்துக் கொண்டார்.

திரு. முகிலன் ஏற்கனவே தமிழ்நாடு அரசு, உயர் நீதிமன்றமும், உச்ச நீதிமன்றமும் நியமித்த மரியாதைக்குரிய மதுரை மாவட்ட கிரானைட் முறைகேடு ஆய்வு குழுவில் திரு. சகாயம் ஆய்வு குழுவில் ஓராண்டு காலம் உடனிருந்து பயணித்து, ஒரு லட்சத்து பதிமூன்றாயிரம் கோடி ரூபாய் அபராதம் விதிக்க வைத்தவன். தற்போது கடந்த ஜனவரி மாதம் மதுரையில் டங்ஸ்டன் சுரங்கம் அமைந்த பொழுது, ஆவணத்தை கொடுத்து, ஐயாயிரம் ஏக்கர் டங்ஸ்டன் சுரங்கம் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு சட்டசபையிலேயே என்னுடைய பெயரை தான் கனிமவளத் துறை அமைச்சர் சொன்னார். முகிலன் ஆவணத்தைக் கொடுத்தார் ஆகையினால் தான் நாங்கள் வேதாந்தாவின் டங்ஸ்டன் சுரங்கத்தை நிறுத்துகிறோம். அந்த ஏலத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை போட வைத்தார். இவ்வாறு ஆதாரத்துடன் தான் அனைத்தையும் கொடுப்போம்.

ஏற்கனவே மணல் கொள்ளையை தடுத்து நிறுத்தியது. தாது மணல் கொள்ளையை தடுத்து நிறுத்தியது. கிரானைட் குவாரி முறைகேடு, தற்சமயம் கல்குவாரி முறைகேடுகளை செய்தும், தற்போது தமிழ்நாடு அரசு எங்களது கோரிக்கைகளை ஏற்று அலாவுதீன், கமிட்டி ஐ.ஏ. எஸ் தலைமையில் அமைத்து, இன்றைக்கு ஒரு முறை தீர்வு (One time settlement) என்று அறிவித்துள்ளார்கள். பல்வேறு நிலைகளில் நடந்து கொண்டுள்ளது. நம்முடைய பேரன்பிற்குரிய கோட்டாட்சியர் அவர்களுக்கு கூட பிரண்ட்லைன் பத்திரிக்கையில் என்னுடைய ஐந்து கட்டுரைகள் வந்துள்ளது. இந்தக் கட்டுரையின் விளைவாக அமைச்சர் துரை முருகன் பதவி மாற்றம் செய்யப்பட்டார் மற்றும் கனிமவளைத் துறை இயக்குனர் பணி மாற்றம் செய்ய உடனடியாக முதலமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்தார்.

இந்தக் கல்குவாரியை பொறுத்தவரை, சட்டத்தின் படி என்ன இருக்கின்றது? இந்த குவாரியை பொறுத்தவரை திட்ட வடிவமைப்பாளரும், கிராம நிர்வாக அலுவலரும் முந்நூறு மீட்டர் தூரத்திற்கு கல்குவாரியை சுற்றி அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடுகள் எதுவும் இல்லை என்று தெரிவித்துள்ளார். இதுதான் கனிமங்களுக்கான விதி. அப்போது இந்த முதல் குவாரியான 543/1, 543/2 புலத்தில் 1.64.0 ஹெக்டேர் பரப்பளவு உள்ள குவாரியை சுற்றி, அதைப் பற்றி நான் பேசப் போகின்றேன். இந்தக்

குவாரியை சுற்றி அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடுகள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இருக்கின்றது. எதில் இருக்கிறது என்று கேட்டால், அரசினுடைய ஆவணமான கிராம வரைபடத்திலேயே இருக்கின்றது என்று கூறினார்.

இந்த கிராம வரைபடத்தில், க.ச.எண்.543–க்கு தென்புறம் 553–ல் வீடு இருக்கின்றது. அரசு அறிக்கையில் கிராம வரைபடத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். க.ச.எண்.553– இல் வீடு இருக்கின்றது. இப்பொழுது கூறலாம். அந்த இடத்தை குவாரிக்காரரே வாங்கிவிட்டார். வீட்டை இடித்து விட்டார்கள். அப்படி அப்பொழுது எப்படி வீடு இருக்கலாம் என்று சொல்லலாம் என்று? இதற்கும் நாங்கள் தகவல் உரிமைச் சட்டத்திற்கு சென்று, அதற்கான ஆணையைப் பெற்று இருக்கின்றோம். வீடு என்பதை பொறுத்தவரை எப்படி பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னால்? அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு என்பது யூ.டி.ஆர் மற்றும் நத்தம் நில அளவை புல வரைபட பதிவேடுகளில், பதிவு செய்யப்பட்டுள்ள வீடானது, சிதிலம் அடைந்து விட்டாலோ அல்லது இடிந்து போய் விட்டாலோ, அது ஆரம்ப நிலையில் எவ்வாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததோ அவ்வாறே பதியப்பட வேண்டும் என்றும், கல்குவாரி தொடர்பான தூர அளவீடு அறிக்கையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு, வீட்டுமனை, ஓடை, பாதை ஆகியவற்றை கிராம வரைபடம், புலவரைபடம் மற்றும் அ–பதிவேடு ஆகியவற்றை சரிபார்த்து கொடுக்க வேண்டும் என்று உதவி இயக்குனர், நில அளவை கொடுத்திருக்கிறார். அப்போது, புல எண். 553–இல் இருக்கக்கூடிய வீடு இடிந்தே போயிருந்தாலும் கூட அது வீடு தான்.

அது மட்டுமல்ல அந்த புல எண். 553–ல் ஊராட்சி அங்கீகாரம் பெற்ற பல வீடுகள் இருக்கிறது. அதற்கு இங்கு இங்கிருக்கின்ற பஞ்சாயத்து தலைவர் தான் ஒப்புதல் தந்துள்ளார். இந்த குவாரியினுடைய இருநூறாவது மீட்டர் தொலைவிலும், வீடு நூற்று எழுபத்து ஐந்தாவது மீட்டர் தொலைவில் இருக்கின்றது. இதற்கு அங்கீகாரம் கொடுத்த பஞ்சாயத்து தலைவர் இங்கேயே அமர்ந்து இருக்கின்றார். 553ல் அங்கீகாரம் பெற்ற வீடு. நகர் ஊரமைப்புத்துறை அங்கீகாரம் பெறப்பட்டுள்ளது. நகர் ஊரமைப்புத்துறை அங்கீகாரம் என்பது 2005–ல் வந்தது. இதில் தெளிவாக கூறுகின்றார்கள். அதன்படிஎன்ன கூறுகின்றார்கள் என்றால் அங்கீகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, மனைப்பிரிவு ஒன்றினைப் பொறுத்தவரை அதிகாரம் பெற்ற உள்ளாட்சி அமைப்பு, நகர் மற்றும் நகர்ப்புற அமைப்பு, பெருநகர் திட்டத்தால் ஒப்புதல் செய்யப்பட்ட மனை மற்றும் மனைப்பிரிவு என்று தெளிவாக சொல்கிறார்கள். ஊராட்சி மன்றத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு என்று சொன்னால், அது வீடு தான் என்று சிறு கனிம சலுகை விதிகள் 1959 பிரிவு 36 (1) – விளக்கத்தில் தெளிவாக சொல்கின்றார்கள்.

அப்பொழுது இந்த குவாரியைப் பார்த்தீர்கள் என்றால், நூற்று எழுபத்து ஐந்து மீட்டர் தொலைவில் வீடும், இருநூறு மீட்டரில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனையும் இருக்கின்றது. அது மட்டுமல்ல இந்த குவாரியின் இருநூற்று எண்பதாவது மீட்டர் பார்த்தீர்கள் என்றால், மேற்கு புறத்தில் புல எண். 17, 18–ல் நகர் ஊரமைப்புத்துறை அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனை உள்ளது. குவாரிக்கு இப்பொழுது தான் அனுமதி கேட்கின்றார்கள். அதற்கு நகர் ஊரமைப்புத்துறை அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனை புல எண். 17, 18–ல் இருக்கின்றது. அந்த மனைப்பிரிவைச் சார்ந்தவர்களும் இங்கு வந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது வீடு இருக்கிறது. பஞ்சாயத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மனை இருக்கிறது. நகர் ஊரமைப்புத்துறை அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீட்டுமனை உள்ளது. ஆகையினால் இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுப்பதற்கு வழியே இல்லை என்று தெரிவித்தார்.

அது மட்டும் அல்ல குவாரியைச் சுற்றி முந்நூறு மீட்டரில் தற்காலிக வீடுகள் இருக்கக் கூடாது என்று இந்த சுரங்கத்திற்கு குறிப்பாணை கொடுத்திருக்கக் கூடிய மரியாதைக்குரிய உதவி இயக்குநர் (கனிமம்) சசிகுமார் அவர்கள் பல குவாரிகளுக்கு கொடுத்துள்ளார். காரணம், முந்நூறு மீட்டர் தூரத்தில் தொழிலாளர் குடியிருப்பு இருந்தாலும் அல்லது வெறும் பஞ்சாயத்தில் வரி கட்டிக்கொண்டு மின்சாரம் வாங்கியிருக்கின்ற வீடுகளாக இருந்தாலும், கல் வெடித்தால், அது அங்கீகாரம் பெற்ற வீடா? அங்கீகாரம் பெறாத வீடா என்று தெரியாது. கடந்த ஆண்டு 2024 மே ஒன்றாம் தேதி அன்று விருதுநகர் ஆவியூரில் குவாரி வெடி விபத்தில் மூன்று கிலோமீட்டர் வரைக்கும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. எங்களுக்கெல்லாம் பிரச்சனை இல்லை என்று இங்கிருக்கும் நிறைய நபர்கள் இருக்கிறீர்கள். இதில் மூன்று கிலோ மீட்டர் பாதிக்கப்பட்டதுமல்ல, ஆறு பேர் இறந்தார்கள். எனவே, முந்நூறு மீட்டர் சுற்றளவில் தற்காலிக குடியிருப்புகள் கூட இருக்கக் கூடாது என்று அரசியலமைப்பு சட்டத்தில் இருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையில் இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்தார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக கூகுள் படங்களில் நீங்கள் இவற்றையெல்லாம் சொல்கின்றீர்களே? இதற்கு என்ன ஆதாரம் என்று கேட்கலாம். அதற்கான வரைபடங்களை நாங்கள் வைத்துள்ளோம். குவாரியினுடைய வடக்கு மற்றும் பகுதி, குவாரியினுடைய மேற்கு பகுதிகளில் எல்லாம் தற்காலிக வீடுகள், தொழிலாளர் குடியிருப்புகள் எல்லாம் இருக்கிறது. எனவே, இவைகள் கூகுள் படங்களாகவும் நாங்கள் எடுத்து வைத்துள்ளோம். எனவே, இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்தார்.

அடுத்ததாக இந்த குவாரி புலத்திலிருந்து முப்பத்து ஐந்து மீட்டர், நூற்று எண்பத்து மூன்று மீட்டர், இருநூற்று முப்பத்து எட்டு மீட்டர் ஆகிய மூன்று இடங்களில் எல்லாம் உயர்மின் கோபுரம். உயர் அழுத்து மின்பாதைகள் அல்ல. டவர் போட்டு செல்லும் உயர்மின் கோபுரம் என்பது வேறு. உயர்மின் கோபுரம் இருந்தால் முந்நூறு மீட்டர் இடைவெளி கொடுக்க வேண்டும். மரியாதைக்குரிய இந்த மாவட்டத்தினுடைய உதவி இயக்குனர் அவர்கள் இதைப் பற்றி கேட்கின்றார். தமிழ்நாடு மின் தொடர் துறையில் கேட்டு, பரமேஸ்வரன் பி.ஈ., எம்.பி.ஏ., மேற்பார்வை பொறியாளர், இயக்கம் கோவை 29.05.2024 இல் கடிதம் எண் 692/2024 இல் கொடுக்கின்றார். உதவி இயக்குநர் (கனிமம்) என்ன கேட்கிறார் என்றால், முந்நூறு மீட்டர் தூரத்திற்குள் டவர் லைன் இருந்தால் என்ன செய்வது? டவர் லைனிற்கு எவ்வாறு கொடுப்பது என்று. அவர் என்ன கொடுக்கிறார் என்றால், தாங்கள் குவாரிகளுக்கும், தமிழ்நாடு மின் தொடரமைப்புக் கழகத்தின் மின் கோபுர கம்பிகளுக்கும் இடையே உள்ள கிடைமட்ட இடைவெளி மத்திய மின்சார ஆணையம் விதித்துள்ள விதிகளின்படி முந்நூறு மீட்டர் இருக்கும் பட்சத்தில் தான் குவாரிக்கு அனுமதி வழங்கும்படி கணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறது என்று மின்சாரத் துறை மேற்பார்வை பொறியாளர் 29.05.2024 ஆம் தேதியிட்ட கடிதத்தை வழங்கியுள்ளார். இவர்கள் திட்ட வடிவமைப்பாளரே முப்பத்து ஐந்து மீட்டர் இருக்கின்றது என்று சொல்லுகின்றார் எனினும் குவாரிக்கு ஐம்பது மீட்டர் இடைவெளி விட வேண்டும். குவாரி இயங்கும் பொழுது இயக்குநர், சுரங்க பாதுகாப்பு இயக்குநரகம், சென்னை(D.G.M.S) அவர்களிடம் சென்று இவர்கள் அனுமதி பெற்றுக் கொள்ள ஆட்சேபணை இல்லை என்று கொடுத்திருக்கின்றார்கள். பக்கம் எண். 280–ஏ வில் என்ன சொல்கின்றார்கள் என்றால் பிரஸ்தாப புலத்திலிருந்து மேற்கு புறத்தில் டவர் லைன் செல்கிறது என்பது 80.ஏ பின் இணைப்பு. அனுமதி கேட்கும் புலத்தின் மேற்கு திசையில் முப்பத்து ஐந்து மீட்டர் தொலைவில் உயர் மின்னழுத்த கோபுரம் செல்கின்றது. இதற்கு தடையில்லா சான்று பெற்று சமர்ப்பித்த பின்னர் நடைச்சீட்டு வழங்கப்படும் என்று கொடுக்கிறார்கள். 7வது மாதம் 24 தேதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். என்ன அநியாயம் இது? ஒரு அதிகாரி அவர் விளக்கம் கேட்கின்றார். விளக்கம் கேட்டு மேற்பார்வை பொறியாளர் பதிலளிக்கிறார். அதற்கு இரண்டு மாதம் கழித்து நீங்கள் குவாரி அமைத்துக் கொள்ளலாம். அமைத்துக் கொண்டு, டிஜிஎம்எஸ்ஸில் சென்று தடையில்லா சான்று வாங்கி வந்தால் போதும் என்று. என்ன அட்டூழியம் இது? இதில் எத்தனை கோடி கை மாறி இருக்கும். இதெல்லாம் மோசடியா இல்லையா? பின் இணைப்பு பக்கம் 80–ஏ ல் ஆங்கில புத்தகத்தில் உள்ளது.

அப்பொழுது எவ்வளவு மோசடி? இதே நிறுவனத்தினால் குவாரி நடத்துகின்றார்கள் வெவ்வேறு பகுதிகளில். சென்னிமலை பக்கத்தில் பனையம்பள்ளி கிராமத்தில் தமிழரசன் கல்குவாரிக்கு முந்நூறு மீட்டர் உயர் மின் கோபுரத்திற்கு

இடைவெளி விட்டு தான் குவாரி நடத்த வேண்டும் என்று கூறி, அன்பரசு என்ற செயற்பொறியாளர் எல்லைமேட்டில் இருக்கக்கூடிய உயர்மின் கோபுர செயற் பொறியாளர் கடிதம் கொடுத்துள்ளார். அப்பொழுது இதுதான் சட்டம். அத்தனை சட்டத்தையும் மீறிக்கொண்டு, காசு இருந்தால் என்ன வேண்டுமானாலும் பண்ணலாம் என்றால், இந்த நாடு எங்கு விளங்கும்? நாடு எப்படி உருப்படும்? இதில் சட்டப்படி எங்கு இருக்கின்றது? இப்படியான வகையில் இந்த மூன்று உயர்மின் கோபுரத்தினுடைய நூற்று முப்பத்து ஐந்து மீட்டர் ஒன்றும், நூற்று எண்பத்து மூன்று மீட்டரில் ஒன்றும் மற்றும் இருநூற்று முப்பத்து எட்டு மீட்டரில் ஒன்றும் உள்ளது இம்மூன்றுமே கூகுல் படங்களாக இங்கு பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற சியாவினுடைய ஐ.ஏ.எஸ்., ஐ.எப்.எஸ் படித்த அதிகாரிகள், பல்வேறு முனைவர் பட்டம் பெற்ற தொழில்நுட்ப வல்லுநர்களிடம் கேட்கின்றோம்? எப்படி அனுமதி கொடுக்க முடிகின்றது? எப்படி முதலில் இதுவரை செல்ல முடிந்தது? கீழ்மட்ட செயல்முறையையே செயல்படுத்த முடியாது. இந்த கூட்டமே வீண். மக்களுடைய இவ்வளவு உழைப்பு வீண். அதிகாரிகளின் உழைப்பு வீண். என்ன வேண்டுமானாலும் மோசடி செய்து அனுமதி பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பதை தவிர, வேறு ஒன்றும் இதில் கிடையாது. எனவே, இந்த குவாரிக்கு உயர்மின் கோபுரத்தின் அடிப்படையில் அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்தார்.

அடுத்ததாக தொடர்ந்து மக்கள் புகார் கூறுகின்றார்கள். இது அனைத்துமே நூறு ஏக்கரில் இருக்கின்றது. குவாரி ஏற்கனவே பத்து ஏக்கரில் செயல்படுகிறது. தற்போது 23 ஏக்கர் கேட்டிருக்கிறார் மூன்று குவாரிகளுக்கும் சேர்த்து இதில் 1.69 சுமார் 4 ஏக்கர்கேட்டிருக்கிறார். இந்த பூமியானது நிபந்தனை பூமி வகைப்பாட்டில் வருகின்றது. இந்த நிபந்தனை பூமி என்ன என்பது வருவாய் துறை அதிகாரிக்கு தெரியும். வேறு யாருக்கும் கொடுக்க முடியாது. பட்டியலின மக்களுக்காக கொடுக்கப்பட்ட பூமியை, பட்டியலின மக்களுக்காக தான் கொடுக்க வேண்டும். இங்கு அந்த மாதிரியான மோசடியும் இருக்கின்றது. அதைப் பற்றி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கூறினார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த நான்கு ஏக்கருக்கு எண்ணூறு மரம் வைப்போம் என்று கூறுகின்றார்கள். ஏற்கனவே இவர்கள் பத்து ஏக்கரில் குவாரி பணி செய்து கொண்டுள்ளார்கள். பத்து ஏக்கர் குவாரி 2020–இல் அனுமதி வாங்கி, 2024 வரை நடத்தியிருக்கின்றார்கள். அந்தக் குவாரியில் பசுமை அரண், என்ன மரம் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? அவர்கள் இந்த அறிக்கையில் கூறுகின்றார்கள். எந்த வகையான மரங்கள் என்றால், ஆல், அத்தி, வேம்பு, பூவரசு, புங்கை இது போன்ற நாட்டு மரங்களை நட்டு வளர்த்துபோம் என்றும். இங்கு ஊர்க்காரர்கள் வந்திருக்கிறீர்கள். மக்களாகிய நீங்கள் சொல்லுங்கள், எந்த நாட்டு மரங்களை வைத்தார்கள் என்று. இனிமேல் எவ்வளவு நடப்போகிறார்கள் என்று. ஏற்கனவே அந்த அனுமதி வாங்கும்

பொழுதும், இந்த நிபந்தனை இருந்தது. எத்தனை மரங்கள் வைத்திருக்கின்றார்கள்? எதுவும் கிடையாது. பேப்பரில் சர்க்கரை என்றால் இனிக்காது. எப்படி இனிக்கும். வைத்தால் தானே இனிக்கும். எனவே, இது போன்ற மோசடிகள் தான்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த குவாரியை பொறுத்தவரை இவர்களுக்கு கிராவல் மண் எடுக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் குவாரிக்கு சாதாரண கற்கள் மற்றும் கிராவல் கற்கள் எடுக்க அனுமதி பெற்றுள்ளார்கள். அந்த இடத்தில் கல் கிடைக்கவில்லை. அந்த மண்ணை எடுத்து அரவை செய்து ரீ–பிராசஸிங் செய்கிறார்கள். நீங்கள் தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள். கிராவல் என்று அனுமதி வாங்கிக்கொண்டு, எடுத்து அதனை மணலாக மாற்றுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த மணல் தரத்திற்கு யார் உத்தரவாதம்? மணல் தரத்திற்கு யார் உத்தரவாதம்? அதற்கு அனுமதி வாங்கி இருக்கிறார்களா?

மண் அப்படியே எடுத்து செல்வதற்கு தான் அனுமதி அதற்கு மாசுகட்டுப்பாடு வாரியம் தான் நடை சீட்டு கொடுக்கிறார்கள். மாசுகட்டுப்பாடு வாரியம் இசைவாணை கொடுப்பார்கள். உதவி இயக்குனர் நடை சீட்டு கொடுப்பார். இங்கு அனைவரும் பேசினார்கள். மண் அரைக்கிறார்கள், மண் அரைக்கிறார்கள் என்று அது ஒரு பேக்டரி. அந்த பேக்டரி. உரிய முறையில் அனுமதி பெற்று இருக்கிறதா? குறிப்பாக பொதுப்பணித்துறை அனுமதி பெற்று இருக்கிறதா? செம்மண் எடுத்து மணலாக மாற்றுகிறார்களா என்றால், அந்த மணலுக்கு என்ன தகுதி? அந்த மண்ணைக் கொண்டு வீடு கட்டுபவர்கள் நிலை என்ன? எனவே, உடனடியாக அதை தடை செய்ய வேண்டும். கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டால் குவாரி உரிமையாளரிடம் இழப்பீடு வாங்கி கொடுக்க வேண்டும். என்ன மோசடி இது? என்ன பித்தலாட்டம்?

ஆற்று மணல் தரமானது, அரசாங்கம் சொல்கிறது. எம் சாண்ட் தரமானது என்றும் அரசாங்கம் சொல்கிறது. இந்த மணல் தரமானது என்று அரசாங்கம் சான்று கொடுத்து இருக்கிறதா? இல்லை. அப்பொழுது என்ன அநியாயம் இது? பணம் இருந்தால் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாமா? மோசடியாக மணலை உற்பத்தி செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், அது எவ்வளவு பெரிய மோசடி? எவ்வளவு பெரிய பித்தலாட்டம்? இதன் மீது உரிய குற்ற நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தெளிவாக சொல்கிறோம் மாசுக்கட்டுப்பாட்டு வாரிய பொறியாளருக்கு, கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்.

இப்பொழுது நாங்கள் ஒரு வழக்கு தொடுத்து இருக்கிறோம். உய்யகொண்டான் கால்வாயிலும், காவிரி ஆற்றிலும் கலப்பதற்கு கிரிமினல் வழக்கு பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று ஏற்கனவே தாமிரபரணிக்கு உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவு போட்டு

உள்ளது. இதுபோல் மாசு செய்பவர்கள் மீது, அபராதம் மட்டுமல்ல, அதன் உரிமம் பறிக்கப்படுவது மட்டுமல்ல, கிரிமினல் வழக்கு பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று. மோசடியான மணல் என்ற பெயரில் பித்தலாட்டமான வேலை செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்தார்.

அடுத்ததாக வெடிமருந்து இவர்கள் சொன்னார்கள், இரவு முழுவதும் வெடிக்கிறார்கள் என்று. நீங்கள் உரிமத்தில் என்ன கொடுக்கிறீர்கள்? ஈ.சியில் நீங்கள் கொடுக்கும் செயல்முறை ஆணையில் குவாரி இயக்கம் காலை ஏழு மணி முதல் மாலை ஐந்து மணி வரை அமைய வேண்டும் என்று கொடுக்கிறீர்கள். இந்த ஆவணத்தில் பார்த்தோம். காலை ஒன்பது மணி முதல் மாலை ஐந்து மணி வரை குவாரி இயங்கும் என்று கொடுத்திருக்கிறது. சரி ஆறு மணியே இருக்கட்டும். இங்கு இரவு முழுவதும் எதற்கு வெடிக்கிறார்கள்? வெடிக்கிறார்களா? இல்லையா? இங்கு பேசிய பலர் பதிவு செய்தார்கள். அப்பொழுது இது என்ன மோசடி? என்று கேள்வி எழுப்பினார்.

இன்னொன்றும் கூட தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இந்த நிறுவனம் ஏற்கனவே வெவ்வேறு பகுதிகளில் நான்கு பக்கம் குவாரி நடத்தினார்கள். ஈங்கூரில் ஒன்றும் மற்றும் எக்கட்டாம்பாளையத்தில் மூன்று. இக்குவாரி உரிமையாளர்கள் பெருந்துறை மாசு கட்டுப்பாடு வாரியத்தில் போட்ட கையெழுத்து கடிதம் இருக்கிறது. அதில் அவர்கள் கூறியிருப்பது என்னவென்றால் நாங்கள் ஒவ்வொரு வெடிமருந்திற்கும் நடைசீட்டு வாங்கும் பொழுது, நாங்கள் நாணல் வெடி வாங்குவோம் என்று கையெழுத்து போட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதில் குவாரி உரிமையாளர் மகேந்திரன் அவர்களும், மேலாளர்கள் அனைவரும் மற்றும் மூன்று நபர்கள் அதில் கையெழுத்து போட்டு கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒரு சீட்டு கூட இன்றுவரை கொடுத்ததில்லை. வெடி மருந்து வாங்கியதற்கும் , நாணல் வெடி வாங்கியதற்கும், அப்பொழுது சட்ட விரோத வெடிமருந்து நடமாட்டம் இங்கு இருக்கிறது? அதை காவல்துறை தான் பிடிக்க வேண்டும். காவல்துறை தான் சட்டவிரோத வெடிமருந்து வந்தால் பிடிக்க வேண்டிய பொறுப்பு. எதாவது பிடித்திருக்கிறீர்களா? கேட்டால் ஒன்றும் கிடையாது. வெடிமருந்து வெடித்து இறப்பார்கள். இங்கேயே இறந்தார்கள். திருப்பூரில் நான்கு நபர்கள் இறந்தார்கள். கோடங்கிபாளையத்தில் மூன்று பேர் இறந்தார்கள். தமிழ்நாட்டில் போன வருடம் வெடிமருந்து விபத்தில் மட்டும் கிட்டத்தட்ட ஐம்பது நபர்கள் இறந்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது சட்ட விரோத வெடிமருந்து எங்கிருந்து வந்தது? வெளிநாட்டிலிருந்து கடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

மேலும் நாணல் வெடி வாங்கினால் தான் அரசு ஆவணம். அது அரவங்காடு வெடி மருந்து தொழிற்சாலையில் இருந்து வாங்க வேண்டும். இந்த குவாரி உரிமையாளர்கள் தேச துரோகிகளாக இருக்கிறார்கள். வெளிநாட்டிலிருந்து வெடி

மருந்து கடத்திக் கொண்டு வந்து இங்கு வெடித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். எனவே அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

அடுத்ததாக சாலை தொடர்பாக நேற்று கூட உங்களிடம் பலரும் மனு கொடுத்திருப்பார்கள். பத்து டன் தான் பஞ்சாயத்து சாலையில் செல்ல வேண்டும் என்று தெளிவாக விதிகள் இருக்கிறது. சாலையில் ஒரு டன் அதிகமாக எடுத்துக் கொண்டு சென்றாலும், அந்த வண்டியை பிடித்து அபராதம் போடுவது மட்டுமின்றி, டி.என்.பி.பி.டி.எல்– பொது சொத்துக்கு சேதாரம் விளைவித்தலின் கீழ் கிரிமினல் வழக்கும் பதிவு செய்து சிறையில் அடைக்க வேண்டும் என்று போக்குவரத்து துறை ஆணையர் தெரிவித்துள்ளார். மேலும், கறிக்கோழியைப் பற்றி பேசியதற்காகவே வழக்கறிஞர் ஈசனை சிறையில் அடைத்திருக்கிறார்கள். குவாரி உரிமையாளர்கள் பஞ்சாயத்து சாலையில் 1 யூனிட் அதாவது வாகன எடையோடு சேர்த்து பத்து டன் தான் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று நான் கூறவில்லை, போக்குவரத்து துறை ஆணையாளர் 24.09.2023 அன்று அனைத்து அதிகாரிகளுக்கும் அனுப்பி இருக்கிறார். அதை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றும் பத்து டன்னுக்கும் மேல் கற்களோ, எம்.சாண்டோ, அதேபோல் ஜல்லியோ பஞ்சாயத்து சாலையில் ஏற்றிக்கொண்டு செல்வதற்கு சட்டப்படி தகுதி இல்லை என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டு உத்தரவிட்டுள்ளது எனவும் கூறினார்.

இங்கு வருகை தந்துள்ள வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களிடம் நாங்கள் கூறுகிறோம். பத்து நாட்களில் மாவட்டம் முழுவதும் செல்லக்கூடிய சாலைகளில் பத்து டன் எடைக்கு மேல் ஏற்றிக் கொண்டும் செல்லும் வாகனங்களை பிடித்து, அபராதம் போடுவது மட்டுமின்றி, அதன் மீது பொது சொத்திற்கு சேதாரம் விளைவித்தலின் கீழ் வழக்கு பதிவு செய்யவில்லை என்றால், தேர்தல் காலத்தில் இந்தப் பகுதியில் மிகப்பெரிய சட்ட ஒழுங்கு பிரச்சனை ஏற்படும். மக்களே சட்டத்தை கையில் எடுப்பதற்கு அரசியலமைப்பு சட்டம் 51–ஏ அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறது. உரிமை கேட்பது மட்டுமல்ல, பொது சொத்துக்கு சேதாரமானால், அதனை தடுக்க வேண்டிய கடமை, பொது மக்களுக்கு இருக்கிறது என்று அரசியலமைப்பு சட்டம் சொல்கிறது. அதை நாங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

எனவே, எந்த வழியில் சென்றாலும் பஞ்சாயத்து சாலையாக இருந்தால் பத்து டன், தேசிய நெடுஞ்சாலை என்றால் நாற்பத்து ஒன்பது டன் தான் கொண்டு செல்ல வேண்டும். ஆனால் பத்து டன் போக வேண்டிய சாலையில் பதினாறு டயர் லாரியில் தொண்ணூறு டன் கொண்டு செல்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து சாலை போடுவதற்கு ஒரு கிலோ மீட்டருக்கு ஐம்பது லட்சம் முதல் ஒரு கோடி வரையும் தேசிய நெடுஞ்சாலை

என்றால் ஐந்து கோடியில் இருந்து இருநூற்று பத்து கோடி வரையும் செலவாகிறது. மொத்தம் மூன்று குவாரி ஐந்து வருடங்களுக்கு இயங்கினால், எட்டு கோடி பஞ்சாயத்திற்கு வரும் என்று சொல்கிறீர்களே, நீங்கள் ஒரு கிலோமீட்டர் சாலையை பாழாக்கினாலே அந்த தொகை முடிந்துவிடும் என்று தெரிவித்தார்.

நீங்கள் போடும் எழும்பு துண்டு யாருக்கு? நீங்கள் வரி செலுத்துகிறீர்கள் அவ்வளவுதான். நான் கூட காலையில் ஒரு ஹோட்டலில் சாப்பிட்டேன், அதற்கு 18 சதவீதம் ஜிஎஸ்டி அரசாங்கத்திற்கு பணம் செலுத்தி விட்டு தான் வந்திருக்கிறேன். நீங்கள் செலுத்தும் பசுமை நிதி, மாவட்ட கனிமநிதி, சி.எஸ்.ஆர் நிதி எல்லாம் மக்களுக்கு செய்கிறேன் என்று சொல்லக்கூடாது, அது பித்தலாட்டம் ஏமாற்று செயலாகும். எனவே, இப்பொழுது நாங்கள் சொல்கிறோம். இன்று தேதி 10.02.2026 வரும் 18.02.2026 தேதிக்குள் நீங்கள் இதை தடுத்து நிறுத்தாவிட்டால், திருப்பூர் மாவட்டத்தில் அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று தாழ்மையோடு தெரிவித்துக் கொண்டார்.

அடுத்ததாக சமூகப் பிரச்சனை. சமூக பிரச்சனையில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், சமூக பதட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஊருக்குள் கோவிலுக்கு பணம் தருகிறேன் என்றும், தனி நபருக்கு பணம் தருகிறேன் என்றும், நேற்று கூட இங்கு இருக்கின்ற ஒரு நபரிடம் அந்த குவாரிகாரர் முகிலனுக்கு ஏற்கனவே பத்து கோடி கொடுத்துள்ளோம் என்றும் தற்சமயம் பத்து லட்சம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்று கூறியுள்ளார். மேலும், அவர் எங்கள் ஊர்க்காரர் தான் என்றும் சொல்லி இருக்கிறார். இதெல்லாம் எப்பொழுதும் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கின்ற விஷயம்தான். நான் வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்களிடம் ஒரு புத்தகம் கொடுத்துள்ளேன். அதன் முன்பக்கம் பாருங்கள். ஐந்தாவது கட்டுரையில் கொடுத்திருக்கின்றோம். எக்கட்டாம்பாளையத்தில் இயங்கிய இதே குவாரியை தமிழ்ச்செல்வன் என்பவர் மூட வைத்தார். அதற்காக அவரை மே 04, 2022 அன்று கூலிப்படையை வைத்து இந்த குவாரி உரிமையாளர்கள் தான் வெட்டினார்கள். இதை அவர்கள் இல்லை என்று கூறுவார்களா? நாளைக்கு உங்கள் ஊரிலும் அதே நிலைமைதான். ஒன்பது குவாரியை மூட வைத்தார், அதற்காக அந்த ஒன்பது குவாரி உரிமையாளர்களும் சேர்ந்து இவ்வாறு செய்தனர். எனவே இவ்வாறு சமூகப் பிரச்சனையை ஏற்படுத்தி சமூகப் பதற்றத்தை ஏற்படுத்துவார்கள். ஒரு தொழில் நடப்பதால் மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம் கிடைத்தால் நல்லது. ஆனால் இந்த குவாரியை பொறுத்தவரை முழுக்க முழுக்க விதிமீறல்களோடே இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொண்டார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக வேலை வாய்ப்பு பற்றி கூறினார்கள். இந்த மூன்று குவாரிகளோடு சேர்ந்து நான்கு குவாரிகளில் 140 பேருக்கு வேலை கிடைக்கும் என்று

கூறினார்கள். நான் கேட்கின்றேன், இங்கே குவாரி உரிமையாளர், குவாரியினுடைய மேலாளர், மற்றும் குவாரியினுடைய திட்ட வடிவமைப்பாளர் வந்திருப்பார்கள். ஏதாவது ஒரு தொழிலாளிக்கு நீங்க சட்டத்தில் சொன்னபடி, இ.எஸ்.ஐ., பி.எப்., இன்சூரன்ஸ் கொடுத்து இருக்கின்றீர்களா? யாராவது ஒரு தொழிலாளிக்காவது கொடுத்திருக்கின்றீர்களா? குவாரியை ஆதரித்துப் பேசியவர்கள் சொல்லுங்கள் பார்க்கலாம். தொழிலாளிகள் இறந்தால் கேட்பதற்கு ஆள் கிடையாது. திருப்பூர் மாவட்டத்தில் கடந்த ஐந்து வருடத்தில் பதினைந்து தொழிலாளிகள் இறந்துள்ளார்கள். ஒருவருக்குக்கூட ஒரு பைசா கூட கொடுத்ததில்லை. சட்டப்படி கொடுக்க வேண்டியது கிடைக்க வேண்டும் அல்லவா. நாங்கள் கரூரில் போராடி, என்.டி.சி குவாரியிலிருந்து இருபத்து நான்கு லட்ச ரூபாய் வாங்கி கொடுத்தோம். தொழிலாளிக்கும், விவசாயிக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை மற்றும் அரசு சொத்தை அழிப்பதினால் அரசிற்கும் பாதுகாப்பு இல்லை எனத் தெரிவித்தார்.

அது மட்டுமல்ல இந்த குவாரி திட்டத்தில் ஆறு இடங்களில் காற்றாய்வு செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகின்றார்கள். மரியாதைக்குரிய கோட்டாட்சியர் அவர்களிடம் கேட்கின்றோம். காற்றாய்வு செய்த ஆறு இடங்களின் அட்சரேகை, தீர்க்க ரேகை காட்டி இருக்கின்றார்கள். மூன்று மாதம் ஆய்வு செய்ததற்கு மின்சாரம் எடுத்திருக்கிறார்கள் அது நல்லது தான். ஆனால், ஆய்வு எடுத்ததற்கான மின் பயனீட்டு அளவு எங்கே இருக்கிறது என்று சொல்ல சொல்லுங்கள். அது கடையாக இருக்கலாம், வீடாக இருக்கலாம், தொழிற்சாலையாக இருக்கலாம், விவசாய மின்சாரமாக கூட இருக்கலாம். ஆனால் எங்கே எடுத்தார்கள் என்று கூறச் சொல்லுங்கள். எங்கு எடுத்திருந்தாலும் மின் பயனீட்டு அளவு அதிகரித்து இருக்கும். கூறினார்கள். ஒரு மணி நேரத்திற்கு ஒருமுறை என்று தொடர்ச்சியாக மூன்று மாதம் இந்த குவாரியை ஆய்வு செய்தோம் என்று அறிக்கை கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அந்த ஆய்வு செய்த காலம் மார்ச் முதல் மே 2025 வரை என்று கூறி இருக்கின்றார்கள். நீங்கள் அந்த மின்சாரம் எடுத்த இடத்தைக் காட்டுங்கள். காட்டுவார்களா என்று கேட்டால் கிடையாது. ஏனென்றால், உட்கார்ந்த இடத்திலேயே அறிக்கை தயார் செய்துள்ளார்கள், இவ்வாறுதான் இருக்கிறது. எனவே, இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அடுத்ததாக நாற்பத்து ஐந்து வகையான ஆவணங்கள் கொடுக்க வேண்டும். ஒரே ஒன்றை சொல்லிக் கொள்கின்றேன். டவர் லைன் இருந்தால் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? இந்த டவர் லைன் இருக்கின்றதா இல்லையா என்று யாரை கேட்டுச் சொல்ல வேண்டும்? மேற்பார்வையாளர் பொறியாளர் அவர்களிடம் கடிதம் வாங்கி கொடுத்திருக்க வேண்டும் அல்லவா? கொடுத்துள்ளார்களா?. நகர் ஊரமைப்புத் துறையின் அங்கீகாரம் பெற்ற வீடு இருக்கின்றது என்று கூறினேன். அதற்கு

பஞ்சாயத்தில் கடிதம் வாங்கி வைத்திருக்கின்றார்களா? நகர் ஊரமைப்புத் துறையின் அங்கீகாரம் வாங்கி வைத்துள்ளார்களா? எதுவும் கிடையாது. வருவாய்த்துறை அதிகாரியிடம் நான்கு சான்றுகளைக் பெற்று வைத்து விட வேண்டியது, எல்லாவற்றையும் ஏமாற்றி வெறுமனே அமர்ந்த இடத்தில் எதையாவது எழுத வேண்டியது. அனைத்து ஆவணங்களும் முறையாக வைத்திருந்தால் நான் பேச வேண்டிய வேலையே கிடையாது. நீங்கள் அங்கீகாரத்திற்கே அனுப்பி இருக்கமாட்டீர்களே? எனவே, இப்படியான மோசடிகள் இருப்பதனால் இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது எனத் தெரிவித்தார்

அடுத்ததாக பலரும் கேட்கலாம். இந்த மணல் இல்லை என்றால், என்ன செய்வது? ஆற்று மணலையும் முகிலன் வேண்டாம் என்று கூறுகின்றார். கடந்த ஆட்சியில் முதலமைச்சரும் வேண்டாம் என்று கூறினார். இப்பொழுது ஆற்று மணலும் வேண்டாம், செயற்கை கல் மணலும் வேண்டாம் என்றால், மணலுக்கு என்ன செய்ய வேண்டும்? என்பதற்கு நான் கூறவில்லை. இன்றைய மரியாதைக்குரிய தமிழக முதல்வர் ஸ்டாலின் அவர்கள் எங்களை கேட்டு, 22, நவம்பர் 2014, அன்றைக்கு மாலை 5 மணி 17: 14 நிமிடத்தில் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அவருடைய முகநூலில் இவ்வாறு எழுதி இருக்கின்றார். தமிழகத்தில் உள்ள இயற்கை வளங்கள் பறிபோவதை தடுக்க, வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் மணல் விற்பனையை அனுமதிக்க குதிரை பேர அரசு மறுப்பது ஏன்? என்ற கேள்விக்கு எந்த பதிலும் கிடையாது". தமிழ்நாட்டிற்கு நாளொன்றுக்கு இருபத்து ஓராயிரம் லாரி லோடு மணல் தேவை உள்ளது. அதை அடிக்கடி நிலநடுக்கம் வரக்கூடிய மலேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிடமிருந்து இயற்கையான ஆற்று மணலை கட்டணமே இல்லாமல் இலவசமாக பெற்றுக்கொள்வதற்கான வழிவகைகளை மட்டுமின்றி, இதற்காக எடப்பாடி அவர்களின் ஆட்சியிலும், ஸ்டாலின் அவர்களின் ஆட்சியிலும், ஐந்து முறை தமிழ்நாடு நீர்வளத்துறை (W.R.D) உத்தரவு கொடுத்துள்ளது. நீர்வளத்துறை மாதம் ஐந்து இலட்சம் மெட்ரிக் டன் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகின்றது. ஆனால், மாதம் பதினைந்து இலட்சம் மெட்ரிக் டன் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். எனவே பிரச்சனையை சொல்வது மட்டுமல்ல. பிரச்சனைக்கான தீர்வையும் சேர்த்து சொல்கின்றோம். எனவே முதல் கல்குவாரியான புல எண். 543–க்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக் கொண்டார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக 538/2ஏ, 2பி, 2 (பகுதி) என்று கொடுத்துள்ளார்கள். எனக்கு ஒரு மிகப்பெரிய கேள்வி இதுதான். இங்கு இவர்கள் நூற்றுக்கணக்கான கோடி உற்பத்தி செய்கின்றோம் என்று கூறுகின்றார்கள். நூற்றுக்கணக்கான கோடி உற்பத்தி செய்கின்றவர்கள் எதற்காக பகுதி என கொடுக்கிறார்கள். நாம் ஒரு சென்ட் நிலத்தை என்ன செய்கின்றோம்? உட்பிரிவு செய்து விடுகின்றோம் அல்லவா. ஆனால்

இவர்கள் ஒரு குவாரியை நடத்துவதற்கு முப்பது வருடத்திற்கு அனுமதி வாங்கி விடுகிறார்கள். தற்சமயம் குவாரிக்கான அனுமதி காலம் முப்பது வருடம் என்று அரசு மாற்றிவிட்டது. சரி, கொடுத்ததைப் பற்றி நாம் பேசப்போவதில்லை. அதில் ஒரு தொழில் செய்கின்றவர்கள் ஏன் உட்பிரிவு செய்யவில்லை. பகுதி என ஏன் கொடுக்கிறார்கள்? பகுதி என்று சொன்னால் பித்தலாட்டம் என்று பொருள். வேறு இடத்தில் எடுத்துக் கொண்டு இந்த இடத்தை மறைத்துக் கொள்வது ஆகும். உட்பிரிவு செய்வதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஆகும்? வாரக்கணக்கில் தான். இவர்கள் 2023–ல் அளித்த விண்ணப்பம் மூன்று வருடம் கழித்து தான் நடைமுறைக்கு வருகின்றது. பகுதி என அளித்தால், தொடங்கும் பொழுது பித்தலாட்டமாக தொடங்குகின்றார்கள். தயவுசெய்து திருப்பூர் கோட்டாட்சியர் அவர்களுக்கு, இது மாதிரி பணம் கட்டி அனுமதி கேட்டு வரும் பொழுது, உட்பிரிவு செய்யவில்லை என்றால், அதை நடைமுறைக்கு அனுப்பாதீர்கள், கிராம நிர்வாக அலுவலருக்கும் அனுப்பாதீர்கள். மேலும், அ–1 நோட்டீஸ்க்கும் தயார் செய்வதற்கும் அனுப்பாதீர்கள். இவற்றை நாங்கள் தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டே இருக்கின்றோம். இக்கோரிக்கையை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

எனவே இந்த குவாரிக்கும், ஏற்கனவே கூறிய புல எண்.553–ல் உள்ள அமையுள்ள குவாரிக்கும் அருகில் வீடு உள்ளது. கிராம நிர்வாக அலுவலர் இங்கு இருந்தால் ஆவணங்களைப் பார்த்துக் கொள்ளலாம், வீடு இருக்கிறது. வீடு இடிந்து இருந்தாலும், வீடு சிதிலம் அடைந்து இருந்தாலும், அப்புறப்படுத்தினாலும் அரசாங்க அறிக்கையில் வீடு என்று தான் குறிப்பிட வேண்டும் என்று ஆணை தெளிவாக இருக்கிறது. எனவே குவாரி புல எண்.583 ன் வடமேற்கு பகுதியில் 280 மீட்டர் இடைவெளியில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட வீடு இருப்பதால், இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது. அது மட்டுமல்ல புல எண்.543–ல் ஊராட்சி அங்கீகாரம் பெற்ற மனைப்பிரிவு இருக்கின்றது. எனவே சட்டப்படி 300 மீட்டருக்குள் வீடுகளும் மற்றும் மனைப்பிரிவும் இருப்பதினால் இதற்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக ஏற்கனவே குவாரி புலத்தை சுற்றி தற்காலிக வீடுகள் இருக்கின்றது. இந்தக் குவாரியைப் பொறுத்தவரை கூகுளில் பார்த்தீர்கள் என்றால், , 191, 271, 293வது மீட்டரில் வீடுகள் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாமே கூகுள் படங்களாக ஆவணங்களில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இதனை அதிகாரிகளிடம் ஆவணங்களாக கொடுத்து விடுவோம். எனவே, கிழக்கு பகுதியில் 271, தென்கிழக்கு பகுதியில் 191 மற்றும் 293 மீட்டருக்குள் வீடுகள் இருப்பதனால், இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

அது மட்டுமல்ல இணைப்பு புத்தகம் பக்க எண்.241, 242—ல் இந்த குவாரிப்புலத்தின் மேற்குப் பகுதியில், 135 மீட்டரில் டவர் லைன் இருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். அதே போன்று 248 மீட்டர் இடைவெளியிலும் இரண்டு டவர் லைன்கள் இருக்கின்றது என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். எனவே, 300 மீட்டருக்குள் டவர் லைன் இருப்பதை கூகுள் படங்களாகவும் எடுத்து வைத்துள்ளோம். ஆகவே, இதற்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது. இணைப்பு புத்தகம் பக்க எண். 241, 242 இல் 135 மீட்டரில் டவர் லைன் செல்கிறது அதற்கு டிஜிஎம்எஸ்—ல் தடையில்லா சான்று பெற்றுக் கொள்ளவோம் என்று தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார்கள். ஆனால், இதற்கு அனுமதி கொடுக்கவே முடியாது. அதற்கு அப்புறம் எதற்கு டிஜிஎம்எஸ்—ன் தடையில்லா சான்று. முந்நூறு மீட்டர் இடைவெளிக்குள் டவர் லைன் இருக்கக் கூடாது என்று எதற்காக கூறுகின்றார்கள். வெடிவெடித்தால் கல் சென்று, அந்த கம்பியில் விழுகும், கம்பியில் விழுந்தால், கம்பி அறுந்து கீழே விழுகும். கம்பி அறுந்து விழுந்தால் நானும், நீங்களும், நம் ஆடு, மாடுகளும் தான் இறக்கும். எனவே, முந்நூறு மீட்டருக்குள் வீடு இருக்கக்கூடாது என்பதற்கும், 300 மீட்டரில் உயர்மின் கோபுரம் செல்லக்கூடாது என்பதற்கும், 50 மீட்டர் இடைவெளியில் தாழ்வழுத்த மின்சார கம்பி செல்லக்கூடாது என்பதற்கும் இதுதான் காரணம். இப்பொழுது இந்த குவாரியை பொறுத்தவரை உயர்மின் கோபுரம் இரண்டு உள்ளது. ஆகவே சட்டப்படி இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்க முடியாது. புல எண். 538/2ஏ, 2பி மற்றும் 2 (பகுதி)ல் 2.90.8 ஹெக்டர் கிட்டதத்தட்ட ஏழே கால் ஏக்கர் பரப்பளவில் உள்ள இந்த குவாரிக்கு சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்கக்கூடாது, அனுமதி கொடுக்க முடியாது எனத் தெரிவித்தார்.

அதற்கு அடுத்த படியாக, மூன்றாவதாக புல எண். 537/1, 2, 3, 536 முழுமையாக 4.51.0 ஹெக்டர் அதாவது கிட்டத்தட்ட பதினோறு ஏக்கர் பரப்பளவில் குவாரிக்கு அனுமதி கேட்டுள்ளார்கள். அந்த குவாரியைப் பொறுத்தவரை 300 மீட்டர் சுற்றளவில் தற்காலிக வீடுகள் இருக்கிறது. குவாரிப் புலத்தின் தெற்குப் பகுதியில் 54 மீட்டர், 134 மீட்டர் மற்றும் 141—வது மீட்டரிலும், கட்டிடங்கள், குடியிருப்புகள் இருக்கின்றன. எனவே, இந்தக் குவாரிக்கும் சட்டப்படி அனுமதி கொடுக்க முடியாது என்று கூறினார்.

அதுமட்டுமல்ல மூன்று குவாரிக்கும் சேர்த்து, பொதுவாகச் சொல்கிறேன். 500 மீட்டர் சுற்றளவில் அரசாங்க ஆழ்துளை கிணறு, மேல்நிலை நீர்த்தேக்க தொட்டி இருந்தால், குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று முகிலன் கூறவில்லை, சிறுகனிம சலுகை விதிகள் சட்டம் கூறுகின்றன. அந்த சட்டத்தில் தெளிவாக கூறப்பட்டுள்ளது. உள்ளாட்சி அமைப்போ, மத்திய அல்லது மாநில அரசுகளால் போடப்பட்ட ஆழ்துளை கிணறு, தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தினுடைய பணிகள்

ஆகியவற்றின் ஏதாவது ஒன்றின் நீரேற்றும் அமைப்புகள், நீர் வழங்கு ஏற்பாடுகள் இருந்தால் 500 மீட்டர் தூரத்திற்குள் குவாரிப் பணிகள் செய்யக்கூடாது. எதற்கென்றால், வெடி வெடித்தால் கல் சென்று அடைத்து விடும், கட்டிடம் இடிந்து போய்விடும். ஆகவே, இந்த குவாரியைச் சுற்றி 500 மீட்டர் இடைவெளியில் ஆழ்துளை கிணறும், மேல்நிலை நீர்த்தேக்க தொட்டியும் இருக்கா? இல்லையா? கையைத் தூக்கிச் சொல்லுங்கள். அப்பொழுது இந்த மூன்று குவாரிகளுக்குமே எவ்வித வகையிலும் அனுமதி கொடுப்பதற்கான வரைமுறைகள் சட்டப்படி கிடையாது எனத் தெரிவித்தார்.

இவர்கள் டிஜிஎம்எஸ்–ல் அனுமதி வாங்கிக் கொண்டு இயக்கலாம் என்று கதை கூறலாம். நான் கூறியவை எல்லாமே வெற்று பேச்சு அல்ல எல்லாம் க்ரிட்டீரியாவின் அடிப்படையிலேயே கூறுகிறேன். இவ்வளவு க்ரிட்டீரியா விதிமீறல்கள் இருப்பதால் தான் இந்த குவாரிகளின் கருத்துக் கேட்பு கூட்டமானது பதிவு செய்த நாளிலிருந்து நடைபெறுவதற்கு மூன்று வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. மூன்று வருடங்களாக லஞ்சத்தை கொடுத்து, கொடுத்து வருவதற்கு இவ்வளவு நாட்கள் ஆகிவிட்டது. சென்ற வாரம் வருவாய் கோட்டாட்சியர் அவர்கள் கலந்து கொண்ட குவாரியின் கருத்துக் கேட்பு கூட்டம் அனுமதி வாங்கிய மூன்றே மாதத்தில் வந்து விட்டது. ஆனால், இந்தக் குவாரிக்கு மூன்று வருடங்கள் ஆகியிருக்கின்றது. ஏனென்றால், அத்தனை விதிமீறல்கள் இவற்றில் இருக்கின்றது என்பதை தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இவற்றில் பாதிக்கப்படுவது பட்டியலின மக்கள் மற்றும் பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மட்டுமல்ல. ஆடு, மாடு, பறவைகள், விலங்குகள், பயிர் அனைத்தும் பாதிக்கப்படும். இவை அனைத்திற்கும் விதிமீறி இருக்கின்றது. நாம் மனிதநேயத்தோடு மட்டுமல்ல, உயிர்நேயத்தோடு பேசிக்கொண்டு இருக்கின்றோம் என்று கூறினார்.

நேற்று முன் தினம் இந்த நிறுவனம் இயங்கிய குவாரிக்கு அருகில் இருப்பவரை சென்று பார்த்தேன். இரண்டு வயது குழந்தைக்கு சர்க்கரை நோய். இன்சுலின் போட்டுக் கொண்டு உள்ளார்கள். ஈரோடு பேபி மருத்துவமனையின் பதிவேட்டின்படி பதினேழு வயதுக்கு கீழ் இருப்பவர்களில் 2000 நபர்களுக்கு சர்க்கரை நோய் உள்ளது. இந்திய அரசாங்கத்தினுடைய சிபிஎஸ்சி பள்ளிக்கூடம் அனைத்திலும் தெளிவாக உத்தரவை போட்டுவிட்டார்கள். இங்கு வசதி இருப்பவர்கள் அனைவரும் குழந்தைகளை சி.பி. எஸ். சி பள்ளிகளுக்கு அனுப்புவீர்கள். அங்கு குழந்தைகளுக்கு பள்ளிக்கூடத்தில் சர்க்கரை போர்டு அமையுங்கள். குழந்தைகளுக்கு ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை சர்க்கரை பரிசோதனை எடுங்கள் என்று அரசாங்கம் உத்தரவிட்டுள்ளது. நாம் எங்கு சென்று கொண்டு இருக்கின்றோம்? வளர்ச்சியைப் பற்றி பேசுகிறோம். மனசாட்சி உள்ளவர்கள் பேசுங்கள். இந்தக் குவாரி இயங்கினால் காற்று மாசுபாட்டால் குழந்தைகளுக்கு சர்க்கரை நோய் ஏற்படும் அபாயம் உள்ளது. அது, இங்கு இருக்கின்ற

அதிகாரிகளின் குழந்தைக்கோ, பேசுகின்ற எனக்கோ, குவாரி உரிமையாளர்களுக்கோ, பொதுமக்களுக்கோ ஏற்படலாம். மேலும், வெடி வைத்தார்கள், ஆடு, மாடு மேய்க்க முடியவில்லை என்பதை பற்றி மட்டும் நீங்கள் பேசுகிறீர்கள். ஆனால் உங்களுடைய எதிர்கால தலைமுறையே இருக்காது. காற்று மாசுபாட்டால் குழந்தைகளுக்கு சர்க்கரை நோய் ஏற்படும் அபாயத்தை தொடர்ந்து, மே 17–ஆம் தேதி ஒன்றிய அரசாங்கத்தால் சுகர் போர்டு அமைக்க சொல்லி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு அடுத்தபடியாக மலட்டு தன்மை கூடவே வரும். நாம் வாழ்வது எதிர்கால சந்ததிக்காக தான். நம்முடைய பேரக்குழந்தைகளாக இருக்கலாம் அல்லது நம்முடைய குழந்தைகளாகவே இருக்கலாம். அந்த குழந்தைக்கு குழந்தை பிறக்காது என்று சொன்னால் சமூகத்தின் நிலைத்தன்மையை அழிக்கிறார்கள் என்று கூறினார்.

அதுமட்டுமல்ல உங்களுக்கே தெரியும். உங்களுடைய கிராமத்திற்கு அருகில் உள்ள கிராமம் முதலிபாளையம். முதலிபாளையத்தில் மாநகராட்சியின் திடக்கழிவுகளை விருப்பத்தில் வந்து கொட்டவில்லை. ஒரு நண்பர் கூறினார், அரசாணை.23/2022–ன் படி குவாரி இயங்கி முடிந்தபின் அவற்றை தண்ணீர் தேக்கி வைக்கும் தொட்டியாக பயன்படுத்துங்கள் என்று. ஏற்கனவே சட்டம் அப்படித்தான் உள்ளது. குவாரி குழிகள் இயக்கி முடித்தால் குவாரி உரிமையாளர்கள் கூட குவாரிக்குள் செல்ல முடியாது. அவற்றை தண்ணீர் தேக்கி வைக்கின்ற தொட்டியாக பயன்படுத்த வேண்டும் என்று தான் இருக்கின்றது. இப்பொழுது அரசாணை 23/2022 என்ன கூறுகின்றது என்றால், மேலாண்மை செய்யப்பட்ட திடக்கழிவுகளை குவாரியில் கொட்டி நிரப்பலாம் என்று உத்தரவிட்டுள்ளார்கள். இங்கு யார் மேலாண்மை செய்கின்றார்கள்? இங்கு தலைவர்கள் இருக்கின்றார்கள். பிளாஸ்டிக் பேப்பர்களை பயன்படுத்தக் கூடாது என்று நான் நினைக்கின்றேன். ஆனால், என் வீட்டிற்கு பருப்பு வாங்குகின்றேன் பிளாஸ்டிக் பேப்பரில் தான் வருகின்றது. ஷாம்பு வாங்குகின்றேன் பிளாஸ்டிக் பேப்பரில் தான் வருகின்றது. ரேஷன் கடையில் உப்பு வாங்கி கொண்டு வந்தால், அதுவும் பிளாஸ்டிக் பேப்பரில் தான் வருகின்றது. ஆக மொத்தம் ஐந்து பேப்பர்கள் ஆகிவிட்டது. இவற்றை சுத்திகரிப்பதற்கு அரசிடம் ஏதாவது திட்டம் இருக்கின்றதா? கிடையாது. அவைகள் கடைசியில் நம்முடைய ஊரின் பாறைக்குழிக்கு தான் வரும். வராது என்று யாராவது கூற முடியுமா? மேலும், முதலிபாளையத்தில் ஒரு லட்சத்து இருபது ஆயிரம் டிடிஎஸ் என்ற அளவிற்கு வந்துவிட்டது என்று ஆதங்கத்துடன் தெரிவித்தார்.

மேலும், நீரின் டிடிஎஸ் அளவு 200 இருந்தால் குடிக்கலாம், 500 டிடிஎஸ் இருந்தால் விவசாயத்திற்கு பயன்படுத்தலாம். இப்போது உங்கள் ஊரின் தண்ணீருடைய டிடிஎஸ் அளவு எவ்வளவு தெரியுமா? மேலிருந்து எடுக்கப்படக்கூடிய தண்ணீரில் டிடிஎஸ் இன் அளவு இப்பொழுது 700 ஆக உள்ளது என்று இந்த வரைவு

சுற்றுச்சூழல் தாக்க மதிப்பீட்டு புத்தகத்திலேயே கொடுத்திருக்கின்றார்கள். மேலிருந்து எடுக்கப்பட்ட கூடிய தண்ணீர் என்றால் இங்கு ஓடுகின்ற ஓடை, இங்கு இருக்கக்கூடிய குளத்திலிருந்து எடுக்கும் தண்ணீராகும் அதன் டிடிஎஸ் 770 ஆக இருக்கிறது என்று இவர்கள் கொடுத்த அறிக்கையிலேயே இருக்கின்றது. அப்போது எதிர்கால தலைமுறை இங்கு வாழ முடியுமா? ஏதோ குவாரிகாரர்கள் ஐந்து, பத்து கொடுக்கிறார்கள். செலவிற்கு காசு கொடுக்கிறார்கள் என்று வந்து பேசலாம். நீங்கள் குடிக்கின்ற தண்ணீரில் உங்கள் ஊரில் இப்பொழுதே விஷம். காவேரியில் இருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரலாம் என்று கூறுகின்றார்கள். ஆனால் காவேரியில் இருந்து வருகின்ற தண்ணீர் விஷமாகிவிட்டது. அதற்கு நான் உயர் நீதி மன்றத்தில் ஒரு வழக்கு தொடுத்துள்ளேன். காவேரி நீர் விஷம் என்று நான் கூறவில்லை ஒன்றிய அரசினுடைய ஐஐடி 22 இடங்களில் ஆய்வு செய்து, காவேரி நீரில் மருத்துவ கழிவுகள் அதிகமாக இருக்கின்றது என்று இரண்டு வருட ஆய்வில் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். இந்தத் தண்ணீரை குடித்தால், சர்க்கரை நோய், மலட்டுத்தன்மை, கேன்சர், தைராய்டு போன்ற அனைத்து விதமான நோய்களும் வரும் என்றும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்பொழுது காவிரி தண்ணீர் குடிக்க பயன்படாது, நொய்யல் ஆற்று நீரும் பாழடைந்து விட்டது. இங்கு இங்கிருக்கின்ற உள்ளூர் தண்ணீரும் மாசடைந்து விட்டது என்றால் எப்படி வாழ போகிறோம்? எவ்வாறு வாழப் போகின்றோம் என்பது தெரியுமா? இந்த அபாயத்தில் இருக்கிறோம் என்று கூறினார்.

ஏதோ ஒரு குவாரி வேண்டும், வேண்டாம் என்று பேசுவதற்காக வரவில்லை. அதனுடைய சுற்றுச்சூழல் பாதிப்பு, அதுமட்டுமல்ல இந்த பகுதியில் இருந்து வந்த நாளிதழ் ஒன்றில், மூன்று வயது குழந்தைகள் பூப்பெய்திருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி வந்திருக்கின்றது. தமிழ் ஹிந்து பேப்பரில் செப்டம்பர் 26 ஆம் தேதி, இந்த பகுதியில் மாசுக்கட்டுப்பாடு பிரச்சனையினால் மூன்று வயதில் இருந்து ஆறு வயதிற்குள்ளாகவே பல குழந்தைகள் பருவம் எய்திவிடுகிறார்கள். பருவ வயதில் தான் பருவம் எய்த வேண்டும். ஆனால் இப்படியான காற்று மாசினால் இந்நிலைமை வருகின்றது. இந்த பிரச்சனைகள் எல்லாம் இருக்கின்றது என்பது பொது மக்களுக்கு எவ்வாறு தெரியும். யாராவது ஒருவர் கூறினால் தானே தெரியும். இது அரசு அதிகாரிகள் செய்ய வேண்டிய வேலை. நாங்கள் செய்து கொண்டு இருக்கிறோம். எனவே, இது போன்ற பாதிப்புகள் வி.கே. பி குவாரியில் உள்ளது என்று தெரிவித்தார்.

இன்னொன்றையும் தெளிவாக தெரிந்து கொள்ளுங்கள். இன்று அரசு கட்டிடங்கள், தனியார் கட்டிடங்கள், வசதி உள்ளவர்கள் மூன்று லட்சம் போட்டு கட்டிடம் கட்டுகின்றார்கள். வசதி இல்லாதவர்கள் பசுமை வீடு திட்டத்தின் கீழ் வீடு கட்டுகின்றார்கள். கடன் வாங்குகின்ற நடுத்தர விவசாயி, முப்பது லட்சம் போட்டு வீடு கட்டுகின்றார்கள். வசதியானவர்கள் மூன்று கோடிக்கு வீடு கட்டுகின்றார்கள். மேலும்,

அரசாங்கம் பல திட்டங்கள் கட்டிக் கொண்டிருக்கின்றது. இங்கு கல்லில் இருந்து வரக்கூடிய செயற்கை மணலில் இந்த விகேபி நிறுவனம் உரிமையாளர் மகேந்திரன் என்னிடம் கூறியது. 30 சதவீதம் கழிவு மண்ணைக் கலந்து நாங்கள் கொடுக்கின்றோம் என்று கூறுகின்றார். 30 சதவீதம் விஷக்கழிவுகளை கலந்து கொடுக்கின்றோம் என்று, என்னிடம் கூறிய வீடியோ இருக்கின்றது. புரிந்து கொள்ளுங்கள், அரசாங்கம் மேம்பாலம் கட்டுகின்றது, மருத்துவமனை கட்டுகின்றது. அவர்கள் எதற்காக கூறினார்கள் என்றால், மற்றொரு எம். சாண்ட் நிறுவனம் 50 சதவீதம் கலக்கின்றார்கள், நாங்கள் வெறும் 30 சதவீதம் தான் கலக்குகிறோம் என்று கூறினார்கள். இந்த மாதிரி அநியாயம் பண்ணுகின்ற கொலைகார பாவிகள் இவர்கள். எனவே தயவு செய்து, வி.கே. பி இன்ஜினியர் நிறுவனத்திற்கு அனுமதி கொடுக்காதீர்கள். நீங்கள் கட்டுகின்ற வீடு நிலைத்தன்மையுடன் இருக்காது. பத்து வருடத்தில் இடிந்து விடும் என்பதை நான் கூறவில்லை. இந்த வி.கே. பி இன்ஜினியரிங் நிறுவனத்தினுடைய உரிமையாளர், சொல்லி இருக்கிறார் என்று தெரிவித்தார்.

ஏற்கனவே பத்திரிக்கையாளர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளார்கள், தாக்கப்பட்டுள்ளார்கள். இந்த குவாரிகாரர்களால் தான் தமிழ்ச்செல்வன் என்பவரும் தாக்கப்பட்டுள்ளார். வெண்கலப்பாளையம் நடராஜன் குவாரியை மூடியதற்காக கொலைவெறி தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியுள்ளார். எனவே, இது போன்ற கொடுமைகள், சமூக பதட்டமான நிலைகள் ஏற்படாமல் இருக்க இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டார்.

மேலும், நான் வெளியே சென்றால், இந்த குவாரி உரிமையாளர் என் மீது லாரி வைத்துக் கொல்வதற்கு வாய்ப்பு உள்ளது என்பதனை இங்கு பதிவு செய்து கொள்கின்றேன் என்றும் கூறினார். கொலைகாரப் பாவி இந்த வி.கே.பி. நிறுவனம். 30 சதவீதம் கழிவுகளை கலந்து எம் சேண்ட் கொடுக்கிறோம் என்று நேரடியாகவே என்னிடம் கூறினார். அப்பொழுது அவர்களிடம் என்ன மனசு இருக்கின்றது. எனவே இந்த குவாரிக்கு அனுமதி கொடுக்கக் கூடாது, கொடுக்கக்கூடாது. இவர்கள் ஏற்கனவே எண்ணற்ற தவறு செய்தவர்கள் அல்ல, குற்றம் செய்தவர்கள். சட்ட விரோதமாக வெடி மருந்துகளை கடத்தி வந்தவர்கள். எனவே, இவர்கள் மீது சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும், எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மூன்று குவாரியும் இயங்கத் தகுதியல்ல. ஏற்கனவே இயங்கிய குவாரிகளுக்கு 2024 லிலேயே அதற்கு உரிமம் முடிந்தது. ஆனால் மண் எடுத்து சட்டவிரோதமாக மணலை தயாரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இல்லை என்றால் மக்கள் போராட்டம் வெடிக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொண்டார்

முடிவுரை:

இறுதியாக மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர், தமிழ்நாடு மாசுகட்டுப்பாடு வாரியம், திருப்பூர் வடக்கு அவர்கள் பொதுமக்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எழுத்துபூர்வமான மனுக்களை வருவாய் கோட்டாட்சியர், திருப்பூர் அவர்களிடம் கொடுக்குமாறு தெரிவித்துக்கொண்டு இத்துடன் இந்த கருத்துகேட்புக் கூட்டம் முடிவு பெற்றதாக அறிவித்தார்.

மேலும், விகேபி இன்ஜினியரிங் இந்தியா பிரைவேட் லிமிடெட் சாதாரண கல் மற்றும் கிராவல் குவாரி குழுமத்தின் கூட்டு கல் சுரங்கங்கள் (3 எண்ணிக்கையில்) அதாவது, 1). பி1 – புல எண்.543/2 – 1.64.38 ஹெக்டர் 2). பி2 – புல. எண்.538/2எ, 538/2பி, 539/2 (பகுதி) – 2.90.0 ஹெக்டர் மற்றும் 3). பி3 – புல எண்.536, 537/1, 537/2 537/3 – 4.51.0 ஹெக்டர் ஆகிய புல எண்களில் புதியதாக குவாரிகள் அமைப்பதற்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள கல்குவாரி அமைத்தல் தொடர்பாக பொதுமக்கள் கருத்துகேட்புக் கூட்டத்தின் பொதுமக்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட 25 எண்ணிக்கையிலான மனுக்கள் இத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. (**இணைப்பு – III)**

மேற்கூறிய பொதுமக்கள் கருத்துகேட்புக் கூட்டத்தில் பங்கேற்றோர் (243 நபர்கள்) பட்டியல், கூட்ட நடவடிக்கைகளை பதிவு செய்த காணொளி குறுந்தகடு மற்றும் காணொளி, ஒலி மற்றும் புகைப்படங்கள் அடங்கிய செருகு பதிவி ஆகியவை இத்துடன் இணைத்து அனுப்பப்படுகிறது. (**இணைப்பு – IV)**

12/03/26

வருவாய் கோட்டாட்சியர்,
திருப்பூர்.

மாவட்ட சுற்றுச்சூழல் பொறியாளர்,
தமிழ்நாடு மாசு கட்டுப்பாடு வாரியம்,
திருப்பூர் வடக்கு.

இணைப்பு:

1. கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டவர்களின் வருகைப் பதிவேடு.
2. பவர் பாயிண்ட் விளக்கக்காட்சியின் நகல்.
3. பொதுமக்களிடம் இருந்து பெறப்பட்ட மனுக்கள் – 25 எண்ணிக்கை.
4. கருத்துக் கேட்புக் கூட்டத்தில் நடவடிக்கைகளைப் பதிவு செய்த வீடியோ குறுந்தகடுகள் மற்றும் செருகு பதிவி